

செய்தாந்தம் 20-4
உத துணிகள்
செய்தாந்தம் and உத துணிகள்

SRI SADASIVENDRA BRAHMAN'S

SIVA MANASIKAPUJA

KIRTANAS

ATMAVIDYA VILASA

Text in Devanagari and Tamil Scripts, with Tamil and English meanings and with the Srimukham of His Holiness Sri Sankaracharya Swamigal of Sri Kanchi Kamakoti Pitha, Kumbakonam.

श्रीकामकोटिर्विजयते

SRI KAMAKOTI PUBLISHING HOUSE

SRI SANKARA MUTT

KUMBAKONAM.

Copyright

1943.

As. 10

6370

R65(உத)

श्रीकामकोटिग्रन्थावलिः ।

2728

श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रकृतिषु

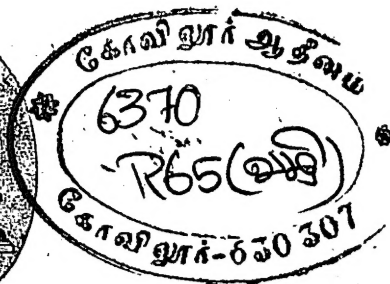
684

शिवमानसिकपूजा

कीर्तनानि

आत्मविद्याविलासः

इत्येतत्त्रयं आज्ञलानुवादद्राविडानुवादसहितं श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्य
श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती
श्रीषादानां श्रीमुखेन समुद्भासितम् ॥

श्रीकामकोटि कोशस्थानेन प्रकाशितम्

श्रीशङ्करमठालयः, कुम्भघोणम्.

मूल्यं दश आणकाः]

1943

[स्वाम्यं कोशस्थानस्यैव

1943

102/000

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீ சந்திர மௌளிச்வராய நம :

ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்தர ப்ரஹ்மம்
அருளிய

சிவமானஸிக பூஜா =

கீர்த்தனங்கள் =

ஆத்ம வித்யா விலாஸம்

என்னும் ஸம்ஸ்கிருத நூல்களும்

ஸ்ரீ. வே. நாராயணன், எம். ஏ., எம். ஏல்.
செய்த தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்
அருளிய திவ்விய ஸ்ரீமுகத்துடன்

பிரசுரகர்த்தர்கள்

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
ஸ்ரீ சங்கர மடம், கும்பகோணம்

முதற்புரிமை]

1943

[விலை அனா 10

॥ श्रीः ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीमच्छंकरभगवत्पाद-
प्रतिष्ठित श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रोपादैः

श्रीचन्द्रमौलीश्वरकृपातरङ्गितकटाक्षपात्रीभूताः केचन असत्प्रियान्ते-
वासिनः श्रीमूकपञ्चशती श्रीप्रश्नोत्तररत्नमाला श्रीमुकुन्दमालां भजगोविन्द
श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रादीन् गरिष्ठान् ग्रन्थविशेषान् द्राविडानुवादैस्साकं
प्राकाश्यमनयन् अतीतयोरब्दयोः । तेन च सर्वेऽपि आस्तिकजनाः निरता
वैदिकमार्गे भक्तिभावभरिता भगवति इत्येतत्सुविशदं प्रतिभाति । पुनश्च
तदीयश्रद्धां वर्धयितुं समारब्धमस्ति किञ्चन श्रीकामकोटिकोशस्थाननाम्ना
समुल्लिखितं स्थानम् । श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रानुगृहीतौ शिवमानसिकपूजात्म-
विद्याविलासौ तथा सहृदयरञ्जनानि भक्त्युत्तमनानि तदीयानि कीर्तनानि
अन्यांश्च कांश्चन ग्रन्थविशेषान् तूर्णं प्राकाश्यं नीत्वा उपरिनिर्दिष्टं ग्रन्थ-
पञ्चकं पुनश्च श्रीकामकोटिकोशस्थानप्रकाश्यतया मुद्राप्येत । श्रीकोश-
स्थानेन मुद्राप्यमाणानि पुस्तकानि सर्वेऽप्यास्तिकजनाः अनारतं पठन्तः
भवेयुः श्रीचन्द्रमौलीश्वरदुरापकरुणाभाजनानि श्रेयसः परां कोटिं
आरूढाश्च ॥

चित्रभानु माघमास-
कृष्णपक्षैकादशी भौमवारे
२-३-४३.

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ:

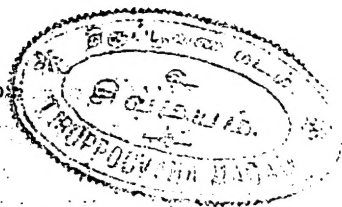
ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமச் சங்கர பகவத்பாத
ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு
ஸ்ரீமச் சந்த்ரஸோகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதர்களால்

ஸ்ரீசந்திர மௌலீசுவரருடைய கிருபையாகிய
அலை பொங்குகின்ற அவரது கடாட்சத்திற்குப்
பாத்திரர்களான எமது பிரிய சிஷ்யர்கள் சிலர் ஸ்ரீமுக
பஞ்சசதீ, ஸ்ரீ ப்ரஸ்னோத்தரரத்நமாலா, ஸ்ரீ முகுந்த
மாலா, ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம், ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம
ஸ்தோத்ரம் முதலிய மிகச் சிறந்த நூல்களைத் தமிழ்
அனுவாதங்களுடன் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளிலே
வெளியிட்டார்கள்; அதனால் ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும்
வைதிக மார்க்கத்திலே பற்றுடையவர்களாய் பகவா
னித்தது பக்தி மிகுந்தவர்கள் ஆனார்கள் என்பது மிகத்
தெளிவாக விளங்குகின்றது. மேலும் இவர்களுடைய
சிரத்தையை விருத்தி செய்வதற்காக, காமகோடி கோச
ஸ்தானம் என்ற பெயரைக் கொண்ட நிலயம் ஒன்று
தொட்டங்கப் பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ருஹ்மேந்த்ரர்
கள் அருளிய ஸிவமானஸிக பூஜா, ஆத்மவித்யா விலாஸ:
ஆகிய இரண்டு நூல்களையும், அவர்களே அன்பர்களுக்கு
இன்பம் பயப்பதாகவும் பக்தியை வளர்ப்பதாகவும் அரு
ளிய கீர்த்தனங்களையும் வேறு சில நூல்களையும் விரைவில்
வெளியிட்ட பின்பு, மேலே குறிக்கப்பெற்ற நூல்கள் ஐந்
தும் ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானப் பதிப்புகளாக அச்சி
டப்பெற்று மீண்டும் வெளிவரும். ஸ்ரீ கோசஸ்தானத்
திலே அச்சிடப்பெறும் புஸ்தகங்களை ஆஸ்திகர்கள் அனை
வரும் இடைவிடாது பயின்று பெருப்பேறான ஸ்ரீ சந்திர
மௌலீசுவரருடைய கருணைக்குப் பாத்திரர்களாய் உயர்
வற்ற வுயர்நலத்திலே நிலைபெற்று விளங்குவார்களாக.

சித்ரபானு மாகமாஸ,
க்ருஷ்ணபகூ ஏகாதசீ
செவ்வாய்க்கிழமை, 2-3-43.

நாராயண ஸம்ருதி:

ஓம் ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மணே நம:

மு க வு ரை

ஸ்ரீஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்திரர்கள் காவேரி தீரத்தில் அவதரித்து பால்யத்திலே திருவிசைநல்லூர் என்னும் கிராமத்திலேயுள்ள மஹா வித்வான்களிடம் வித்யாப்யாஸஞ் செய்தார்கள். பால்யத்திலே, வேதாத்யயனமும் வேதாந்த விசாரமும் செய்தபின், யோகமார்க்கத்திலும் ஆத்ம ஞானத்தை நாடும் வேதாந்த விசாரத்திலும் தமக்குத் தகுந்த குரு ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர ஸரஸ்வதி அவர்களே என்று கருதி அவர்களுடைய மஹா ஸந்நிதானத்தில் அந்தேவாவியாக பல ஆண்டுகள் இருந்தார்கள்.

இவர்கள் யோக ஸ-உத்தர வ்ருத்தி, ப்ரஹ்ம ஸ-உத்தர வ்ருத்தி என்னும் வ்யாக்யானங்களையும் வேறு சில பிரகரணக் கிரந்தங்களையும் இயற்றி யருளினார்கள். ஸ்ரீ அப்பைய தீக்ஷிதர்கள் இயற்றிய வித்தாந்த லேஸ ஸங்க்ரஹத்தை யொட்டி ஸித்தாந்த கல்பவல்லி என்னும் நூலையும் இயற்றியருளினார்கள். ஸ்ரீபகவானையும் அத்தைத அநுபவங்களையும்பற்றி அநேக கீர்த்தனங்களை இயற்றினார்கள். இவையெல்லாம் தமது ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளின் திருவருளாலேதான் என்பதை 'ஹம்ஸ' என்றும் 'பரம ஹம்ஸ' என்றும் குருமுத்திரை வைத்துப் பாடிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். 'ப்ரஹ்மைவாஹம் கில' என்னும் கீர்த்தனத்திலே, "ஸத்குருவின் கிருபையாலேயே, 'பிரும்மம் வேறு, குரு வேறு, நான் வேறு' என்ற அஞ்ஞானத்தைக் கடந்து, தானே பிரும்மமாய் இருப்பதை உணர்ந்தேன்" என்று பாடியிருக்கிறார்கள். ஜீவ ஸ்வ

ரூபத்தை நன்கு விளக்கும் “ தத்வஜ்ஜீவத்வம் ” என்னும் கீர்த்தனத்திலும் பரம ஹம்ஸர்களான குருமூர்த்திகளே அத்வைத ஞானத்தை உபதேசித்து மாயையையும் அவித்தையையும் நீக்கினார்கள் என்று விளக்கி யிருக்கிறார்கள். “ ஸ்ரீ பரமசிவேந்திரர்கள் சந்திரன், நான் எல்லையற்ற ஆனந்த ஸாகரம்; ஸாகரம் சந்திரனைக் கண்டு பொங்கி உத்கோஷிப்பதுபோல, குருமூர்த்திகளின் ஸந்நிதியில் ஆனந்தம் பொங்கி நான் சந்தோஷிக்கிறேன் ” என்றும், தீரர்களான பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும் குருமூர்த்திகளாலே போதிக்கப்பெற்று நான் அகண்ட ஸச்சிதானந்தப்பொருள் என்பதை உணர்ந்தேன் என்றும், தமக்கு நேர்ந்த பிறும்மானுபவ சுகத்தைப்பற்றி “ ஆனந்த பூர்ண போதோ’ஹம் ” என்னும் இரண்டு கீர்த்தனங்களிலும் “ பூர்ணபோதோ’ஹம் ” என்னும் கீர்த்தனத்திலும் பாடியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராமாவதார கிருஷ்ணாவதார தத்துவங்களையும் தான் குருமுகத்தாலே அறிந்ததாகப் பாடியுள்ளார்கள். ஸச்சிதானந்தப் பொருளே ஸ்ரீராமன், தஹராகாசமே ஸ்ரீ அயோத்யை, சாந்தியே வைதேஹீ, ராகத்வேஷாதிகளே அரக்கர்கள், அஞ்ஞானமே மஹா ஸமுத்திரம், அதனை ஆஞ்ஜனையரை போலக் கடந்து செல்வதற்கு ஸ்ரீராமனாகிய பரப்ரஹ்மமே தாரகமா யுள்ளது ” என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் வேதாந்தப் பொருளை விளக்கியுள்ளார்கள். 1 ‘ஸ்ரீவமான லிகபூஜா’ என்னும் சிறுநூலும் ஸகுண ப்ரஹ்மமாகிய

1 ஸ்ரீ பரமசிவேந்திரர்களின் இயற்பெயர் ‘சிவராம கிருஷ்ண’ என்பது பற்றியே “ஸ்ரீவமானலிகபூஜா’ ஸ்ரீராமகீர்த்தனங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண கீர்த்தனங்கள் அமைந்தனபோலும். ஸதா சிவப்ரஹ்மேந்திரர்களின் இயற்பெயரும் ‘சிவராமகிருஷ்ண’ என்பதே என்று சொல்கிறார்கள்.

பரமசிவனை அத்வைத விரித்தார்த்தத்திற்கு அனுகுணமான சிறந்த முறையிலே உபாவிப்பதற்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. 'ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்' என்னும் கீர்த்தனத்திலே குறிக்கப்பெற்ற ஹம்ஸத்தியானமே1 இவர்களுக்கு ஆசார்யர்களால் உபதேசிக்கப் பெற்றதுபோலும்.

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்களுக்கு சாஸ்திரப் பயிற்சியும் ஸத்குருவின் உபதேசமும் கிடைத்ததும், அத்வைத ஞானம் அனுபவ விரித்தமாயிற்று. ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளின் மஹாஸந்நிதானத்திற்கு வரும் சாஸ்திரஜ்ஞர்களோடு இவர்கள் அடிக்கடி தர்க்கஞ்செய்வதைக் கண்ட ஸ்ரீ குருமூர்த்திகள் ஒரு சமயம் 'மௌனியாயிரு' என்று ஆஜ்ஞை செய்தார்களாம். அதுமுதற்கொண்டு இவர்கள் மஹா மௌனிகளாகவே விளங்கினார்கள். குருமூர்த்திகளிடத்தில் அனுபவ பூர்வகமாய்க் கண்டறிந்த

1 இந்த ஹம்ஸத்தியானத்தைப்பற்றி 'காமகோடி'யில் (சித்ரபாணு, கார்த்திகை, 9உ) இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது, "இயற்கையில் ஒவ்வொரு பிராணியும் தன் தன் காரியத்தைச் செய்து கொண்டே இருக்கின்றது. ச்வாஸம் உட்செல்லும்பொழுது 'ஹ'கார நாதமும் அனுஸ்வாரமென்னும் ஓர் முடிவும் ஏகாந்தமாக த்யானித்துக் கவனித்தால் புலப்படுகின்றது. அதுபோலவே, ச்வாஸம் வெளிப்படும்போது 'ஸ'காரநாதமும் ஓர் முடிவில்லாமல் வெளிப்படுதல் என்ற பொருளையுடைய விஸர்க்கமும் த்யானிக்கத் தோன்றும். இதுவே ஸகல ப்ராணிகளும் ப்ரயத்னமில்லாமல் ஏககாலத்திலும் இயற்கையில் செய்யும் மந்திரயோகம். இந்த 'ஹம்ஸ' மந்திரத்தை இவ்விதம் கவனித்து அறிந்தவன் பரமஹம்ஸன். இந்த மந்த்ர ஜபத்திற்கு ப்ரயத்னம் வேண்டியதில்லை; காலநியமமும் இருக்கமுடியாது. தேசநியமமும் இருக்கமுடியாது... இந்த இயற்கை ஹம்ஸமந்திரத்தால் பரமநிஷ்டையாய் வழிபடுபவரே பரமஹம்ஸர். இதையே சாஸ்திரகுரு வுபதேச அனுபவங்களால் முறைப்படி அறிந்து அதிலேயே ஈடுபடுபவர் பரமஹம்ஸர்.

ஞானவிலாஸங்களைக் கொண்டே, இவர்கள் ஆத்மஞானியின் பரம லக்ஷணங்களை 'ஆத்ம வித்யாவிலாஸ:' என்றும் நூலிலே மிக அழகாக வர்ணித்துள்ளார்கள். இந்த ஞான விலாஸங்கள் அனைத்தும் இவர்களிடமும் காணப்பெற்றன. சிவ மானவிக பூஜையின் பயனாக சந்திர மௌலீசுவரரின் க்ருபையைப்பெற்றும் குருமூர்த்திகளின் உபதேசங்களின்படி நடந்தும் அவர்களுடைய பாதுகைகளை சிரமேற்கொண்டும் எல்லாச் சிந்தைகளும் சங்கைகளும் நீங்கப்பெற்று, சமம், தமம், கருணை முதலிய நற்குணங்களால் நிரம்பியவராகி, இந்திரியங்களை ஒடுக்கியும், காமங்களையெல்லாம் வென்றும், உள்ளங்கையை பிக்ஷா பாத்திரமாகக் கொண்டு அவதூத ஸந்நியாசிகளாக எங்கும் திரிந்தும், காவேரி மணல்மேடுகளிலும் கரையோரத்துப் புதர்களிலும் மரத்தடியிலும் அமர்ந்தும் 'ஸர்வத்ர ஸதா ஹம்ஸத்யான'த்திலேயே ஆழ்ந்திருந்தார்கள். இவர்களுடைய புகழ் நாடெங்கும் பரவியது. 1

இவர்களைப்பற்றிப் பல அற்புதங்கள் கர்ணபரம்பரையாகக் கூறப்படுகின்றன. ஜடபரதரைப்போலத் திரிந்த இவர்களுடைய தலைமேலே ஒருசமயம் விறகுக்கட்டு ஒன்று சுமத்தப்பட்டதாம். வேறொரு சமயம் நெற்குவியலின்மேல் மெய்ம்மறந்து படுத்திருந்த இவர்களைத் திருடனாகக் கருதி அடிக்க வந்தார்களாம். அடிக்க ஒங்கின கைகள் ஸ்தம்பித்து நின்றனவாம். இன்னொரு சமயம், கொடுமுடிக்கருகே காவேரி மணல்

1 பரம மௌனிகளாக விளங்கிய இவர்களை அக்காலத்துப் புதுக்கோட்டை மன்னன் உபாஸித்தான் என்றும் அம்மன்னனுக்கு இவர்கள் மௌனோபதேசமாக எழுதிக்காட்டிய மணலை இன்றும் அந்த ஸம்ஸ்தானத்திலே அரும்பொருளாகச் சேமித்துப் போற்றி வருகிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

மேட்டிலே ஹம்ஸத்யானத்திலமர்ந்திருந்த இவர்களை புது வெள்ளம் புரட்டிக்கொண்டு போய் சிறிது தூரத்தில் மணலுள் செருகிவிட்டதாம்; மூன்று மாதத்திற்குப் பின்பு, இவர்களுடைய தேஹம் அதிர்ஷ்ட வசத்தால் தோண்டியெடுக்கப் பெற்றபோது, யாதும்பரியாதவர் களாய் தியானத்திலிருந்து எழுந்து, சென்றார்களாம். மற்றொரு சமயம், கோவில் கர்ப்பக்ருஹத்திற்கு வெளியிலே நின்றுகொண்டு இவர்கள் சிவநாமாவளி அர்ச்சனையை உச்சரித்தபோது, ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் ஒரு பூ மூலஸ்தான லிங்கத்தின்மீது உதிர்ந்ததாம்.

ஒரு தடவை இவர்களுடைய கை மிலேச்சனால் வெட்டப்பட்டபோதும் இவர்கள் அதை உணரவில்லை யாம். அதைக் கண்டு பயந்த மிலேச்சன் இவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று மன்னிப்பு வேண்டியபோதுதான் விஷயம் தெரிந்ததாம்; அப்பொழுதும் அந்த மிலேச்சனிடம் கருணையே காட்டினார்களாம். இவர்களைத் தரிசித்தவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்தர்களாகி தாங்கள் விரும்பிய பலன்களையெல்லாம் உடனே பெறுவார்களாம். “விக்கேனேச்வரரை உபாஸித்தும் நீங்காத இடையூறு இவர்களை ஸ்மரிப்பதாலே நீங்கிவிடும்” என்று ஸதா பரிவேந்தர ஸ்துதியிலே¹ கூறப்பெற்றுள்ளது.

ஒரு சமயம் மதுரையிலே நடந்த ரிஷபவாஹன மஹோத்ஸவத்திற்கு காவேரிக் கரையில் ஒருரிலே தம்

1 ‘ஸதா பரிவேந்தர ஸ்துதி’ 45 ஆர்பா ச்லோகங்கள் கொண்டது. இது நெருரிலே ஸமாதி கொண்டருளிய ஸதாபரிவ ப்ரஹ்மத்தின் ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீ ஜகத் குரு சிறுக்கிரி ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பரிவாசுவ ந்ருஸிம்ஹ பாரதி ஸ்வாமிகளால் பாடப்பெற்றது. ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ வானீ விலாஸ முத்ரா யந்த்ராலயத்தில் அச்சிடப் பெற்றது.

மோடு விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறு பிள்ளைகளை கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்திற்குள் ஆகாய மார்க்கமாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்வித்துப் புகழ்நங்களை வாங்கிக் கொடுத்துத் திரும்பவும் ஊரிலே கொணர்ந்து விட்டார்களாம். மேலும் ஒரே சமயத்தில் வெவ்வேறு தேவாலயங்களிலே இவர்கள் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்துகொண்டிருப்பதாகக் காணப்பட்டார்களாம். இவற்றையும் வெட்டுண்ட கை மீண்டும் ஒட்டிக்கொண்டதையும் இவர்களுடைய யோக வித்திகளுக்கு நிதர்சனமாகக் கூறுவதுண்டு.¹

இவர்கள் இப்படி வெகுகாலம் ஜீவன்முக்தர்களாய், அத்வைத வித்தாந்தத்தை மெய்ப்பிக்கும் சிறந்ததோர் நிதர்சனமாய், ஸச்சிதானந்தமான சுத்தப் பிரம்மமாகவே விளங்கினார்கள். இவர்கள் அருளிய கீர்த்தனங்களிலும் இதர கிரந்தங்களிலும் காணும் பிரம்ம லக்ஷணங்கள் யாவும் இவர்களிடம் காணப்பெற்றனவாதலால் இவர்கள் 'ஸதாசிவ ப்ரம்மம்' என்று பிரவித்தி பெற்றார்கள். இவர்கள், முன்னதாகவே அறிவித்த பிரகாரம், தக்ஷிண வாஹினியாக ப்ரவஹிக்கும் காவேரியின் மேற்கரையிலே நெருரிலே கிழக்கு நோக்கி ஸமாதிகொண்டிருளினார்கள்.²

1 இவர்களுடைய திருவருள் பெற்றதாலேயே கல்வியறிவு துரு சிறிதும் இல்லாத வெறும் பிரம்மசாரி ஒருவன் மஹா வித்வானாகி அரசசபையிலே புராணப் பிரவசனஞ் செய்து சம்மானங்களைப் பெற்றான் என்றும், அவனுடைய சந்ததியார் இன்றும் நெருரில் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

2 இந்த நெருர் என்னும் ஸ்தலம் கருருக்கு 7 மைல் தூரத்திலுள்ளது. ஞான நேத்ர கோத்தரமாகும் இந் நெருரென்னும் ஊர். இவர்களுடைய குருமூர்த்திகளாக விளங்கிய பூநீ பரமசிவேந்தர

ஸதாசிவப் ப்ரும்மத்தின் கருணையைப் பெற்றால், காமியும் எல்லாக் காமங்களையும் வென்றவனாவான், கொடியவனும் பரம சாந்தனாவான், அறிவீனனும் பேரறிவாளனாவான் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. ஆதலால், ஸதாசிவ ப்ரும்மத்தை அடிவணங்கியும் அவர்களுடைய திருவாக்குகளைப் பயின்றும் கீர்த்தனங்களைப் பாடியும் நாம் அனைவரும் அஜ்ஞானம் நீங்கப் பெறுவோமாக.

1. कामिनमपि जितहृदयं कूरं शान्तं जडं सुधियम् ।

कुरुते यत्कुरुणास्मै प्रणतिं कुर्मः सदाशिवेन्द्राय ॥

20—3—43.

வே. நாராயணன்.

பரமஹம்ஸர்களின் அதிஷ்டானம் “மணிகர்ணிகா காவிரியின் கரையில் மேற்குநோக்கி நெருகுக்கு அபிமுகமாக நிற்கின்றது. தஞ்சை ஜில்லா சீர்காழிக்கு சமீபமாக உள்ள திருவெண்காடு என்னும் ச்வேதாரண்ய ஸ்தலம் ப்ரும்ம வித்யாக்ஷேத்ரம்; இந்தக்ஷேத்திரத்தில் விளங்கும் அம்பிகைக்கு ப்ரும்ம வித்யாம்பிகை என்று பெயர்”.

1 ஸதா ஸிவேந்திர ஸ்துதி, 30.

முதல் பதிப்பு, ஏப்ரல் 1943

நன்றியுரை

இப் புத்தகத்தின் வெளியீட்டிற்கு பலவகையிலும் உதவிய நண்பர்களுக்கு எங்கள் மனமார்ந்த வந்தனம்.

ERRATA

<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>For</i>	<i>Read</i>
28	10	Weilder	Wielder
69	18	मस्करवर्यः	मस्करिवर्यः
83	12	नामादिभ्योः	नामादिभ्यो
90	3	ஜாத்யாபிமான	ஜாத்யபிமான
90	4	யதிந்த்ரோ	யதிந்த்ரோ

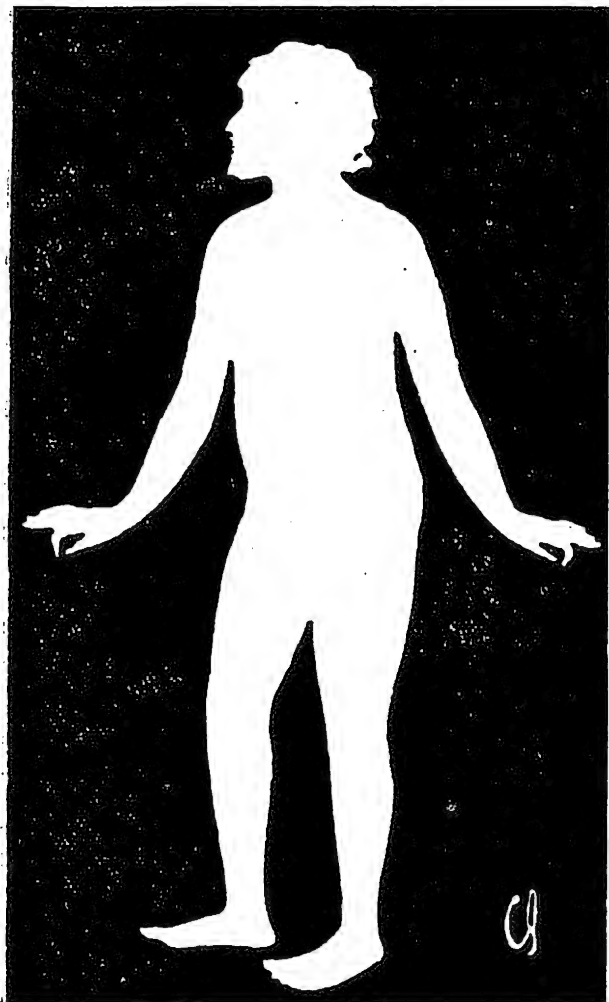
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1955-1956

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गिदारमुन्मिषन्निटिलम् ॥

—शिवमानसिकपूजा, २४.

श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्राः ।

ओं शिवाभ्यां नमः ॥

ஓம் ஸிவாப்யாம் நம :

॥ शिवमानसिकपूजा ॥

ஸி வ மான ஸி க பூ ஜா

अनुचितमनुलपितं मे त्वयि ननु शंभो तदागसः शान्त्यै ।

अर्चा कथमपि विहिता - मङ्गीकुरु सर्वमङ्गलोपेत ॥ १ ॥

அனுசிதமனுலபிதம் மே த்வயி நநு ஸம்போ ததாகஸ: ஸாந்த்யை |
அர்(ச்)சாம் கதமபி விஹிதா—மங்கீகரு ஸர்வமங்கலோபேத ॥

शंभो सम्पुवे ! त्वयि உன்னைப்பற்றி அனுகித்
பொருத்தமற்றது நநு நிச்சயமாக அனுகித் மே என்னால்
அடிக்கடி பிதற்றப்பட்டது ; ததாஸ: ஸாந்த்யை அந்தக்
குற்றத்திற்குச் சார்திக்காக, விஹிதா நியமமாகச் செய்யும்
அர்ச்சா பூஜையை கதம் அபி எப்படியோ ஒருவாறு அங்கீகரு
ஏற்றுக்கொள் ; சர்வமங்கலோபேத பார்வதியோடு கூடியவனே!
(எல்லா மங்களங்களும் பொருந்தியவனே !)

‘ஸர்வமங்கலா’ என்பது தேவியின் பெயர்.

Siva by whose side is Uma (in whom all bliss abides)!
Verily have I prated words unworthy of you; this wor-
ship offered in due manner to rid me of that sin—deign
to accept even this.

ध्यायामि कथमिव त्वां धीवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानम् ।

आवाहनं विभोस्ते देवाग्र्य भवेत् प्रभो कुतः स्थानात् ॥ २ ॥

த்யாயாமி கதமிவ த்வாம் தீவர்த்மவிதூரதிவ்யமஹிமானம் |

ஆவாஹனம் விபோஸ்தே தேவாகர்ய பவேத் ப்ரபோ குத:ஸ்தானாத்||

धीवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानं புத்தி மார்க்கத்திற்கு அப் பால் (புத்திக்கு எட்டாதபடி) உள்ள திவ்வியமான மகி மையையுடைய த்வான்னை கथम् इव எவ்வாறு தான் ध्यायामि தியானஞ் செய்வேன்? देवाग्रथ தேவர்களுள் முதல்வனே! प्रभो (என்) தலைவனே! कुतः स्थानात् குறிப்பிட்ட எந்த இடத்திலிருந்து विभोः ते आवाहनं எங்கும் வியாபித் திருக்கும் உன்னை அழைத்து ஆவாஹனஞ் செய்வது (எழுந்தருளச் செய்வது) भवेत् முடியும்?

குறிப்பு : மனதிற்கு எட்டாதவனை மனனஞ் செய்வது எப்படி? எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருப்பவனை ஒரிடத்தில் ஆவாஹனஞ் செய்வது எப்படி?

How may I ever contemplate you whose divine greatness far transcends the ways of thought? Foremost among the Gods! My Lord! How may I invoke you here, from what abode of One who abides everywhere?

कियदासनं प्रकल्प्यं कृतासनस्येह सर्वतोऽपि शिव ।

पाद्यं कुतोऽर्घ्यमपि वाऽऽपाद्यं सर्वत्रपाणिपादस्य ॥ ३ ॥

கியதாஸனம் ப்ரகல்ப்யம் க்ருதாஸனஸ்யேஹ ஸர்வதோ'மி ஸ்ரீவ |
பாத்யம் குதோ'ர்க்யமபி வா" பாத்யம் ஸர்வத்ரபாணிபாதஸ்ய ||

शिव शिवपिराणे ! सर्वतः अपि எங்குமே कृतासनस्य அமர்ந்திருப்பவனுக்கு इह இங்கே कियत् आसनं எவ்வளவு பெரிய ஆஸனம் (மனை) प्रकल्प्यं அமைக்கவேண்டும்? सर्वत्रपाणिपादस्य எல்லாப்புறத்திலும் கைகால்களையுடைய வனுக்கு पाद्यं பாத்யமோ अर्घ्यं वा அல்லது அர்க்கியமோ कुतः எவ்வாறு आपाद्यं ஸமர்ப்பிக்க முடியும்?

Siva! What throne may here be provided for One who is enthroned everywhere? And how may water be offered for washing the feet or for holding in the hand, of One whose hands and feet are everywhere.

आचमनं ते स्यादपि भगवन् भव सर्वतोमुखस्य कथम् ।
मधुपर्को वा कथमिह मधुवैरिणि दर्शितप्रसादस्य ॥ ४ ॥

ஆசமனம் தே ஸ்யாதபி பகவன் பவ ஸர்வதோமுகஸ்ய கதம் |
மதுபர்(க்)கோ வா கதமிஹ மதுவெரிணி தர்ஸிதப்ரஸாதஸ்ய ||

भव पवने ! भगवन् पकवाने ! सर्वतोमुखस्य ते எல்
லாப்புறமும் முகங்களை (வாய்களை) யுடைய உனக்கு ஆசமனம்
அபி ஆசமனமும், அதாவது, மந்திரத்தை உச்சரித்து
ஜலத்தை உட்கொள்ளச் செய்வதும் கथं स्यात् எப்படி
அமையும்? वा அல்லது, इह இங்கே मधुपर्कः மதுபர்க்கம்
(தேன் நெய் தயிர் கற்கண்டு ஜலம் இவற்றைக் கலந்த
பானம்) मधुवैरिणि மது என்னும் அரக்கனைப் பகைத்து
ஸம்ஹாரஞ் செய்த (தேனைப் பகைக்கின்ற) विष्णुविदत्
தில் दर्शितप्रसादस्य அருளைக் காட்டியவனுக்கு कथम्
எப்படிப் பொருந்தும்?

சிலேடைக் குறிப்பு : மது: தேன், மது என்னும் அரக்கன்.

And how can water for the Achamana rite be served,
O Bhava, Lord! to One who has faces everywhere? Or
(honey-mixed) Madhuparka to One who is gracious to the
enemy of Madhu (Vishnu).

Madhu means 'honey' as well as 'a Rakshasa killed
by Vishnu'.

स्नानेन किं विधेयं सलिलकृतेनेह नित्यशुद्धस्य ।

वस्त्रेणापि न कार्यं देवाधिपते दिग्म्बरस्येह ॥ ५ ॥

ஸ்நானேன கிம் விதேயம் ஸலிலக்ருதேனேஹ நித்யஸுத்தஸ்ய |
வஸ்த்ரேணாபி ந கார்யம் தேவாதிபதே திகம்பரஸ்யேஹ ||

नित्यशुद्धस्य எப்பொழுதும் பரிசுத்தமா யிருப்பவனுக்கு இஹ இங்கே **सलिलकृतेन** தீர்த்தத்தால் செய்யும் **स्नानेन** ஸ்நானத்தால் **किं विधेयं** ஆகவேண்டியது என்ன? **देवाधिपते** தேவர்களுக்குத் தலைவனே! **दिग्म्बरस्य** ते திசைகளையே ஆடையாகவுடைய உனக்கு இஹ இங்கே **वस्त्रेण** अपि வஸ்திரத்தாலுமே **न कार्यं** பயன் இல்லை.

What need is there for bathing now in water to One who is ever pure? And, O Lord of the Gods! of what use are garments to you whose garments are the very ends of space?

स्फुरति हि सर्पाभरणं सर्वाङ्गे सर्वमङ्गलाकार ।

अतिवर्णाश्रमिणस्तेऽस्त्युपवीतेनेह कःस्विदुत्कर्षः ॥ ६ ॥

ஸ்புரதி ஹி ஸர்(ப்)பாபரணம் ஸர்வாங்கே ஸர்வமங்கலாகார |
அதிவர்ணஸ்ரமிணஸ்தே'ஸ்த்யுபவீதேனேஹ க:ஸ்விதுத்கர்ஷ: ||

सर्वमङ्गलाकार பார்வதியைத்தேகத்தில் உடையவனே! (எல்லா மங்களங்களும் அமைந்த வடிவையுடையவனே!) **सर्पाभरणं** ஸர்ப்பங்களாகிய ஆபரணம் **सर्वाङ्गे** எல்லா அவயவங்களிலும் **स्फुरति हि** மின்னுகிறதே! **अतिवर्णाश्रमिणः** ते வர்ணாசிரம நெறிகளைக் கடந்த உனக்கு இஹ இங்கே **उपवीतेन** உபவீதத்தால் (பூணூலால்) **कःस्विदुत्कर्षः** अस्ति என்ன தான் (கிறப்பு) மேன்மை உண்டு?

குறிப்பு: 'உமையலாலுருவமில்லை' என்பது தேவாரம்.

You whose form is Uma (whose form is all auspicious)! Serpents glitter as jewels all over your body. (Therefore what ornaments shall I offer you?) And now, what is the value of *Upavita* (the holy thread) to you who are beyond *Varna* and *Asrama* (caste and status)?

गन्धवती हि तनुस्ते गन्धाः किं नेश पौनरुक्त्याय ।

पुष्करफलदातारं पुष्करकुसुमेन पूजये किं त्वाम् ॥ ७ ॥

கந்தவதி ஹி தனுஸ்தே கந்தா: கிம் நேஸ பெளனருக்த்யாய |
புஷ்கரபலதாதாரம் புஷ்கரகுஸுமேன பூஜயே கிம் த்வாம் ||

ईश ऋषेण ! ते उन्नुदय तनुः श्रीरम् गन्धवती हि
சுகந்தமுடையது அன்றோ? **गन्धाः** வாசனைத் திரவி
யங்கள் **पौनरुक्त्याय किं न** மிகையாவதற்கே அல்லவா?
पुष्करफलदातारं புஷ்கலமான (நிரம்பிய) பலனையளிக்கும்
त्वां உன்னை **पुष्करकुसुमेन** (புஷ்கரமென்னும்) தாமரைப்
பூவாலே **किं पूजये** நான் பூஜிப்பதா?

குறிப்பு : புஷ்கரம்: நிறைவு, தாமரை; — பலம்: பழம்,
பயன். “ பூ முதிர்ந்துதானே பழம் ஆகும்! பழத்தைக் கொடுப்
பவனுக்கு பூவைக் கொடுப்பதா!” என்பது கருத்து.

Your body is the Earth (which is ever fragrant); to you, O Lord, perfumes are superfluous. How can I worship you with a lotus flower, who have given me (favours) fruits in plenty.

The word ‘Pushkara’ means ‘a lotus’ and ‘plenty’; and the stress, by way of contrast, is on *kusuma* (flower) and *phala* (fruit).

शमधनमूलधनं त्वं सकलेश्वर भवसि धूपितः केन ।

दीपः कथं शिखावान् दीप्येत पुरः स्वयंप्रकाशस्य ॥ ८ ॥

ஸ்ரமதனமூலதனம் த்வம் ஸகலேஸ்வர பவஸி தூபித: கேன |

தீப: கதம் ஸிகாவான் தீப்யேத புர: ஸ்வயம்ப்ரகாஸஸ்ய ||

சகலேஸ்வர எல்லோர்க்கும் ஈசுவரனாக இருப்பவனே !
शमधनमूलधनं சமம் என்னும் செல்வத்திற்கு (அல்லது
 சமத்தைத் தனமாகக் கொண்ட முனிவர்களுக்கு) மூல
 தனமான **त्वं** நீ **केन** யாரால் (அல்லது எதனால்) **धूपितः**
 தூபங் காட்டப்பெற்றவனாக (துன்புறுத்தப் பட்டவனாக)
भवसि ஆகிறாய்? **स्वयंप्रकाशस्य** **पुरः** தானே சோதிமயமா
 யுள்ளவனுக்கு முன்னால் **दीपः** தீபம் (திருவிளக்கு)
कथं எப்படி **शिखावान्** ஜ்வாலையுடையதாய் **दीप्येत** (ஒளி
 வீசும்) பிரகாசிக்கும்?

Lord of all things! Who can offer incense to you, who are the basis of self-control? Before the Self-luminous One, how can the lamp (of worship) shine, lifting up its head?

अमृतात्मकमपि भगवन्नशनं किन्नाम नित्यतृप्तस्य ।

त्वय्याग्नेडितमेतत् ताम्बूलं यदिह सुमुखरागेऽपि ॥ ९ ॥

அமுதாத்மகமபி பகவன்னாஸனம் கிந்நாம நித்யத்ருப்தஸ்ய |

த்வய்யாம்ரேடிதமேதத் தாம்பூலம் யதிஹ ஸுமுகராகே'பி ||

भगवन् பகவானே ! **अमृतात्मकं** அமுதமய
 மான உணவேயாயினும் **नित्यतृप्तस्य** எப்பொழுதும் திருப்தி
 யடைந்திருப்பவனுக்கு **किं नाम** ஏனோ? **सुमुखरागे** த்வயி
 சிவந்த வாயையுடைய உனக்கு **यत् ताम्बूलं** எதத் **अपि** இந்த
 வெற்றிலை யென்பதும் **आग्नेडितं** பயனற்ற மிகைப்
 பொருளே.

சிலேடைக் குறிப்பு: ஸுமுகராகன் (1) சுகதுக்கங்கள் என்ற துவந்துவங்களால் மாறாத முகசோபையுள்ளவன். (2) நன்றாகச் சிவந்த வாயை யுடையவன்.

Lord! Of what use is the offering of food, although it be the essence of nectar, to One who is ever sated? And this offering of betel leaves is a superfluity now to you whose face is bright (whose mouth is ever ruddy).

Sumukharaga : means (1) 'one whose face is bright (in sorrow as well as in joy.) (2) 'one who has ruddy lips.'

उपहारीभूयादिदमुमेश यन्मे विचेष्टितमशेषम् ।

नीराजयामि तमिमं नानात्मानं सहाखिलैः करणैः ॥ १० ॥

உபஹாரீபூயாதித - முமேஸ யன்மே விசேஷ்டிதமஸேஷம் |

நீராஜயாமி தமிமம் நானாத்மானம் ஸஹாகிலை : கரணை : ||

உமேச உமாதேவியின் நாதனே ! யத் மே விசேஷித் இத்
என்றாற் செய்யப்பட்டதான இது அசேஷ முழுவதும்
उपहारीभूयात् (உனக்கு) வழிபாடாக (நிவேதனமாக)
அமையட்டும். नानात्मानं तं इमं பல வடிவுகளை யுடையவ
னாக இதோவுள்ள தங்களை (தங்களுக்கு) अखिलैः करणैः सह
எல்லாக் கரணங்களாலும் (மெய் வாக்கு மனம் ஆகிய
மூன்று கரணங்களாலும்) नीराजयामि நீராஜனங் காட்டு
கிறேன் (ஒளிபெறச் செய்கிறேன்).

Lord of Uma (Parvati)! May all this that I do be accepted as my offering! And with every one of my sense - organs (as lit lamps), I perform *Nirajana* (waving lights as an act of worship) to Him who has all these diverse Forms.

सुमनश्शेखर भव ते सुमनोऽञ्जलिरेष को भवेच्छंभो ।
छत्रं धुमन् धुमूर्धश्चामरमपि किं जितश्रमस्य तव ॥ ११ ॥

ஸுமனஸ்ஸேகர பவ தே ஸுமனோஞ்ஜலிரேஷ கோ'பவேச்
சம்போ |
சத்ரம் த்யுமன் த்யுமூர்த்நஸ்சாமரமபி கிம் ஜிதஸ்ரமஸ்ய தவ ||

भव पवतेवने ! शंभो संपुवे ! सुमनश्शेखर தேவர்
களுக்குத் தலைவனே ! (மலர்கூடிய திருமுடி யுடையவனே !)
ते उनक्तु एषः सुमनोऽञ्जलिः கைகூப்பி ஸமர்ப்பிக்கும் இந்
தப் புஷ்பம் க: भवेत् என்ன ஆகும்? धुमन् ஏ ஒளியுடை
யோனே ! (வானத்தை இடமாக வுடையவனே !) धुमूर्धः
வானத்தைத் தலையாக வுடையவனுக்கு छत्रं குடையும்
जितश्रमस्य तव சிரமத்தை வென்ற உனக்கு चामरं अपि
சாமரமும் किं ஏன் ?

குறிப்பு: ஸுமனஸ்: தேவர், புஷ்பம் (மலர்). மலர்ந்த பூக்களை
தலையிலணிந்தவனுக்கு மலராது கூப்பிய மொட்டுப்போன்ற புஷ்
பாஞ்ஜலி எதற்கு? வானத்திற்கு அப்பால் ஊடுருவிச் செல்லும்
தலைக்கு மேலே குடை மிடிப்பது எப்படி?

Supreme God (Sumanas-Sekhara)! Sambhu! Bhava!
What avails this offering of flower to you with folded
palms, You who are bright! (who are in the sky!) How
can there be an umbrella for one whose head is beyond the
heavens or a Chamara (whisk) for you who have overcome
fatigue?

'Sumanas' means 'a flower' as well as 'god'. The
contrast is between the (blown) flower and the *anjali* pose
of the folded palms of hand (which resembles a closed bud).

नृत्यं प्रथतां कथमिव नाथ तवाग्रे महानटस्येह ।

गीतं किं पुरवैरिन् गीतागममूलदेशिकस्य पुरः ॥ १२ ॥

ந்ருத்யம் ப்ரததாம் கதமிவ நாத தவாக்ரே மஹாநடஸ்யேஹ |
கீதம் கிம் புரவரின் கீதாகமமூலதேஸிகஸ்ய புர: ||

நாथ நாதனே! இஹ இங்கே महानटस्य तव अग्रे மஹா
நடனாகிய (பெரிய நர்த்தகனாகிய) உன் முன்னிலையில் कथं
इव எவ்வாறு தான் नृत्यं நடனம் प्रथतां நடக்கும்? पुरवैरिन्
பகைகொண்டு முப்புரங்களை அழித்தவனே! गीतागममूल-
देशिकस्य पुरः ஸங்கீத சாஸ்திரத்திற்கு மூலமான ஸாமவேதத்
தின் ஆதி குருவிற்கு முன் किं गीतं என்ன ஸங்கீதம்?

Lord! How can any dancing be done here before you
who are the Great Dancer? Destroyer of the Triple City!
What song can be sung before the Teacher of (the Sama
Veda) the primordial science of music?

वाद्यं डमरुभृतस्ते वादयितुं वा परेऽस्ति का शक्तिः ।

अपरिच्छिन्नस्य भवेदखिलेश्वर कः प्रदक्षिणविधिस्ते ॥ १३ ॥

வாத்யம் டமருப்ருதஸ்தே வாதயிதும் வா பரே'ஸ்தி கா ஸக்தி: |
அபரிச்சின்னஸ்ய பவே—தகிலேஸ்வர க: ப்ரதக்ஷிணவிதிஸ்தே ||

வா அல்லது, डमरुभृतः ते டமருகத்தை ஏந்திய
உனக்கு முன் वाद्यं வாத்யத்தை வாதயितुं வாசிப்பதற்கு
परे வேறொருவனிடத்தில் का शक्तिः என்ன திறமை
अस्ति இருக்கிறது? अखिलेश्वर எல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரனாய்
இருப்பவனே! अपरिच्छिन्नस्य ते பரிச்சேதித்துப் பிரிக்க
வொண்ணாத (அளவுபடுத்த இயலாத) உன்னைக் குறித்து

க: प्रदक्षिणविधि: எவ்விதம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதாகிய நியமம் भवेत् இருக்கக்கூடும்?

What power is there in any person to play the drum before you who hold the *Damaru* (in your hand)? and, Lord of all! How can *pradakshina* (the rite of circumambulation) be performed round you, whose presence cannot be circumscribed in space?

**स्युस्ते नमांसि कथमिव शङ्कर परितोऽपि विद्यमानस्य ।
वाचामगोचरे त्वयि वाक्प्रसरो मे कथन्नु संभवतु ॥ १४ ॥**

ஸ்யுஸ்தே நமாம்ஸி கதமீவ ஸங்கர பரிதோ'பி வித்யமானஸ்ய |
வாசாமகோசரே த்வயி வாக்ப்ரஸரோ மே கதந்நு ஸம்பவது ||

शङ्कर சங்கரனே ! परितः अपि எல்லாப்புறத்திலும்
विद्यमानस्य இருப்பவனான (காணப் படுவோனான) ते
உனக்கு नमांसि நமஸ்காரங்கள் कथं इव स्युः எப்படி ஆகக்
கூடும்? वाचां अगोचरे त्वयि வாக்குகளுக்கு எட்டாதவனான
உன்னைப்பற்றி वाक्प्रसरः (ஸ்துதி) வார்த்தைகள் வெளிப்
படுவதானது मे எனக்கு कथं नु संभवतु எவ்வாறு தான்
நேரக்கூடும் ?

How can prostrations be made in front of you, O Sankara! when you surround me on all sides? How can words be uttered by me in praise of you who are beyond the range of speech?

**नित्यानन्दाय नमो निर्मलविज्ञानविग्रहाय नमः ।
निरवधिकरुणाय नमो निरवधिविभवाय तेजसेऽस्तु नमः ॥१५॥**

நித்யானந்தாய நமோ நிர்மலவிஜ்ஞானவிக்ரஹாய நம : |
நிரவதிகருணாய நமோ நிரவதிவிபவாய தேஜஸே'ஸ்து நம : ||

நித்யானந்தாய எப்பொழுதும் ஆனந்தமேயானவனுக்கு
நம: நமஸ்காரம்; **நிர்மலவிज्ञानविग्रहाय** மாசில்லாத நல்லறிவே
வடிவமானவனுக்கு **நம:** நமஸ்காரம்; **நிரவதிகருणாய** எல்லை
யில்லாத கருணையுடையவனுக்கு **நம:** நமஸ்காரம்; **நிரவ-
धिबिभवाय** எல்லையில்லாத விபவங்களை (மேன்மைகளை,
பெருமைகளை, திறமைகளை) யுடைய **तेजसे** சோதி வடிவ
னுக்கு **நம:** **अस्तु** நமஸ்காரம் அமைவதாகுக.

Obeisance to Him who is Eternal Bliss! Obeisance
to Him whose Form is Immaculate Wisdom! Obeisance
to Him who is Boundless Grace! May Obeisance be to
the Splendour whose glory is unbounded!

सरसिजविपक्षचूडस्सगरतनूजन्मसुकृतमूर्धाऽसौ ।

द्वकूलङ्कषकरुणो दृष्टिपथे मेऽस्तु धवलिमा कोऽपि ॥ १६ ॥

ஸ்ரீரஸிஜவிபக்ஷசூட—ஸ்ஸகரதனூஜன்மஸுகுருதமூர்தா'ஸௌ |
தருக்கூலங்கஷகருணே தருஷ்டிபதே மே'ஸ்து தவலிமா கோ'பி ||

सरसिजविपक्षचूड: தாமரைக்குப் பகையான சந்திரனை
திருமுடிக்கு ஆபரணமாக வுடையதும் **सगरतनूजन्मसुकृत-
मूर्धा** ஸகரவம்சத்தில் பிறந்தவர்களை பாவனஞ்செய்த கங்
கையைத் தலையிலே கொண்டதும் **द्वकूलङ्कषकरुणः** கண்களி
னின்றும் கரைபுரண்டு வெள்ளமாகப்பெருகும் கருணையே
வடிவமா யுடையதுமான **कः धवलिमा असौ** (ஒப்பற்ற)
ஒரே வெண்மைப்பொருளான இது **अपि मे** எனக்கும்
दृष्टिपथे கண்பார்வையில் **अस्तु** இருப்பதாகுக.

May that pure white Form be ever in my sight—that
Form of His who wears the Moon as an ornament on
His head, who holds on His head the Ganges which cleansed
from sin the sons of Sagara. and from whose eyes grace
flows in floods.

जगदाधारशरासं जगदुत्पादप्रवीणयन्तारम् ।

जगदवनकर्मठशरं जगदुद्धारं श्रयामि चित्सारम् ॥ १७ ॥

ஜகதாதாரஸராஸம் ஜகதுத்பாதப்ரவீணயந்தாரம் ।

ஜகதவனகர்மடஸரம் ஜகதுத்தாரம் ஸ்ரயாமி சித்ஸாரம் ॥

जगदाधारशरासं ஜகத்திற்கு ஆதாரமான மேருமலையை வில்லாகக்கொண்டவனும் **जगदुत्पादप्रवीणयन्तारं** ஜகத்தை உற்பத்தி செய்யும் வல்லமையுடைய பிரமனை தேரோட்டியாகக் கொண்டவனும் **जगदवनकर्मठशरं** ஜகத்தைக் காக்குந் தொழிலிலே ஈடுபட்ட விஷ்ணுவை அம்பாகக்கொண்டவனும் **जगदुद्धारं** ஜகத்தை (ஆபத்திலிருந்து) கைதூக்கி விடுவானுமான **चित्सारम्** சின்மயப் பொருளானவனை **श्रयामि** ஆசிரயிக்கிறேன் (சரணமடைகிறேன்).

I take refuge in Him who is the Essence of Chit (knowledge), who upholds the world, whose arrow is Vishnu engaged in protecting the world, who wields (the mountain Meru) the world's pivot as His bow and who has Brahma the great world-creator as His charioteer.

कुवलयसहयुध्वगलैः कुलगिरिकूटस्थकुचभराधौङ्गैः ।

कलुषविदुरैश्चेतः कबलितमेतत् कृपारसैः कैश्च ॥ १८ ॥

குவலயசஹயுத்வகலை : குலகிரிகூடஸ்தகுசபரார்தாங்கை : |

கலுஷவிதூரைச்சேத : கபலிதமேதத் க்ருபாரஸை : கைச்ச ॥

कुवलयसहयुध्वगलैः நீலோத்பலத்தோடுபோரிடும் கழுத் தையுடையவர்களும் **कुलगिरिकूटस्थकुचभराधौङ्गैः** குலபர்வதங்களுக்கு மூதாதைபோன்ற ஸ்தனபாரத்தைப் பாதி யுடம்பிலேயுடையவர்களும் [**कुलगिरिकूटस्थकवचिताधौङ्गैः** என்ற பாடத்திற்கு, 'குலபர்வதங்களின் கொடுமுடி

கனிலேயுள்ள பனிக்கட்டியால் (பார்வதி தேவியால்) மூடப்பெற்ற பாதியுடம்பை யுடையவர்களும்' என்பது பொருள்.] கலுஷவிதூரै: துன்பங்களுக்கு அப்பால் உள்ளவர்களும் கூபாரஸै: கிருபை என்னும் அமுதத்தையுடையவர்களுமான கৈ: च ஒருவர்களாலேயே एतत् चेत: இந்த மனமானது கவலிதம் விழுங்கப்பட்டு ஒழிந்தது.

My mind is swallowed up by One who is beyond sorrow, who is full of overflowing compassion, whose neck rivals the blue lily (in hue) and whose body has on one side the breast (of Uma), which is the prime pattern of the great mountains.

वसनवते करिकृत्या वासवते रजतशैलशिखरेण ।

वलयवते भोगभृता वनितार्धाङ्गाय वस्तुनेऽस्तु नमः ॥ १९ ॥

வண்ணவதே கரிக்ருத்யா வாஸவதே ரஜதஸைலஸிகரேண ।

வலயவதே போகப்ருதா வனிதார்தாங்காய வஸ்துனே'ஸ்து நம: ॥

करिकृत्या யானே த்தோலால் வसनவते ஆடையையுடைய தும் ரजतशैलशिखरेण வெள்ளி மலையின் கொடுமுடியால் वासवते வாஸஸ்தானமுடையதும் भोगभृता ஸர்ப்பங்களால் वलयवते வளையல்களை யுடையதுமாயுள்ள वनितार्धाङ्गाय பெண்ணைப் பாதியுடலாகக்கொண்ட वस्तुने பொருளுக்கு नमः अस्तु நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

May (my) obeisance be to That Being who has the elephant's skin as garment, the lofty peak of the Silver mountain as residence, the serpents as bangles, and a lovely woman as half His body !

सरसिजकुवलयजागरसंवेशनजागरुकलोचनतः ।

सकृदपि नाहं जाने सुरमितरं भाष्यकारमञ्जीरात् ॥ २० ॥

ஸரளஜிகுவலயஜாகர—ஸம்வேஸனஜாகருகலோசனத: |
ஸக்ருதபி நாஹம் ஜானே ஸுரமிதரம் பாஷ்யகாரமஞ்ஜீராத் ||

सकृत् एककालத்தில் सरसिज - कुवलय- जागर-संवेशन-
जागरुक - लोचनतः தாமரை, குவளை இவற்றின் மலர்தல்
விஷயத்திலும் கூம்புதல் விஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுட்
நிருக்கும் கண்களையுடையவனும் भाष्यकारमञ्जीरात् பாஷ்ய
காரரான பதஞ்ஜலியை* நூபுரமாகவுடையவனுமான சிவ
பிரானைக் காட்டிலும் इतरं सुरं வேறொரு தேவனை अहं நான்
न जाने அறியேன்.

‘சிவபிரானைத்தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை’ என்பது கருத்து.

I do not know any God other than Him who with His open eyes watches the blooming and fading of the lotus and the lily at once and whose anklet became the Bhashyakara.

Note—His open eyes are the sun and the moon. The sun causes the lotus to bloom and the lily to fade; and the moon causes the lily to bloom and the lotus to fade. The Bhashyakara is a reference to Patanjali, the author of the the Vyakarana commentaries, who as serpent adorns Nataraja's foot as a tinkling anklet.

आपाटलजाटानामानीलच्छायकन्धरासीमाम् ।

आपाण्डुविग्रहाणामाद्रुहिणं किङ्करा वयं महसाम् ॥ २१ ॥

ஆபாடலஜாடானா—மானீலச்சாயகந்தராஸீம்தாம் |

ஆபாண்டுவிக்கரஹாணா—மாத்ருஹிணம் கிங்கரா வயம் மஹஸாம் ||

आपाटलजाटानां (பா திரிப் பூப்போன்று) கிறிதே சிவந்த
சடையையுடையவர்களும் आनीलच्छायकन्धरासीमां கழுத்
தின் பின்புறம் வரையில் பரவிய நீலநிறத்தின் கார்த்தியை

* பாஷ்யகாரர் என்பது ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்களுக்கும்
ஸ்ரீ கண்டரையும் குறிப்பதாகும்.

யுடையவர்களும் **आपाण्डुविग्रहाणां** வெண்ணிற மேனியை யுடையவர்களுமான **महसां** சோதிமூர்த்திகளுக்கு **आदृहिणं वयं** பிரமன் முதற்கொண்டு நாங்கள் எல்லாரும் **किङ्कराः** சேவகஞ் செய்பவர்கள்.

To that Splendour whose form is white, whose matted hair is slightly red like the Patali flower and the blueness of whose neck stretches to the nape—we from Brahma downwards are all slaves.

मुषितस्मरावलेपे मुनितनयायुर्वदान्यपदपद्मे ।

महसि मनो रमतां मे महति दयापूरमेदुरापाङ्गे ॥ २२ ॥

முஷிதஸ்மராவலேபே முனிதனயாயுர்வதான்யபதபத்மே |
மஹஸி மனோ ரமதாம் மே மஹதி தயாபூரமேதுராபாங்கே ||

मुषितस्मरावलेपे மன்மதனுடைய கர்வத்தை அபகரித் தவனும் **मुनितनयायुर्वदान्यपदपद्मे** முனி குமாரனுக்கு (மார் கண்டேயனுக்கு) ஆயுளை அளித்த வள்ளலான திருவடித் தாமரைகளை யுடையவனும் **दयापूरमेदुरापाङ्गे** தையயாலே நிறைந்து மெதுவான (நெய்த்த, ஈரித்த) கடைக்கண்களை யுடையவனுமான **महति महसि** பெருஞ் சோதிமூர்த்தி யிடத்தில் **मे** என் **मनः** மனது **रमताम्** இன்புறுவதாகுக.

May my heart rejoice in that great Splendour, who humbled the God of Love, whose lotus-feet gave life to the Sage's son (Markandeya), and the corners of whose eyes are moist with overflowing grace.

शर्मणि जगतां गिरिजानर्मेणि सप्रेमहृदयपरिपाके ।

ब्रह्मणि विनमद्रक्षणकर्मणि तस्मिन्नुदेतु भक्तिर्मे ॥ २३ ॥

ஸ்ர்மணி ஜகதாம் கிரிஜா—நர்மணி ஸப்ரேமஹ்ருதயபரிபாகே |
ப்ரஹ்மணி விநமத்ரக்ஷண—கர்மணி தஸ்மின்னுதேது பக்திர்மே ||

जगतां ஜகத்திற்கு ஶ்ரீமணி இன்பமயமானவனும் गिरिजा-
नर्मणि பார்வதீ தேவியோடு இன்புறுவோனும் सप्रेमहृदय-
परिपाके பிரேமையால் இருதயம் இளகிப் பக்குவமான
வனும் विनमद्रक्षणकर्मणि (தன்னை) வணங்குவோரைக்
काப்பाற்றுवन्तये தொழிலாகக் கொண்டவனுமான
तस्मिन् ब्रह्मणि அந்த பரப் பிரும்மத்தினிடத்தில் मे
எனக்கு भक्ति: பக்தியானது उद्देश्य எழுவதாகுக
(உதிக்கவேண்டும்).

May devotion arise in me towards that Brahman
who causes the world's happiness, who delights in
Girija (the daughter of the Himalaya Mountain), whose
heart is tender with love, and whose work is the salvation
of His worshippers.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गेदारमुन्मिषन्निटिलम् ॥ २४ ॥

அஸ்மின்னபி ஸமயே மம கண்டச்சாயாவிதூதகாலாப்ரம் |
அஸ்து புரோ வஸ்து கிம—ப்யர்தாங்கேதாரமுன்மிஷன்னிடிஸம் ||

कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् கழுத்தின் நிறத்தால் காள்
மேகத்தை வென்றதும் अर्धाङ्गेदारं திருமேனியிற் பாதியிலே
மனைவியையுடையதும் उन्मिषन्निटिलं விழிக்கும் (ஒளிரும்)
நெற்றியையுடையதுமான किं अपि वस्तु சொல்லவொண்
ணைத ஒரு பொருள் अस्मिन् अपि समये இந்தவேளையிலும்
मम पुरः என் முன்பாக अस्तु இருப்பதாகுக.

May that Being appear even now before me, the dark-
ness of whose neck transcends the rain-cloud's hue, a half
of whose body is His Devi (spouse) and whose forehead
has an eye.

जटिलाय मौलिभागे जलधरनीलाय कन्धराऽऽभोगे ।

धवलाय वपुषि निखिले धाम्ने स्यान्मामको नमोवाकः ॥२५॥

ஜடிலாய் மௌலிபாகே ஜலதரநீலாய கந்தரா " போகே |

தவலாய வபுஷி நிசிலே தாம்னே ஸ்யான் மாமகோ நமோவாக: ||

மௌலிபாगे தலையின் (குடுமியிருக்குமிடத்தில்) ஜடிலாய் ஜடையுடையவனும் கந்தரா஽஽பாगे கழுத்துப் பிரதேசத்திலே ஜலதரநீலாய நீருண்ட மேகத்தைப் போன்ற கருநீல நிறமுடையவனும் நிசிலே வபுஷி திருமேனி முழுவதிலும் தவலாய வெண்ணிறமுடையவனுமான டாஸ்ரேசோதிமூர்த்தியினிடத்து மாமக: நமோவாக: நான் கூறும் நமஸ்காரம் சயாவ அமைவதாகுக.

May my words of obeisance be for that Splendour whose body is all white, whose hair is matted (Jata) and whose neck is dark-blue like the rain-cloud.

अकरविराजत्सुमृगैरवृषतुरङ्गैर्मौलिधृतगङ्गैः ।

अकृतमनोभवभङ्गैरलमन्यैर्जगति दैवतापशदैः ॥ २६ ॥

அகரவிராஜத்ஸும்ருகை—ரவ்ருஷதரங்கைரமௌலித்ருத

கங்கை: |

அக்ருதமனோபவபங்கை—ரலமன்யைர் ஜகதி தைவதாபஸுதை: ||

அகரவிராஜத்ஸும்ருகை: அழகிய மான் ஒன்று பிரகாசியாத கையையுடையவர்களும் அவ்ருஷதரங்கை: காணையைப் பரியாகக் கொள்ளாதவர்களும் (ரிஷபவாஹன மில்லாதவர்களும்) அமௌலிதூதகங்கை: திருமுடியிலே கங்கையைத் தாங்காதவர்களும் அகூதமனோபவபங்கை: மனமதனை பங்கப்படுத்தாதவர்

களுமான **दैवतापशदैः अन्यैः** (பரமேசுவரனைத் தவிர்த்த) நீச தெய்வங்களான மற்றவர்களால் **जगति** உலகத்தில் அல் தேவையில்லை.

Enough in this world of the lesser gods whose hands shine not with antelopes, who ride not on bulls, who have not subdued the God of Love and who are not crowned with the Ganges.

**कस्मै वच्मि दशां मे कस्येदग्घृदयमस्ति शक्तिर्वा ।
कस्य बलं चोद्धर्तुं क्लेशात् त्वामन्तरा दयासिन्धो ॥ २७ ॥**

கஸ்மை வச்மி தஸாம் மே கஸ்யேத்ருக் க்ருதயமஸ்தி ஸக்திர்வா |
கஸ்ய பலம் சோத்தா(த்)தும் க்லேஸாத் த்வாமந்தரா தயாஸிந்தோ ||

दयासिन्धो தயா சமுத்திரமா யிருப்பவனே! **त्वां** அந்தர
உண்ணைத் தவிர்த்து **कस्मै** யாருக்கு **मे** என் **दशां** (கஷ்ட
தசையை) நிலைமையை **वच्मि** சொல்வேன்? **कस्य** யாருக்கு
ईदृक् हृदयं இத்தகைய இருதயமோ **शक्तिः वा** சக்தியோ **अस्ति**
உண்டு? **च** மேலும், **क्लेशात्** துன்பத்தினின்றும் **उद्धर्तुं** கை
தூக்கிவிடுவதற்கு **कस्य** யாருக்கு **बलं** பலம் (உண்டு)?

Ocean of Mercy! To whom but you shall I complain of my predicament? Who has such a heart or such power? And who has the strength, to lift me from misery?

**याचे ह्यनभिनवं ते चन्द्रकलोत्तंस किञ्चिदपि वस्तु ।
मह्यं प्रदेहि भगवन् मदीयमेव स्वरूपमानन्दम् ॥ २८ ॥**

யாசே ஹ்யனபிநவம் தே சந்த்ரகலோத்தம்ஸ கிஞ்சிதபி வஸ்து |
மஹ்யம் ப்ரதேஹி பகவன் மதீயமேவ ஸ்வரூபமானந்தம் ||

चन्द्रकलोत्तंस சந்திரகலையைத் திருமுடியில் ஆபரணமாகத் தரிப்பவனே! **अपि किञ्चित् अनभिनवं वस्तु** பழைய பொருள் ஒன்றையே **ते याचे** உன்னிடம் யாசிக்கிறேன்; **भगवन्** பகவானே! **मदीयं स्वरूपं आनन्दं एव** என்னுடையதான ஆனந்த ஸ்வரூபத்தையே **मह्यं** எனக்கு **प्रदेहि** கொடுப்பாயாக.

You whose crown is the Moon! I beg you for no new gift at all. Only give me (back) my own Self which is Bliss.

भगवन् बालतया वाऽभक्त्या वाऽप्यापदाकुलतया वा ।
मोहाविष्टतया वा मास्तु च ते मनसि यदुरुक्तं मे ॥ २९ ॥

பகவன் பாலதயா வா'பக்த்யா வா'ப்யாபதாசுலதயா வா |
மோஹாவிஷ்டதயா வா மாஸ்து ச தே மனஸி யத்துருக்தம்-மே ||

भगवन् பகவானே! **बालतया वा** சிறு பிள்ளைத்தனத்தாலோ **अभक्त्या वा** அல்லது பக்தியின்மையாலோ **आपदाकुलतया वा** ஆபத்துக்களாலே மனங்கலங்கியதாலோ **मोहाविष्टतया** மோஹம் (அஞ்ஞானம்) என்னுள்ளே புகுந்து கொண்டிருப்பதாலோ **यत् मे दुरुक्तं** என்னால் சொல்லப்பட்ட புன்சொல்லானது **ते** உன்னுடைய **मनसि च** மனதிலே **मा अस्तु** இல்லாமற் போகட்டும்.

God! Whatever foul words I have uttered, whether childishly or impiously, bewildered by calamity or impelled by ignorance—let them not stay in your mind.

यदि विश्वाधिकता ते यदि निगमागमपुराणयाथार्थ्यम् ।
यदि वा भक्तेषु दया तदिह महेशाशु पूर्णकामः स्याम् ॥ ३० ॥

யதி விஸ்வாதிகதா தே யதி நிகமாகமபுராணயாதார்த்த்யம் |
உதிவா பக்தேஷு தயா ததிஹ மஹேஸாஸு பூர்ணகாம: ஸ்யாம்

महेश महेष्टसुवरणे ! यदि ते विश्वाधिकता உனக்கு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகிய தன்மை யுண்டு என்றால் यदि निगमागमपुराणयाथार्थम् வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் இவை உண்மையானவை என்றால், वा अल्लतु यदि भक्तेषु दया பக்தர்களிடத்தில் (உனக்கு) தயை உண்டு என்றால், तत् अतः इह இங்கே आशु அதிகீக்கிரத்திலே पूर्णकामः விருப்பங்கள் முழுமையும் நிறைவேறினவனாக स्याम् ஆவேன்.

If indeed you are The Lord of the universe, if the Vedas, the Agamas and the Puranas are real truth and if you have compassion on your devotees, then, O great God, then indeed, my desires are even now fulfilled.

குறிப்பு : இந்த ஸ்தோத்திரத்திலே 15, 25, 26 சுலோகங்கள் ஸ்ரீ ஜகந்நாதரின் ஆர்யாஸ்வதராஜ : என்னும் ஸ்தோத்திரத்திலேயுள்ள 113, 120, 137 சுலோகங்களை ஒத்துள்ளன. 18-வது சுலோகத்திலே कुलगिरिकूटस्थ-कवचिताम्र- என்றது நேரான பாடமாகத் தோன்றாததால் कुलगिरिकूटस्थकुचभराधाई : என்ற பாடம் ஊகித்துக் கொள்ளப்படிறது.

इति श्रीसत्यमहोपाध्यायसपरिव्राजकाचार्य-श्रीपरमशिखेन्द्रार्य-
पुण्यपादविषय-श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रकृतिषु
शिवमोक्षसिकपूजा सम्पूर्णा ॥

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸே சிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ரார்ய
பூஜ்ய பாஷ்களின் சிஷ்யர்களான ஸ்ரீ ஸதாசிவ
ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள் அருளிய நூல்களுள்
சிவ மானஸிக பூஜை முற்றிற்று.

.....

॥ कीर्तनानि ॥

विषयसूची

कीर्तनानि			पृष्ठ.
१. भज रे गोपालम्	....	...	23
२. स्मर वारं वारम्	....	....	25
३. ब्रूहि मुकुन्देति	....	....	26
४. मानस संचर रे	....	...	28
५. क्रीडति वनमाली	....	....	29
६. चेतः श्रीरामम्	....	....	31
७. पिब रे रामरसम्	....	....	32
८. खेलति मम हृदये	....	...	34
९. खेलति पिण्डाण्डे	....	....	35
१०. स्थिरता न हि न हि रे	....	....	38
११. न हि रे न हि शङ्का	....	....	40
१२. चिन्ता नास्ति किल	....	...	41
१३. ब्रह्मैवाहं किल	....	....	42
१४. सर्वं ब्रह्ममयम्	....	....	46
१५. तद्वज्जीवत्वम्	....	....	48
१६. पूर्णबोधोऽहम्	....	....	49
१७. आनन्दपूर्णबोधोऽहम् (1)	....	....	53
१८. आनन्दपूर्णबोधोऽहम् (2)	....	....	56
१९. जय तुङ्गतरङ्गे	....	....	60

கோவில் கோபுரம்

நெருரில் ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மத்தின் சமீபத்திலுள்ள கோயில்.

ஸ்ரீ நெருரில் இருக்கும் ஸ்ரீ சதாசிவ பிரஹ்மேந்தராளின் அதிஷ்டானம்.
இது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தின் பராமரிப்பிலிருக்கிறது.
(வில்வ மரமும், தாழ்வாரமும்.)

श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रैर्विंचितानि

॥ कीर्तनानि ॥

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள்

இயற்றிய

கீ ர் து த னா ன் க வ்

१. कल्याणीरागः आदितालम् ॥ भज रे गोपालम् ॥

भज रे गोपालम्—मानस, भज रे गोपालम्
भज गोपालं भजितकुचेलं त्रिजगन्मूलं दितिसुतकालं (भज)
आगमसारं योगविचारं भोगशरीरं भुवनाधारं (भज)
कदनकठोरं कलुषविदूरं मदनकुमारं मधुसंहारं (भज)
नतमन्दारं नन्दकिशोरं हतचाणूरं हंसविहारं (भज)

1. கல்யாணி ராகம் : ஆதி தாளம் : பஜ ரே கோபாலம்.

பஜ ரே கோபாலம்—மானச, பஜ ரே கோபாலம்
பஜகோபாலம் பஜிதகுசேலம் த்ரிஜகன்மூலம் திதிஸுதகாலம்(பஜ)
ஆகமஸாரம் யோகவிசாரம் போகஸரீரம் புவனாதாரம் (பஜ)
கதனகடோரம் கலுஷவிதூரம் மதனகுமாரம் மதுஸம்ஹாரம்(பஜ)
நதமந்தாரம் நந்தகிஸோரம் ஹதசாணூரம் ஹம்ஸவிஹாரம் (பஜ)
(ஹிந்தோளத்தில் பாடுகிறார்கள்)

गोपालं कोपाललै भज வழிபடுவாய் (வணங்கு
வாய்) रे मानस மனமே! गोपालं कोपाललै भज

வணங்குவாய். **भजितकुचेलं** குசேலரால் பூஜிக்கப் பெற்றவ
னும் **त्रिजगन्मूलं** மூன்று உலகங்களுக்கும் மூல காரண
மானவனும் **दितिसुतकालं** அசுரர்களுக்கு இயமனாயிருப்ப
வனுமான **गोपालं** கோபாலனை **भज** வணங்குவாய்.

आगमसारं வேதங்களின் உட்பொருளானவனும்
योगविचारं யோகத்தால் ஆய்ந்த பொருளானவனும்
भोगशरीरं ஆனந்தானுபவத்திற்காக [ஆனந்த மயமான]
சரீரத்தைக் கொண்டவனும் **भुवनाधारं** உலகங்களைத் தாங்கு
வோனுமாகிய **गोपालं** கோபாலனை **भज** வணங்குவாய்.

कदनकठोरं பாபங்களைக் கடிந்து போக்குவோனும்
कलुषविदूरं மனக் கலக்கத்தை நீக்குவோனும் **मदनकुमारं**
மன்மதனைக் குமாரசுவாயுடையவனும் **मधुसंहारं** மது என்
னும் அரக்கனை அழித்தவனுமான **गोपालं** கோபாலனை **भज**
வணங்குவாய்.

नतमन्दारं வணங்குவோருக்கு மந்தாரமென்னும் கல்ப
விருக்ஷமானவனும் **नन्दकिशोरं** நந்தகோபனுக்குக் குழந்
தையானவனும் **हतचाणूरं** சாணூரன் என்னும் மல்லனைக்
கொன்றவனும் **हंसविहारं** [அன்னங்களோடு] பரமஹம்
ஸர்களோடு விளையாடுவோனுமான **गोपालं** கோபாலனை
भज வணங்கிப் பக்தி செய்வாய்.

Worship Gopala, O my mind ! Worship Gopala.

Worship Gopala, the Root-Cause of the three
worlds, who was Death to the Asuras and who was
worshipped by Kuchela.

Worship Him who is the Quintessence of the
Vedas, who is sought by Yoga, whose body is Bliss and
who is the support of the worlds.

Worship Him who chastises sin and dispels ignorance, whose son is the God of Love and who destroyed, (the asura) Madhu.

Worship Him, the son of (the cowherd) Nanda, who is the Mandara (the wishing tree of Heaven) to His worshippers, who killed (the wrestler) Chanura and who delights in the company of (the great Swans) the Parama Hamsas.

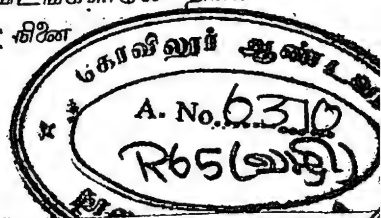
२. कापिरागः आदितालम् ॥ स्मर वारं वारम् ॥

स्मर वारं वारम्—चेतः, स्मर नन्दकुमारम्
घोषकुटीरपयोधृतचोरं गोकुलबृन्दावनसंचारम् (स्मर)
वेणुरवामृतपानकठोरं विश्वस्थितिलयहेतुविहारम् (स्मर)
परमहंसहृत्पञ्जरकीरं पटुतरधेनुवकसंहारम् (स्मर)

2. காகி ராகம் : ஆதி தாளம் : ஸ்மர வாரம் வாரம்
ஸ்மர வாரம் வாரம்—சேத: , ஸ்மர நந்தகுமாரம்
கோஷகுடரபயோக்ருத சோரம் கோகுல ப்ருந்தாவன ஸம்சாரம்
(ஸ்மர)
வேணு ரவாம்ருத பானகடோரம் விஸ்வஸ்திதிலயஹேதுவிஹாரம்
(ஸ்மர)
பரமஹம்ஸஹ்ருத் பஞ்ஜரகீரம் படுதரதேனு பகஸம்ஹாரம் (ஸ்மர)

चेतः मममे ! वारं वारं तिनन्तोरुतुम् नन्दकुमारं नन्त
कोपनुक्कुपं पिन्नायानवने स्मर स्मरणं च
(निनेत्तुम्).

घोषकुटीरपयोधृतचोरं இடைச்சேரிக் குடிசைகளிலே
பாலையும் நெய்யையும் களவாடியவனும் गोकुलबृन्दावनसं-
चारं கோகுலம், விருந்தாவனம் இவ்விடங்களிலே திரிந்
தவனுமான नन्दकुमारं கிருஷ்ணனை स्मर நினை

वेणुवासुतपानकडोरं புல்லாங்குழ லோசையாகிய அமுதபானத்தால் நிரம்பியவனும் **विश्वस्थितिलयहेतुविहारं** உலகனைத்தையும் நிலைபெறச்செய்தல். அழித்தல் ஆக்கல் ஆகியவற்றிற்குக் காரணமான விளையாட்டுகளையுடைய வனுமான **नन्दकुमारं** கிருஷ்ணனை **स्मरं** நினை.

परमहंसहृत्पञ्चरकीरं பரமஹம்ஸர்களின் இருதயமாகிற கூட்டிலேயுள்ள கிளிபோன்றவனும் **पद्मतरधेनुवकसंहारं** பல்ஷடர்களான தேனுகாசுரன், பகாசுரன் இவர்களை [வெகு நன்றாக] அழித்தவனுமான **नन्दकुमारं** கிருஷ்ணனை **स्मरं** நினை.

Remember day by day, O my mind, remember the son of Nanda.

Remember Him who stole milk and ghee from the huts of the cowherds and wandered all over Gokula and Brindavan.

Remember Him who is full of the sweet (nectarlike) melody of the flute and whose sports sustain the universe, and destroy and create it again.

Remember Him who is the Parrot encaged in the hearts of the Paramahamsas and who (utterly) destroyed the powerful asuras Dhenuka and Baka.

३. सुरटिरागः आदितालम् ॥ ब्रूहि मुकुन्देति ॥

ब्रूहि मुकुन्देति—रसने, ब्रूहि मुकुन्देति
केशव माधव गोविन्देति कृष्णानन्द सदानन्देति (ब्रूहि)
राधारमुण हरे रामेति राजीवाक्ष घनश्यामेति (ब्रूहि)
गरुडगमन नन्दकहस्तेति खण्डितदशकन्धरमस्तेति (ब्रूहि)
अक्रूरप्रिय चक्रधरेति हंसनिरञ्जन कंसहरेति (ब्रूहि)

3. ஸுருஷ ராகம் : ஆதி தாளம் : பஞ்ஜி முகுந்தேதி.

பஞ்ஜி முகுந்தேதி—ரஸனே, பஞ்ஜி முகுந்தேதி
கேபுவ மாதவ கோவிந்தேதி க்ருஷ்ணனந்த ஸ்தானந்தேதி (ப்)
ராதாரமண ஹரே ராமேதி ராஜீவாக்ஷ கனய்யாமேதி (ப்)
கருடகமன நந்தகஹஸ்தேதி கண்டிததஸகந்தரமஸ்கேதி (ப்)
அக்ரூரபீய சக்ரதேதி ஹம்ஸநிரஞ்ஜன கம்ஸஹரேதி (ப்)

(செஞ்சுருட்டியில் பாடுகிறார்கள்)

முகுந் இதி 'முகுந்தனே !' என்று ब्रूहि சொல்லு.
ரஸனே நாக்கே ! முகுந் இதி 'முகுந்தனே ' என்று ब्रूहि
சொல்லு.

கேசவ மாधव गोविन्द इति 'கேசவனே ! மாதவனே !
கோவிந்தனே !' என்றும் कृष्ण आनन्द सदानन्द इति 'கிருஷ்
ணனே ! ஆனந்த மயனே ! எப்பொழுதும் ஆனந்த
முடையவனே !' என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

राधारमण 'ராதாதேவியின் காதலனே !' हरे 'ஹரியே !'
राम 'இராமனே !' इति என்றும் राजीवाक्ष 'தாமரைக்
கண்ணா !' घनश्याम 'மேகம் போன்ற கருநிறமுடைய
வனே !' इति என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

गरुडगमन नन्दकहस्त इति 'கருடனை ஏறிச் செல்
வோனே ! நந்தகமென்னும் வானைக் கையிற் கொண்ட
வனே !' என்றும் खण्डितदशकन्धरमस्त इति 'தசக்கிரீவ
னுடைய (இராவணனுடைய) தலைகளை வெட்டியெறிந்த
வனே !' என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

अक्रूरप्रिय 'அக்ரூரருக்கு நண்பனே !' चक्रधर 'திருச்
சக்கிரத்தை ஏந்தியவனே !' इति என்றும் ईसनिरञ्जन
'ஹம்ஸம்போல மாசற்றவனே !' कंसहर 'கம்ஸனைக்
கொன்றவனே !' इति என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

Chant 'Mukunda!'. O my tongue! Chant 'Mukunda!'

Chant 'Kesava! Madhava! Govinda!' Chant 'Krishna! Bliss! Ever Blissful one!' Chant 'O Lover of Radha! Hari! Rama!' Chant 'O Lotus-eyed One, who is dark like the rain-cloud!'

Chant 'You who ride on Garuda, weilding the sword Nandaka!' 'You who cut off the heads of the ten-headed Ravana!' Chant 'O friend of Akrura!' 'O Weilder of the Discus!' 'O Spotless Swan!' 'Destroyer of Kamsa!'

४. नवरोज् रागः आदितालम् ॥ मानस संचर रे ॥

மானஸ் சஞ்சர ரே—ब्रह्मणि, मानस संचर रे ।

श्रीरमणीकुचदुर्गविहारे सेवकजनमन्दिरमन्दारे (मानस)

मदशिखिपिच्छालंकृतचिकुरे महनीयकपोलविजितमुकुरे (मानस)

परमहंसमुखचन्द्रचकोरे परिपूरितमुरलीरवधारे (मानस)

4. நவரோஜ் ராகம் : ஆதி தாளம் : மானஸ் ஸஞ்சர ரே.

மானஸ் ஸஞ்சரரே—ப்ரஹ்மணி மானஸ் ஸஞ்சரரே

ஸ்ரீரமணீகூசதூர்க விஹாரே ஸேவகஜனமந்திர மந்தாரே (மானஸ்)
மதஸிகி பிஞ்சாலம்க்ருத சிகுரே மஹனீய கபோல விஜிதமுகுரே (மானஸ்)

பரம ஹம்ஸ் முக சந்தர்சகோரே பரிபூரித முரலீரவதாரே (மானஸ்)

रे मानस अल मनमे! संचर उलावुवायं : ब्रह्मणि
पिरुम्मத்தिनिडम् रे मानस अल मनमे! संचर (ஸஞ்சரிப்
பாய்) உலாவுவாய்.

श्रीरमणीकुचदुर्गविहारे श्रीतेहि एन्नुम् कातलयिन्
கொங்கைகளாகிய மலையரண்களிலே இன்புறுவதாயும்

சேவகஜனமந்நிரமந்நாரே சேவகஞ் செய்வோர்களுக்கு (அடியார்களுக்கு) (வேண்டியவற்றை யெல்லாம் தரும் ஐந்து கல்பக விருக்ஷங்களிலும் சிறந்த) மந்தார விருக்ஷமாயும் உள்ள (ब्रह्मणि பிறும்மத்தினிடம்)

மதஸிஸிபிஸ்சூலக்ருதசிசுரே கர்வங்கொண்ட மயிலின் தோகையை திருமுடியிலே அலங்காரமாக அணிந்து கொண்டதாயும் **மஹநீயகபுலவிஜிதமுகுரே** (ப்ளப்ளப்பிலே) கண்ணாடியை வென்று சிறப்பு வாய்ந்த கன்னங்களை யுடையதுமான (ब्रह्मणि பிறும்மத்தினிடம்)

பரமஹ்ஸமுகவந்நசுரே பரம ஹம்ஸர்களின் முகங்களாகிய சந்திரர்களைக் கண்ணாற் பருகும் சகோர பக்ஷியாயும் **பரிபூரிதமூரலீரவதாரே** முரளி என்னும் குழலிலிருந்து ஓசை தாரையாகப் பெருகுவதுமான (ब्रह्मणि பிறும்மத்தினிடம்)

O my mind! Be occupied with Brahman. O my mind! Be occupied.

With Him who delights in the high regions of the bosom of this Beloved Sridevi and who is the Mandara (the wishing tree of Heaven) planted in the residential quarters of His devotees.

With Him who wears as His crown the proud peacock's feathers and whose cheeks are praiseworthy as excelling the mirror. With Him who is the *Chakora* bird drinking in the bright beams from the faces of Paramahamsas, which resemble the moon, and from whom flows the flood of the melodies of the flute *Murali*.

५. सुहृदिरागः आदितालम् ॥ क्रीडति वनमाली ॥

கிரீடதி வனமாலீ—கோष्ठे, கிரீடதி வனமாலீ

अजमक्षरमद्वैतमनन्तं ध्यायन्ति ब्रह्म परं शान्तम् (क्रीडति)

प्रह्लादपराशरपरिपाली पवनात्मजजाम्बवदनुकूली (क्रीडति)

परमहंसवरकुसुमसुमाली प्रणवयोरुहगर्भकपाली (क्रीडति)

5. ஸுருஷ ராகம் : ஆதி தாளம் : கரீடதி வனமாலீ.

கரீடதி வனமாலீ—கோஷ்டே, கரீடதி வனமாலீ
அஜமக்ஷர மத்வைத மனந்தம் த்யாயந்தி ப்ரஹ்ம பரம் ஸாந்தம் (க்)
ப்ரஹ்லாத பராஸர பரிபாலீ பவனாத்மஜ ஜாம்பவ தனுக்லீ (க்)
பரமஹம்ஸ வரகுஸுமஸுமாலீ ப்ரணவ பயோருஹ
கர்பகபாலீ (க்)

वनमाली वनमालையைப் பூண்ட கிருஷ்ணன் க்ரீடதி
வினையாடுகிறான் ; गोष्ठे கொட்டிலில் (கோகுலத்தில்)
वनमाली வனமாலே யணிந்த கிருஷ்ணன் க்ரீடதி வினையாடு
கிறான்.

குறிப்பு : முதற் சரணம் தவறாக உள்ளதுபோலும் ;
இதே சரணம் 11-வது தீர்த்தனத்தின் முதலாவது
சரணமாக வந்துள்ளது. அங்கே பொருள் கூறப்
பட்டுள்ளது.

प्रह्लादपराशरपरिपाली ப்ரஹ்லாதர், பராசரர் இவர்
களைப் பரிபாலித்தவன் पवनात्मजजाम्बवदनुकूली வாயு
குமாரரான ஆஞ்ஜநேயருக்கும் ஜாம்பவானுக்கும் அனு
க்லஞ் செய்தவன் क्रीडति வினையாடுகிறான்.

परमहंसवरकुसुमसुमाली பரமஹம்ஸ சிரேஷ்டர்களா
கிய புஷ்பங்களை நல்ல மாலையாகக் கொண்டவன் प्रणव-
पयोरुहगर्भकपाली பிரணவமென்னும் தாமரைகளின் மத்தி
யில் மூடப்பெற்று மறைந்திருப்பவன் क्रीडति வினையாடு
கிறான்.

Krishna (wearing the garland Vanamala) is play-
ing ; in the cattle yard (Gokula), Krishna is playing.

[This Charana occurs again as I Charana of XI Kirtana, where the meaning is given.]

He who is the saviour of Prahlada and Parasara, who is gracious to Hanuman and Jambavan, He is playing.

He in whom the noble Paramahamsas are strung like flowers in a garland and who is hidden inside the lotus of Pranava, He is playing.

6. சுருதிராக: அடிதாலம் || சேத: ஸ்ரீராமம் ||

சேத: ஸ்ரீராமம்—சிந்தய ஜிமூதஸ்யாமம் ।

அஹீகூததும்குஸங்கீதம் ஹனுமத்வயகவாக்ஷசமேதம் (சேத:)

நவரஸ்யாபிதகோடிரம் நவதுளசீதல கல்பித ஹாரம் (சேத:)

பரமஹ்ஸஹ்ரோபுரதீபம் சரணதலிதமுனி தருணீஸராபம் (சேத:)

6. ஸுருதி ராகம் : ஆதி தாளம் : சேத : ஸ்ரீராமம்

சேத: ஸ்ரீராமம்—சிந்தய, ஜிமூதஸ்யாமம்

அஹீகூதத் தும்புரு ஸங்கீதம் ஹனுமத்வய கவாக்ஷசமேதம் (சேத:)

நவரத்த ஸ்தாபிதகோடிரம் நவதுளசீதல கல்பித ஹாரம் (சேத:)

பரம ஹம்ஸ ஹ்ருத்கோபுர தீபம் சரணதலிதமுனி தருணீஸராபம்

(சேத:)

சேத: மனமே! ஜிமூதஸ்யம் மேகத்தைப் போன்ற கரிய நிறமுடைய ஸ்ரீராமம் ஸ்ரீராமனை சிந்தய நினை.

அஹீகூததும்குஸங்கீதம் தும்புருவின் ஸங்கீதத்தை ஏற்றுக் கொண்டவனும் ஹனுமத்வயகவாக்ஷசமேதம் ஹனுமான் கவயன் கவாக்ஷன் ஆகிய வானரங்களோடு கூடியவனுமான (ஸ்ரீராமம் ஸ்ரீராமனை சிந்தய நினை.)

नवरत्नस्थापितकोटीरं நவரத்தினங்கள் பதித்த கிரீடத்
தையுடையவனும் नवतुलसीदलकल्पितहारं துளசியின் இளந்
தளிர்களால் அமைத்த மாலையை யுடையவனுமான
(श्रीरामं ஸ்ரீ ராமனை चिन्तय நினை.)

चरणदलितमुनितरुणीशपं முனிவரின் பத்தினியாகிய
அஹல்யையின் சாபத்தைப் போக்கியதி ருவடிகளையுடை
யவனும் परमहंसहृद्गोपुरदीपं பரம ஹம்ஸர்களின் இருதயங்
களாகிய கோபுரங்களில் இட்ட தீபம் போன்றவனுமான
(श्रीरामं ஸ்ரீ ராமனை चिन्तय நினை.)

O my mind! dwell on Sri Rama, who is dark in
hue like the rain-cloud.

On Him who accepts the songs of Tumburu (the
celestial musician) and who keeps company with
Hanuman and Gavaya and Gavaksha.

On Him whose crown is set with the nine kinds of
gems and whose garland is of fresh Tulsi (basil) leaves.

On Him whose feet freed (the sage's wife) Ahalya
from her curse and who is the lamp lit in the towering
hearts of the Paramahamsas.

७. जज्झोटिरागः आदितालम् ॥ पिब रे रामरसम् ॥

பிப் ரே ராமரஸம்—ரசனே, பிப் ரே ராமரஸம் ।

दूरीकृतपातकसंसर्गं पूरितनानाविधफलवर्गं (पिब)

जननमरणभयशोकविदूरं सकलशास्त्रनिगमागमसारं (पिब)

परिपालितसरसिजगर्भाण्डं परमपवित्रीकृतपाषण्डं (पिब)

शुद्धपरमहंसाश्रमगीतं शुकशौनककौशिकमुखपीतं (पिब)

7. ஜஜ்சோடி ராகம்: ஆதி தாளம்: பிப் ரே ராமரஸம்
 பிப் ரே ராமரஸம்—ரஸனே, பிப் ரே ராமரஸம்
 துரீக்ருத பாதக ஸம்ஸர்கம் பூரித நானூதித பலவர்கம் (பிப்)
 ஜனனமாண பயஸோகவிதூரம் ஸகலஸாஸ்த்ர நிகமாகமஸாரம்.
 (பிப்)
 பரிபாலித ஸரஸிஜ கர்பாண்டம் பரமபவிதீக்ருதபாஷண்டம் (பிப்)
 ஸுத்தபரம ஹம்ஸாஸ்ரமதீதம் ஸுகபெள்ளனக கௌஸிகமுக
 தீதம் (பிப்)
 (ஸஹான ராகத்தில் பாடுகிறார்கள்)

ராமரஸ 'ராம' என்னும் அமுதத்தை பிப் பருகுவாய்
 ரே ரஸனே ஏ நாக்கே! ராமரஸ ராமாமிர்தத்தை பிப் பருகுவாய்.

தூரிகுதபாதகஸம்ஸரி பாவங்களின் சம்பந்தத்தைப்
 போக்குவதாயும் பூரிதநானூதிதபலவர்கம் பல வேறு விதமான
 பழரஸத்தால் நிரம்பியதுமான (பல வேறு வகைப் பலன்
 களையும் பக்தர்களுக்கு உதவுவதற்காக தன்னுள்ளே
 நிரப்பிவைத்துக் கொண்டிருப்பதுமான) (ராமரஸ பிப்
 ராமாமிர்தத்தைப் பருகுவாய்.)

ஜனநமரணபயஸோகவிதூர் பிறப்பு இறப்பு அச்சம் துன்
 பம் இவற்றைப் போக்குவதும் சகலஸாஸ்த்ரநிகமாகமஸார்
 நிகமம், ஆகமம் என்னும் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும்
 ஸாரமாக உள்ளதுமான (ராமரஸ ராமாமிர்தத்தை)

பரிபாலிதஸரஸிஜமாண்டம் பிறும்மாண்டங்களைப் பாது
 காப்பதும் பரமபவிதீகதபாஷண்டம் பாஷண்டங்களையும் பரம
 பாவனர்களாகச் செய்வதுமான (ராமரஸ ராமாமிர்தத்தை)

சுகசௌனிககௌஸிகமுகபித் சுகர் செளனகர் கௌஸிகர்
 முதலியோர் (வாய்கொண்டு) பருகியதும் சுகபரமஹம்ஸாஸ்ரம-
 ஸித் பரிசுத்தர்களான பரம ஹம்ஸர்களின் ஆசிரமங்
 களிலே (பரமஹம்ஸர்களாலே) பாடப் பெற்றதுமான
 (ராமரஸ பிப் ராமாமிர்தத்தைப் பருகுவாய்.)

Taste the nectar of Rama's name, O my tongue !
Taste the nectar of Rama's name.

That which destroys the taint of sin and which
abounds in fruits of many sorts.

That which dispels fears and the woes of birth and
death; that which is the essence of all Sastras, Nigamas
and Agamas.

That which protects all the worlds created by
Brahma and which converts heretics into very holy men.

That which is sung about (by Paramahamsas) in
the hermitages of the holy Paramahamsas—the nectar
which is drunk by (the sages) Suka, Saunaka, Kausika.
and others.

௮. அடாணாராகம் : ஆதி தாளம் : கேலதி மம ஹ்ருதயே ॥

खेलति मम हृदये—रामः, खेलति मम हृदये ॥

मोहमहार्णवतारककारी रागद्वेषमुखासुरमारी (खेलति)

शान्तिविदेहसुतासहचारी दहरायोध्यानगरविहारी (खेलति)

परमहंससाम्राज्योद्धारि सत्यज्ञानानन्दशरीरी (खेलति)

8. அடாண ராகம் : ஆதி தாளம் : கேலதி மம ஹ்ருதயே.

கேலதி மம ஹ்ருதயே—ராம : , கேலதி மம ஹ்ருதயே

மோஹ மஹார்ணவ தாரக காரீ—ராக த்வேஷ முகாஸுரமாரீ

(கேலதி)

பராந்தி விதேஹ ஸுதாஸஹசாரீ தஹராயோத்யா நகர விஹாரீ

(கேலதி)

பரமஹம்ஸ ஸாம்ராஜ்யோத்தாரீ ஸத்யஜ்ஞானானந்த ஸரீரீ (கேலதி)

மம ஹ்ருதயே என் மனத்திலே खेलति விளையாடுகிறான் ;

राम : இராமன் மம ஹ்ருதயே என் மனத்திலே खेलति விளே

யாடுகிறான். मोहमहार्णवतारककारी மோஹம் (அஞ்ஞானம்)

என்னும் பெருங் கடலைக் கடந்து செல்லச் செய்கிறவ
னும் ராக்ஷேஷமுஷாசுரமாரி விருப்பு வெறுப்பு முதலான அசு
ரர்களைக் கொன்றழிப்பவனுமான (ராம: இராமன்).

शान्तिविदेहसुतासहचारी மனச்சாந்தி என்னும் ஜனக
குமாரியை மனைவியாகக் கொண்டு दहरायोध्यानगरविहारो
தஹரம் (இருதயாகாசம்) என்னும் (வெல்ல வெண்ணைத்)
அயோத்தி நகரிலே மகிழ்ந்திருப்பவனான (ராம: இராமன்)
परमहंससाम्राज्योद्धारि பரம ஹம்ஸர்களின் ஸாம்ராஜ்
யத்தை நிலை நிறுத்துகிறவனும் सत्यज्ञानानन्दशरीरी ஸத்யம்
ஞானம் ஆனந்தம் என்பவற்றைத் தனக்கு சரீரமாகக்
கொண்டவனுமான (ராம : இராமன்).

He plays in my heart; Rama, He plays in my
heart.

He who takes one cross the great ocean of Moha
(Ignorance) and destroys the *asuras*, *Raga*, *Dvesha* and
the like (Likes, Dislikes etc.)

He whose consort is Santi (Repose) the daughter
of Videha (Sita), and who rejoices in the city of
Ayodhya (the Impregnable) which is Dahara (the
ethereal centre of the heart).

He who sustains the Empire of the Paramahamsas
and whose form is Existence, Knowledge and Bliss.

९. तोडिरागः आदितालम् ॥ खेलति पिण्डाण्डे ॥

खेलति पिण्डाण्डे—भगवान्, खेलति पिण्डाण्डे ।

हंसः सोऽहं हंसः सोऽहं हंसः सोऽहं सोऽहमिति (खेलति)

परमात्माहं परिपूर्णोऽहं ब्रह्मैवाहमहं ब्रह्मेति (खेलति)
 त्वक्वक्षुःश्रुतिजिह्वाघ्राणे पञ्चविधप्राणोपस्थाने (खेलति)
 शब्दस्पर्शरसादिकमात्रे सात्त्विकराजसतामसमित्रे (खेलति)
 बुद्धिमनश्चित्ताहंकारे भूजलतेजोगगनसमीरे (खेलति)
 परमहंसरूपेण विहर्ता ब्रह्मविष्णुरुद्रादिककर्ता (खेलति)

9. தோடி ராகம் : ஆதி தாளம் : கேலதி பிண்டாண்டே
 கேலதி பிண்டாண்டே—பகவான், கேலதி பிண்டாண்டே
 ஹம்ஸ : ஸோ'ஹம் ஹம்ஸ : ஸோ'ஹம் ஹம்ஸ : ஸோ'ஹம்
 ஸோ'ஹமிதி (கேலதி)
 பரமாத்மாஹம் பரிபூர்ணோ'ஹம் ப்ரஹ்மைவாஹ மஹம் ப்ரஹ்
 மேதி (கேலதி)
 த்வக்ஷு : ஸ்ருதி ஜிஹ்வாக்ரானே பஞ்சவித ப்ராணோபஸ்
 தானே (கேலதி)
 ஸ்பந்த ஸ்பர்ஸரஸாதிக மாத்ரே ஸாத்வித ராஜஸ தாமஸ மித்ரே
 (கேலதி)
 புத்தி மனஸ் சித்தாஹம்காரே பூஜல தேஜோககன ஸமீரே (கேலதி)
 பரமஹம்ஸரூபேண விஹர்(த்)தா ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ருத்ராதிக
 கர்(த்)தா (கேலதி)

(தேசிக தோடியில் பாடுகிறார்கள்)

'பிண்டாண்டே' என்பதற்கு 'ப்ரும்ஹாண்டே' என்றும் பாடம்.

पिण्डाण्डे (இந்த பிண்டமும் அண்டமுமான) பிரும்
 மாண்டத்திலே खेलति விளையாடுகிறான் ; भगवान् பகவான்
 पिण्डाण्डे பிரும்மாண்டத்திலே खेलति விளையாடுகிறான்.

हंसः सः अहं अन्त हम्सम् नान् हंसः सः अहं अन्त
 हम्सम् नान् हंसः सः अहं अन्त हम्सम् नान् सः अहं
 अतु नाने इति - என்று खेलति விளையாடுகிறான்.

परमात्मा अहं नान् परमात्मा परिपूर्णः अहं नान्
 முழுதும் நிரம்பியவன் ब्रह्म एव अहं பிரும்மமே நான் अहं
 ब्रह्म नान् பிரும்மம் इति என்று खेलति விளையாடுகிறான்.

त्वक्चक्षुःश्रुतिजिह्वाघ्राणे மெய் கண் செவிநாக்கு மூக்கு இவைகளாயும், पञ्चविधप्रणोपस्थाने ஐந்துவித பிராணன் களுக்கு இருப்பிடங்களாயுமுள்ள (பிண்டாண்டே பிரும்மாண்டத்திலே).

शब्दस्पर्शरसादिकमात्रे ஒலி ஊறு (ஸ்பர்சம்) சுவை முதலிய இந்திரிய அனுபவங்களை யுடையதும் सात्त्विक-राजसतामसमित्रे ஸாத்த்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும் முக்குணங்களோடும் தோழமை கொண்டதுமான (பிண்டாண்டே பிரும்மாண்டத்திலே).

बुद्धिमनश्चित्ताहंकारे புத்தி, மனம், சித்தம், அஹங்காரம் இவற்றின் மயமானதும் भूजलतेजोगगनसमीरे மண், நீர், தீ, வான், கால் இவற்றின் மயமானதுமான (பிண்டாண்டே பிரும்மாண்டத்திலே).

ब्रह्मविष्णुरुद्रादिकर्ता பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் இவர்களுக்கு ஆதிகர்த்தா (இவர்கள் முதலானவர்களுக்குக் கர்த்தா) परमहंसरूपेण பரம ஹம்ஸ ரூபங் கொண்டு विहृता விநையாடுகிறான்.

He sports in the material world, Pindanda (of microcosm and macrocosm)—the Bhagavan—He sports in this material world.

He sports, saying 'I am that Swan (Supreme Being), I am that Swan (Supreme Being), I am that Swan, (Supreme Being) I am That.'

He sports, saying 'I am the Soul Supreme, I am all Complete, I am indeed the Brahman, the Brahman is myself.'

He sports in the abode of the five kinds of Prana (the vital airs), the skin, the eye, the ear, the tongue and the nose.

He sports in the world which has as companions (which is mixed of) Sattvika, Rajasa and Tamasa (the three *gunas*) and the (subtle principles or) sensations of sound, touch, taste and the like (*i.e.* sight and smell.)

He sports in the world with its subtle element of the earth, water, fire, air and sky (the five elements) and in Buddhi, Manas, Chitta and Ahamkara (Intellect, mind, heart and the sense of self.)

He sports in the form of a Paramahansa, He who first created Brahma, Vishnu and Rudra (and others).

१०. धनासरीरागः आदितालम् ॥ स्थिरता न हि न हि रे ॥

स्थिरता न हि न हि रे—मानस स्थिरता न हि नहि रे ।

तापत्रयसागरमग्नानां दर्पाहंकारविलम्बानां (स्थिरता)

विषयपाशवेष्टितचित्तानां विपरीतज्ञानविमत्तानां (स्थिरता)

परमहंसयोगविरुद्धानां बहुचञ्चलतरसुखसिद्धानां (स्थिरता)

10. தனாஸரி ராகம் : ஆதி தாளம் : ஸ்திரதா ந ஹி ந ஹி ரே.

ஸ்திரதா ந ஹி ந ஹி ரே—மானஸ ஸ்திரதா ந ஹி ந ஹி ரே

தாபத்ரயஸாகரமக்ஞானம் தர்பாஹக்கார விலக்ஞானம் (ஸ்திரதா)

விஷயபாஸவேஷ்டித சித்தானம் விபரீதஜ்ஞானவிமத்தானம்

(ஸ்திரதா)

பரமஹம்ஸயோக விருத்தானம் பஹுசஞ்சலதர ஸுகனித்தானம்

(ஸ்திரதா)

स्थिरता நிலைபெற்றிருப்பது என்பது नहि नहि இல்லை இல்லையன்றோ? रे मानस ஏ மனமே! स्थिरता நிலை பெற்றிருப்பது नहि नहि இல்லை, இல்லையன்றோ?

तापत्रयसागरमज्ञानां மூவகைத் தாபங்களாகிய சமுத் திரங்களிலே மூழ்கியவர்களும் दर्पाहङ्कारविलयानां செறுக்கு (கொழுப்பு) அகம்பாவம் இவற்றிலே பற்றுடையவர்களு மானவர்களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்று இருத்தல்)

विषयपाशवेष्टितचित्तानां இந்திரிய சுகங்களாகிய கயிறு களால் கட்டுண்ட மனமுடையவர்களும் विपरीतज्ञानविम- चानां விபரீதமான (தவறான) ஞானத்தால் மதங்கொண்ட வர்களுமானவர்களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்றிருத்தல்)

परमहंसयोगविरुद्धानां பரமஹம்ஸர்களுக்குரிய யோக நிலையோடு மாறுபட்டவர்களும் बहुचञ्चलतरसुखसिद्धानां மிகவும் நிலையற்றதான சுகங்களையே பெற்றவர்களுமான வர்களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்றிருத்தல்)

No, there is no everlastingness, O my mind ! No, there is no everlastingness.

For them who are overwhelmed in the oceans of the triple (Tapa) Desire and who are clinging to pride and (ambition) selfishness.

For them whose minds are bound by the bonds of the senses and who are deluded by their perverted knowledge.

For them who act contrary to the Yoga way (leading to the state) of the Paramahamsas and who command pleasures which are many and transient.

११. आनन्दभैरवोरागः आदितालम् ॥ न हि रे न हि शङ्का ॥

नहि रे नहि शङ्का—काचिन्नहि रे नहि शङ्का ।

अजमक्षरमद्वैतमनन्तं ध्यायन्ति ब्रह्म परं शान्तम् ।

ये त्यजन्ति बहुतरपरितापं ये भजन्ति सच्चित्सुखरूपम् ।

परमहंसगुरुभणितं गीतं ये पठन्ति निगमार्थसमेतम् ॥

11. ஆனந்த பைரவி ராகம்: ஆதி தாளம்: ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா

ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா—காசிந், ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா (நஹி)

அஜமக்ஷரமத்வைத மனந்தம் த்யாயந்தி ப்ரஹ்ம பரம் ஸாந்தம்
(நஹி)

யே த்யஜந்தி பஹுதரபரிதாபம் யே பஜந்தி சச்சித் ஸுகருபம்
(நஹி)

பரமஹம்ஸ குருபணிதம் கீதம் யே படந்தி நிகமார்(த்)தஸமேதம்
(நஹி)

ரே அடே ! ஷங்கா அச்சம் ந ஹி இல்லையே, ந ஹி இல்லை ;
ரே அடே ! காசிந் ஷங்கா யாதொரு அச்சமும் ந ஹி ந ஹி இல்லை,
இல்லை. அஜ் பிறப்பில்லாததும் அக்ஷரம் அழிவில்லாததும்
அद्वैत தன்னினும் வேறாக ஒன்று இல்லாததும் अनन्त
முடிவில்லாததும் शान्त அமைதிமயமுமான परं ब्रह्म
சிறந்த பிரும்மத்தை (ये) ध्यायन्ति எவர்கள் தியானஞ் செய்
கிறார்களோ (அவர்களுக்கு)

बहुतरपरितापं மிகப் பல துன்பங்களையும் ये எவர்கள்
त्यजन्ति விட்டுவிடுகிறார்களோ ये எவர்கள் सच्चित्सुखरूपं
ஸத், சித், ஆனந்தம் என்னும் ரூபங்கொண்டதை (பிரும்
மத்தை) भजन्ति பக்தியோடு நாடுகிறார்களோ (அவர்
களுக்கு).

निगमार्थसमेतं வேதப்பொருளோடு கூடியதாயும்
परमहंसगुरुभणितं பரமஹம்ஸ குருவினாலே சொல்லப்பட்ட

தாயுமுள்ள **गीतं** பாடலை **ये** எவர்கள் **पठन्ति** வாசிக்கிறார்கள்
களோ (அவர்களுக்கு)

No, not at all, there is no fear at all! Not the least fear at all.

They who meditate upon the Supreme Brahman, the One without a second, who is Unborn, Immutable Infinite and Serene; (to them)

They who cast aside the many agonies of life and seek the One which is Existence, Knowledge and Bliss; (to them)

They who utter the song uttered by the Paramahansa Teacher, which contains the gist of the Vedas, (to them.)

१२. काम्बोदिरागः आदितालम् ॥ चिन्ता नास्ति किल ॥

चिन्ता नास्ति किल—तेषां, चिन्ता नास्ति किल ।

शमदमकरुणासंपूर्णानां साधुसमागमसंकीर्णानां (चिन्ता)

कालत्रयजितकंदर्पाणां खण्डितसर्वेन्द्रियदर्पाणां (चिन्ता)

परमहंसगुरुपदचित्तानां ब्रह्मानन्दामृतमत्तानां (चिन्ता)

12. காம்போதி ராகம் : ஆதி தாளம் : சிந்தா நாஸ்தி கில,
சிந்தா நாஸ்தி கில—தேஷாம், சிந்தா நாஸ்தி கில
ஸமதம கருண ஸம்பூர்ணனும் ஸாது ஸமாகம ஸங்கீர்ணனும் (சி)
கால த்ரயஜித கந்தர்(ப்)பானும் கண்டித ஸர்வேந்த்ரியதர்ப்பானும்
(சிந்தா)
பரமஹம்ஸகுரு பதசித்தானும் ப்ரஹ்மானந்தாம்ருத மத்தானும் (சி)
(சங்கராபரணத்தில் பாடுவதுண்டு)

चिन्ता कवले न अस्ति किल इल्लेयन्हे ! तेषां अवार्
कङ्कु चिन्ता कवले न अस्ति किल इल्लेयन्हे ?

शमदमकरणासंपूर्णानां அடக்கம் ஒடுக்கம் கருணை இவற்றால்
நிரம்பியவர்களும் साधुसमागमसंकीर्णानां நல்லோர்களின்
சகவாசத்தாலே மதம் பிடித்தவர்களுமானவர்களுக்கு
(चिन्ता नास्ति कवலை இல்லை.)

कालत्रयजितकन्दर्पानां முக்காலத்திலும் மன்மதனை
வென்றவர்களும் खण्डितसर्वेन्द्रियदर्पानां எல்லா இந்திரியங்
களின் கொழுப்பையும் அடக்கினவர்களுமானவர்களுக்கு
(चिन्ता नास्ति कवலை இல்லை.)

परमहंसगुरुपदचित्तानां பரமஹம்ஸர்களான குருவின்
பாதங்களில் சிந்தையுடையவர்களும் ब्रह्मानन्दामृतमत्तानां
பிரும்மானந்தமாகிய அமிர்தத்தால் மதம் பிடித்தவர்களு
மானவர்களுக்கு (चिन्ता नास्ति कवலை இல்லை.)

There is no care at all; to them there is no care
at all.

To them who are perfect in equanimity, self-
control and grace and who are elated in the company
of the good.

To them who were, are and will ever be victorious
over the God of love and who have deprived all the
sense-organs of their insolent strength.

To them whose hearts are laid at the feet of the
Paramahansa Teacher and who are elate with the
nectar-like Bliss of Brahman.

१३ नाथनामक्रियारागः आदितालम् ॥ ब्रह्मैवाहं किल ॥

ब्रह्मैवाहं किल—सद्गुरुकृपया, ब्रह्मैवाहं किल ।

ब्रह्मैवाहं किल गुरुकृपया चिन्मयबोधानन्दधनं तत् ।

ஶ்ருத்யந்தைகநிரூபிதமதுலம் சத்யஸுலாஹுதஸமரஸமனதஸு ।
 கர்மாகர்மவிகர்மவிதூர் நிர்மலஸர்விதஸுலஹுதஸபாரஸு ।
 நிரவதஸதாஸுதபதமஜர் நிரூபமமஹிநி நஹிதமநிஹஸு ।
 ஂஸாபாஸவிநாஸநதூர் கோஸபஹுதாதிதமநந்தஸு ।
 காரணகாரணமேகமநேகம் காலகாலகலிடோஸவிஹிநஸு ।
 அப்ரமேயபதமஸுலாஹர் நிஸுபஹுதநிஜநிஸுக்ரஸுரூபஸு ।
 ஶுபகாஸஸிவமதூயமதயம் நிஸுதர்வயமநபாயமகாயஸு ॥

13. நாத நாமக்ரியா ராகம் : ஆதி தாளம் : ப்ரஹ்மைவாஹம் கில-
 ப்ரஹ்மைவாஹம் கில—ஸத்குரு க்ருபயா, ப்ரஹ்மைவாஹம் கில
 ப்ரஹ்மைவாஹம் கில க்ருக்ருபயா சின்மய போதானந்தகனம் தத்
 ஸ்ருத்யந்தைக நிருதி மதுலம் ஸத்ய ஸுகாஹுதி ஸமரஸ மனகம்
 கர்மாகர்ம விகர்ம விதூர்ம் நிர்மல ஸம்விதகண்ட மபாரம்
 நிரவதி ஸத்தாஸுத பத மஜரம் நிருபம மஹிமனி நிஹிதமனீஹம்
 ஆஸாபாஸ விநாஸந சதூர் கோஸ பஞ்சகாதித மனந்தம்
 காரண காரண மேகமனேகம் காலகால கலிடோஷ விஹீனம்
 அப்ரமேய பத மகிலாதாரம் நிஷ்ப்ரபஞ்சநிஜ நிஷ்க்ரிய ரூபம்
 ஸ்வப்ரகாஸ ஸிவமத்வய மபயம் நிஷ்ப்ரதர்க்ய மனபாய மகாயம்.

அஹ் நான் ப்ரஹ் எவ கில பிரும்மமே அன்றோ ?
 சத்குருபயா நற்குருவின் கிருபையாலே அஹ் நான் ப்ரஹ்
 எவ கில பிரும்மமே யன்றோ ?

அஹ் நான் குருபயா குருவின் கிருபையாலே ப்ரஹ் எவ
 கில பிரும்மமே யன்றோ ? சின்மயபோதானந்தந் சின்மயமும்.
 அறிவு ஸ்வரூபமும் ஆனந்தக் கட்டியும் தத் 'தத்' என்று
 சுட்டிக் காட்டப் பெற்றதுமான (ப்ரஹ்மேவ பிரும்மமே.)

ஶ்ருத்யந்தைகநிரூபித வேதாந்தங்களாகிய உபநிஷத்துக்
 களால் மட்டுமே ஒரே விதமாக நிருபணஞ் செய்

யப் பெற்றதும், **அதுல** ஈடு இல்லாததும் **சத்யசுவாமுதி-
சமரசம்** என்றும் உள்ளதும் ஆனந்த ஸாகரமுமாகி
(ஒரே விதமான) முழு அமிர்தமயமானதும், **அனங்**
மாசில்லாததுமான (**ब्रह्मैव** பிறும்மமே.)

कर्माकर्मविकर्मविदूर கருமம், அகருமம், விகருமம்*
என்பவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதும் (இவற்றால் அடைய
முடியாததும்) **निर्मलसंवित्** நிர்மலமான (அழுக்கில்லாத)
ஸம்வித் ஞானமானதும் **अखण्डं** துண்டித்துப் பிரிக்க
வொண்ணாததும் **अपारं** எல்லையற்றதுமான (**ब्रह्मैव** பிறும்
மமே.)

निर्वधिसत्तास्पदपदं (காலம் இடம் முதலிய) எல்லை
கள் இல்லாமல் நிலைத்திருக்கும் ஸத்ஸகத்து இருப்பிடமா
யுள்ளதும் ('ஸத்' என்பது பொருள்) **अजरं** அழிவில்லா
ததும் **निरुपममहिमनि** ஒப்பற்ற பெருமையிலே **निहितं**
நன்றாக அமைந்துள்ளதும் **अनीहं** பற்றுதல் இல்லாதது
மான (உதாவீனமாயிருப்பதுமான) (**ब्रह्मैव** பிறும்மமே.)

आशापाशविनाशनचतुरं ஆசைகள் என்னும் கட்டுக்
களைத் தறித்தெறியும் திறமை வாய்ந்ததும் **कोशपञ्चकातीतं**
(அன்னமயம் முதலான) ஐந்து கோசங்களையும் கடந்
ததும் **अनन्तं** முடிவில்லாததுமான (**ब्रह्मैव** பிறும்மமே.)

कारणकारणं காரணங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமா
யிருப்பதும் **एकं** ஒன்றேயானதும் **अनेकं** பலவாகத்
தோற்றுவதும் **कालकालकलिदोषविहीनं** (காலத்தைக் கடந்த
தும்) மிக இருண்டதான (காலத்தின் பகுதியாகிய)
கலியின் தோஷம் தன்னிடம் இல்லாததுமான
(**ब्रह्मैव** பிறும்மமே.)

* கருமம், அகருமம், விகருமம் என்னும் பாகுபாட்டின்
பொருளை ஸ்ரீபகவத் கீதை, அத். 4, 17 சுலோகத்திலே காண்க.

அப்ரமேயபதே (அளவைகளாலும்) அளவிட்டு அறிய இயலாததும் **அக்ஷிலாபார்** எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருப்பதும் **நிஷ்பத்னினிஜநிஷ்கியரூபம்** பிரபஞ்சப்படாததும் (மாயைக் குட்பட்டு பலவாகத் தோன்றாததும்) உண்மையான தன்மையை யுடையதும் ஒரு செயலாலும் மாறுபடாததுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே).

स्वप्रकाशशिव தன் இயற்கை யொளியோடு மங்களப் பொருளாயிருப்பதும் **अद्वयं** இரண்டற்றதும் **अभयं** (ஆகையால்) அச்சமற்றதும் **निष्पतक्यं** ஊகித்து அறிய வெண்ணாததும் **अनपायं** கேடில்லாததும் **अकायं** உடலில்லாததுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே).

I am verily Brahman only ; by the grace of my good *guru*, I am verily Brahman only.

By the grace of my *guru*, I am verily Brahman only, Brahman which is all Chit (Knowledge) and Pure Bliss, as revealed by the Upanishads ; which is immeasurable (whose worth cannot be determined), and immaculate and which is one changeless ocean of Existence and nectar-like Bliss.

Which is beyond the reach of *Karma*, *Akarma* and *Vikarma* (action, inaction and wrong action), which is one indivisible mass of flawless *Samvid-jnana* (cosmic consciousness or comprehensive intuition) and which is illimitable.

Which is the abode of boundless existence, which knows no decay, which is established firmly in Its unequalled greatness, and which knows no passion.

Which can completely destroy the bonds of desire ; which transcends the five sheaths (kosas) of the body, and which is infinite.

Which is the cause of all causes ; which is One, which is Many ; and which (transcends time) is free from the (contagion) deep darkness of Kali (the Kaliyuga).

Whose nature cannot be cognized even with the help of the Pramanas (means of cognition) ; which sustains everything ; whose real nature is uncreated and unchanging and which is not the (seeming) universe.

Which is self-illumed Bliss ; which is one without a second ; which is void of fear ; which is beyond the process of thought ; which is indestructible and incorporeal.

१४. नवरोज् रागः आदितालम् ॥ सर्वं ब्रह्ममयम् ॥

सर्वं ब्रह्ममयं—रे रे, सर्वं ब्रह्ममयम् ।

किं वचनीयं किमवचनीयं किं रचनीयं किमरचनीयम् (सर्वं)

किं पठनीयं किमपठनीयं किं भजनीयं किमभजनीयम् (सर्वं)

किं बोद्धव्यं किमबोद्धव्यं किं भोक्तव्यं किमभोक्तव्यम् (सर्वं)

सर्वत्र सदा हंसध्यानं कर्तव्यं भो मुक्तिनिदानम् (सर्वं)

14. நவரோஜ் ராகம் ஆதிதாளம் - ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்.

ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்—ரே ரே ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்

கிம் வசனீயம் கிமவசனீயம் கிம் ரசனீயம் கிமரசனீயம் (ஸர்வம்)

கிம் படனீயம் கிமபடனீயம் கிம் பஜனீயம் கிமபஜனீயம் (ஸர்வம்)

கிம் போத்தவ்யம் கிம்போத்தவ்யம் கிம் போக்தவ்யம் கிம்போக்த
வ்யம் (ஸர்வம்)
ஸர்வத்ர ஸதா ஹம்ஸத்யானம் கர் (த்) கவ்யம் போ முக்திரிதானம்
(ஸர்வம்)

सर्वे எல்லாம் ब्रह्ममयं ஒரே பிரும்மமயம் रेरे அடே! அடே!
सर्वे எல்லாம் ब्रह्ममयं ஒரே பிரும்மமயமானது.

वचनीयं சொல்லத்தக்கது किं எது? अवचनीयं
சொல்லத்தகாதது किं எது? रचनीयं செய்யத்தக்கது किं
எது? अरचनीयं செய்யத்தகாதது किं எது?

पठनीयं கற்கத்தக்கது किं எது? अपठनीयं கற்கத்
தகாதது किं எது? भजनीयं பக்தியோடு ஸேவைசெய்யத்
தக்கது किं எது? अभजनीयं பக்தியோடு ஸேவைசெய்யத்
தகாதது किं எது?

बोद्धव्यं அறியத்தக்கது किं எது? अबोद्धव्यं அறியத்
தகாதது किं எது? भोक्तव्यं (இன்பமாக) அனுபவிக்கத்தக்
கது किं எது? अभोक्तव्यं அனுபவிக்கத்தகாதது किं எது?

भो ஓம்! सर्वत्र எங்கும் सदा எப்பொழுதும் मुक्तिनिदानं
முக்திக்குக்காரணமான हंसध्यानं (நானே அது என்னும்)
ஹம்ஸத் தியானமே कर्तव्यं செய்யத்தக்கது.

All is one Brahman. Lo! Behold, all is one
Brahman.

What is there to be said, what is there not to be
said? What is there to do, what is there not to do?

What is there to be learnt, what is there not to be
learnt? What is there to be worshipped, what is there
not to be worshipped?

What is there to be known, what is there not to be known ?

Lo ! Everywhere and ever more must one meditate on the Hamsa (the mantra 'I am He'), which assures Liberation.

१५. नवरोज् रागः आदितालम् ॥ तद्वज्जीवत्वम् ॥

தத்வஜ்ஜீவத்வம்-வஜ்ஜி, தத்வஜ்ஜீவத்வம் ।

यद्वतोये चन्द्रद्वित्वं यद्वन्मुकुरे प्रतिबिम्बत्वं (तद्वत्)

स्थानौ यद्वन्नररूपत्वं भानुकुरे यद्वतोयत्वं (तद्वत्)

शुक्तौ यद्वद्रजतमयत्वं रज्जौ यद्वत्फणिदेहत्वं (तद्वत्)

परमहंसपुरुणाद्वयविद्या भणिता धिक्कृतमायाविद्या ॥

15. நவரோஜ ராகம் : ஆதி தாளம் : தத்வஜ்ஜீவத்வம்.

தத்வஜ்ஜீவத்வம்-வஜ்ஜி, தத்வஜ்ஜீவத்வம் (தத்வத்)

யத்வத்தோயே சந்திரவித்வம் யத்வன் முகூரே ப்ரதிபிம்பத்வம்

ஸ்தானௌ யத்வந்நரரூபத்வம் பானுகரே யத்வத்தோயத்வம்

ஸுக்தௌ யத்வத்ரஜதமயத்வம் ரஜ்ஜௌ யத்வத் பணிதேஹத்

வம் (தத்வத்)

பரமஹம்ஸ குருணாபுரணவித்யா பணிதா திக்ருதமாயாவித்யா

(தத்வத்)

तद्वत् अतुपोरस जीवत्वं जैवनुद्वेय तन्मै ;

ब्रह्मणि पिरुममत्तिले तद्वत् अतुपोरल जीवत्वं जैवनु

द्वेय तन्मै : (अतुपोरल एन्नरुल), तोये रीरिले

चन्द्रद्वित्वं सन्तिरन् इरण्डाकूम तन्मै यद्वत् एप्प

डियोर, मुकुरे कन्णैडियिले प्रतिबिम्बत्वं पिरतिपिम्पत्तिन्

तन्मै यद्वत् एप्पडिये (तद्वत् अप्पडि).

स्थानौ मरत्ताणिले नररूपत्वं मानुड वडिण्

तन्मै (தோன்றுவது) யத்வ எப்படியோ भानुकुरे சூரிய

கிரணத்திலே तोयत्वं (கானல்) நீரின் தன்மை (தோன்றுவது) यद्वत् எப்படியோ, (तद्वत् அப்படி).

शुक्तौ கிப்பியிலே रजतमयत्वं வெள்ளி மயமாயிருத்தல் यद्वत् எப்படியோ रजौ பழுதையிலே फणिदेहत्वं பாம்பின் உடலின் தன்மை (தோன்றுவது) यद्वत् எப்படியோ (तद्वत् அப்படி).

(இவ்வாறு) परमहंसगुणा பரமஹம்ஸரான குருவாலே धिक्कृतमायाविद्या மாயை என்னும் அவித்தையை விரட்டிய अद्वयविद्या அத்வைத வித்யையானது भणिता சொல்லப் பட்டது.

Like that is Jiva's state in Brahman ; like that is Jiva's state.

Like the doubled moon in water, like the image in the mirror, like the form of a man in the stump of a tree, like (the illusory flow of) water (seen) in the rays of the sun, like silver in the shell, like the body of the snake (seen) in a piece of rope—like that is Jiva's state. Such is the *advaita* lore, taught by the Parama Hamsa Teacher, which dispels Ignorance and Illusion.

१६ कल्याणीरागः आदितालम् ॥ पूर्णबोधोऽहम् ॥

पूर्णबोधोऽहं—सदानन्दपूर्णबोधोऽहम् ।

वर्णाश्रमाचारकर्मातिदूरोऽहम् स्वर्णवदखिलविकारगतोऽहम् (पूर्ण-) प्रत्यगात्माहं प्रविततसत्यधनोऽहं श्रुत्यन्तशतकोटिप्रकटितब्रह्माहम् नित्योऽहमभयोऽहमद्वितीयोऽहम् (पूर्ण-)

சாக்ஷிமானோஹ் ப்ரகலிதபக்ஷபாதோஹ் மோக்ஷஸ்வரூபோஹ் மோகாரகமயோஹ்
 சூக்ஷ்மோஹ் மனவோஹ் மஹ்நுதாதுமாஹ் (பூர்ண-)
 சுவபக்ஷாஹ் விசுரஹ் நிஷ்ப்ரபக்ஷோஹ் அப்ரமேயோஹ் மவலோஹ் மகலோஹ்
 நிஷ்ப்ரதர்வ்யாஹ் ஷ்டைகரஸோஹ் (பூர்ண-)
 அஜநிர்மமோஹ் ப்ருதஜனமஜனீயோஹ் அஜரோஹ் மமரோஹ் மமூதஸ்வரூபோஹ்
 நிஜபூர்ணமஹிமனி நிஹிதமஹிதோஹ் (பூர்ண-)
 நிரவயவோஹ் நிரூபமநிஷ்கலக்ஷோஹ் ப்ரமசிவெந்ந்ரீசூரஸோமசமுதித-
 நிரவதிநிர்வாணசுக்ஷசாகரோஹ் (பூர்ண-)

16. கல்யாணி ராகம் : ஆதிதாளம் : பூர்ணபோதோ'ஹம்.

பூர்ணபோதோ'ஹம்—ஸதானந்த, பூர்ணபோதோ'ஹம்
 வர்ணஸ்ரமசார கர்மாதூரோ'ஹம் ஸ்வர்ணவதகில விகார
 கதோ'ஹம் (பூர்ண-)
 ப்ரத்யகாத்மாஹம் ப்ரவிதத ஸத்யகனோ'ஹம் ஸ்ருத்யந்தஸத
 கோடி ப்ரகடித ப்ரஹ்மா'ஹம் நித்யோ'ஹமபயோ' ஹமத்வித்யோ'
 ஹம் (பூர்ண-)
 ஸாக்ஷிமாத்த்ரோ'ஹம் ப்ரகலிதபக்ஷபாதோ'ஹம் மோக்ஷஸ்வரூபோ'
 ஹமோங்காரகமயோ'-ஹம் ஸூக்ஷ்மோ'ஹமனகோ'ஹமத்புதாத்
 மாஹம் (பூர்ண-)
 ஸ்வப்ரகாஸோ'ஹம் விபுரஹம் நிஷ்ப்ரபஞ்சோ'ஹம் அப்ரமே
 யோ'ஹமசலோ'ஹமகலோ'ஹம் நிஷ்ப்ரதர்க் யாகண்டைகரணோ'
 ஹம் (பூர்ண-)
 அஜநிர்மமோ'ஹம் புதஜனபஜ்நீயோ'ஹம் அஜரோ'ஹமமரோ'ஹ
 மம்ருதஸ்வரூபோ'ஹம் நிஜபூர்ணமஹிமனி நிஹித மஹிதோ'
 ஹம் (பூர்ண-)
 கிரவயவோ'ஹம் நிருபம நிஷ்கலக்ஷோ'ஹம் ப்ரமஸிவேந்த்ர பூரீ
 குருஸோம ஸமூதித கிரவதி நிர்வாணஸூக ஸாகரோ'ஹம்
 (பூர்ண-)

அஹ் நான் **पूर्णबोधः** பரிபூர்ண ஞானமயன் ; அஹ் நான் **सदा** எப்பொழுதும் **आनन्दपूर्णबोधः** ஆனந்தமயமான பரிபூர்ண ஞானஸ்வரூபி.

அஹ் நான் **वर्णाश्रमाचारकर्मातिदूरः** வர்ணாசிரம ஆசாரங்களுக்கும் கிரியைகளுக்கும் அப்பாலுள்ளவன் ; அஹ் நான் **स्वर्णवत्** பொன்னைப்போல (பொன் தன்னிலைமை மாறுததுபோல) **अखिलविकारगतः** எல்லா உருவ மாறுபாடுகளினின்றும் விலகியவன்.

அஹ் நான் **प्रत्यगात्मा** உள்ளுறையும் ஆத்மா ; அஹ் நான் **प्रविततसत्यघनः** எங்கும் பரந்துள்ளதான ஒரே 'ஸத்' மயமானவன் ; அஹ் நான் **श्रुत्यन्तशतकोटिप्रकटितब्रह्म** உபநிஷத்துகளிலே பல (நூறு) கோடி முறை வெளியிடப்பெற்ற பிரும்மம். அஹ் நான் **नित्यः** என்றும் (அழியாது) இருப்பவன் ; அஹ் நான் **अभयः** அச்சமில்லாதவன் ; அஹ் நான் **अद्वितीयः** இரண்டற்ற தனிப் பொருள்.

அஹ் நான் **साक्षिमात्रः** ஸாக்ஷியாக (காண்போனாக) மட்டுமே இருப்பவன் ; அஹ் நான் **प्रगलितपक्षपातः** பக்சுபாதமற்றவன் ; அஹ் நான் **मोक्षस्वरूपः** மோக்சத்தையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவன் ; அஹ் நான் **ओंकारगम्यः** ஓங்காரமாகிய பிரணவத்தைத் தியானிப்பதால் அறிவதற்குரியவன் ; அஹ் நான் **सूक्ष्मः** (யாராலும் காணமுடியாதபடி) நுண்ணியதான பரமாத்மா ; அஹ் நான் **अनघः** களங்கமற்றவன் ; அஹ் நான் **अङ्गुतात्मा** (இதைப்போல வேறென்றும் இல்லாததால்) வியக்கத் தக்கதான ஆத்மா.

அஹ் நான் **स्वप्रकाशः** தன்னொளி யுடையவன் ; அஹ் நான் **विभुः** எங்கும் வியாபித்து எல்லாவற்றிலும் நிரம்பி யிருப்பவன் ; அஹ் நான் **निष्पश्यः** பிரபஞ்சப் படாதவன் (மாயையாலே பிரபஞ்சமாக மாறுபட்டுத்

தோன்றாதவன்); **அஹ் நான் அப்ரமேய:** பிரமாணங்களாலும் அளவிடப்படரியவொண்ணாதவன்; **அஹ் நான் அசல:** (மலை போல) நிலைத்திருப்பவன்; **அஹ் நான் அகல:** (கலைகள்) பாசுபாடுகள் இல்லாத தன்மையையுடையவன்; **அஹ் நான் நிஷ்ரத்யாஃஷ்ணஹைகரஸ:** (ஊகித்து) அறிய வொண்ணாததாய் பூர்ணமாய் முழுதும் ஒரேவிதமான ஆனந்தமானவன்.

அஹ் நான் அஜநிர்மம: பிறப்பும் 'எனது' என்னும் உணர்ச்சியு மில்லாதவன்; **அஹ் நான் வுத்யஜநமஜனீய:** அறிவாளிகளால் (வழிபடத்தக்கவன்) அடையத் தக்கவன்; **அஹ் நான் அஜர:** மூப்பில்லாதவன்; **அஹ் நான் அமர:** மரண மில்லாதவன்; **அஹ் நான் அமृतஸ்வரூப:** அமிர்த மயமானவன்; **அஹ் நான் நிஜபூர்ணமஹிமநி** நிரம்பிய என் பெருமை பற்றி **நிஹிதமஹித:** நிலைநின்று புகழப் பெற்றவன்.

அஹ் நான் நிரவயவ: அவயவமில்லாதவன் (பாசுபடுத்த இயலாதவாறு ஒரே தன்மையான முழுப் பொருள்); **அஹ் நான் நிரூபமநிஷ்கலக்:** ஒப்பற்றுக் களங்க மற்றவன்; **அஹ் நான் பரமசிவெந்ர ஸ்ரீகுருஸோமசமுததநிர்வதிநிர்வாணஸுஃசாகர:** பரமசிவெந்திரர்கள் என்னும் பூநீசுருவாகிய சந்திரனைக் கண்டு கிளர்ந்தெழும் எல்லையற்ற (முழு) நிர்வாண ஸுகமாகிய ஸாகரம்.

I am perfect knowledge for ever, I am perfect knowledge which is Bliss.

I am far removed from the ways and actions ordained for Varnas and Asramas (caste and status). I am quite incorruptible.

I am the inner Atman. I am the pervading substance of Existence. I am the Brahman, proclaimed many (thousand) million times in the Upanishads. I

am Eternal ; I am devoid of fear; and I am One without a second.

I am mere witness. I take no sides. Freedom is my Form. I am realisable by 'Om' (Pranava). I am the subtle One (Soul). I am immaculate. I am the unique Atman.

I am Self-luminous. I am all-pervading. I am not the (seeming) universe (Prapanca). I cannot be cognized by the Pramanas (the means of cognition). I am immoveable (like a mountain). I am not broken into (kalas) fragments. I am pure, undying, entire and perfect. I am beyond thought.

I am unborn. I have no sense of 'me' and 'mine'. I am reached by wise men. I never decay ; I am immortal. Immortality is my nature. I am revered, established in my own full glory.

I have no limbs (am one and indivisible); I have no peer. I am pure, flawless. I am the Ocean of the boundless Bliss of Nirvana (dissolution of the little self), rising in the presence of the moon, my revered *guru* Parama Sivendra.

१७. मध्यमावतीरागः झम्पतालम् ॥ (१) आनन्दपूर्णबोधोऽहम् ॥

आनन्दपूर्णबोधोऽहं—सततमानन्दपूर्णबोधोऽहम् ।

प्रत्यगद्वैतसारोऽहं सकलश्रुत्यन्ततन्त्रविदितोऽहममृतोऽहं
मत्यनन्तरभावितोऽहं विदितनित्यनिष्कलरूपनिर्गुणपदोऽहम् । (आनन्द-)
साक्षिचिन्मात्रगात्रोऽहं परममोक्षसाम्राज्याधिपोऽहममृतोऽहं पक्षपाताति-

दूरोऽहमधिकसूक्ष्मोऽहमनवधिकसुखसागरोऽहम् (आनन्द-)
स्वप्रकाशैकसारोऽहं सदहमप्रपञ्चात्मभावोऽहमभयोऽहं निष्प्रतर्क्योऽह-
ममरोऽहं चिदहमप्रमेयाख्यमूर्तिरेवाहम् (आनन्द-)

17. மத்யாமாவதி ராகம் : ஜம்பதாளம் :

ஆனந்த பூர்ண போதோ'ஹம் (1)

ஆனந்த பூர்ணபோதோ'ஹம்—ஸதத மானந்த பூர்ணபோதோ'ஹம்
ப்ரத்யகத்தைவத ஸாரோ'ஹம் ஸகல ஸ்ருத்யந்த தந்த்ரவிதிதோ'ஹ
மம்ருதோ'ஹம்
மத்யனந்தரபாவிதோ'ஹம் விதித நித்ய நிஷ்கலரூப நிர்குண
பதோ'ஹம் (ஆனந்த-)
ஸாக்ஷிசின்மாத்ரகாத்ரோ'ஹம்பரமமோக்ஷஸாம்ராஜ்யாதிபோ'ஹ
மம்ருதோ'ஹம் பக்ஷபாதாதிதூரோ'ஹமதிக ஸூக்ஷ்மோ'ஹ
மனவதிகஸூகஸாக ரோ'ஹம் (ஆனந்த-)
ஸ்வப்ரகாஸர ஸாரோ'ஹம் ஸதஹம் ப்ரபஞ்சாத்மபாவோ'ஹ
மபயோ'ஹம்
நிஷ்ப்ரதர்க்யோ'ஹ மமரோ'ஹம் சிதஹ மப்ரமேயாக்யமூர்(த்)தி
ரே வாஹம் (ஆனந்த.)

अहं नान् आनन्दपूर्णबोधः ஆனந்தம் நிரம்பிய ஞான
வடிவன்; सततं எப்பொழுதும் अहं நான் ஆனந்தपूर्ण-
बोधः ஆனந்தம் நிரம்பிய ஞான வடிவன்.

अहं नान् प्रत्यक् உள்ளருக்குள்ளே अद्वैतसारः இரண்
டற்றதான உட்பொருள் ; अहं நான் सकलभ्रुयन्ततन्त्र-
विदितः எல்லா [உபநிஷத்துத் தொகுதிகளிலும்] உப
நிஷத்துக்களிலும் சொல்லப்பட்ட உபாஸனை விதிகளா
லே அறியப்படும் பொருள். अहं நான் अमृतः மரண
மில்லாதவன்; अहं நான் मयनन्तरभावितः கருத்தாலே
இடைவிடாது கருதப்பெற்றவன்; अहं நான் विदितनित्य-
निष्कलरूपनिर्गुणपदः எப்பொழுதும் உள்ளதாகி பாகுபா
டொன்று மில்லாத தன்மையையுடையதான நிர்க்குணப்
பொருளாக அறியப் பெற்றவன்.

அஹ் சாஸ்திரிந்மாந்ரகாந்: நான், ஸாக்ஷியாகி (கண்டறிவோனாகி) சின்மயம் மட்டுமே வடிவானவன். **அஹ் நான்** **பரமமோக்ஷசாமாந்யாதிப:** மிகச் சிறந்த மோக்ஷம் என்னும் ஸாம்ராஜ்யத்திற்கு அதிபதி. **அஹ் நான் அமர:** மரணமில்லாதவன்; **அஹ் நான் பக்ஷபாதாதிதூ:** பக்ஷபாதத்தினின்றும் மிகவும் விலகியிருப்பவன்; **அஹ் அதிகசூக்ஷ்ம:** நான் மிகவும் நுண்மையான பொருள்; **அஹ் நான் அநவதிகசுக்ஷ்ம:** எல்லையற்ற ஆனந்த ஸாக்ஷமானவன்.

அஹ் நான் சுவாக்ஷர: தன் ஒளியாகிய (கலப்பற்ற) ஒரே விதமான அமிர்தமா யிருப்பவன் **அஹ் நான் சத்** 'ஸத்' (உண்மைப் பொருள்); **அஹ் நான் அபரபக்ஷாத்மாவ:** பிரபஞ்சிக்கப்படாத ஆத்மாவின் தன்மையை யுடையவன்; **அஹ் நான் அபய:** அச்சமில்லாதவன்; **அஹ் நான் நிபரதகர்ய:** (ஊஹத்தால்) அறிவால் அறியவொண்ணாதவன்; **அஹ் நான் அமர:** மரணமில்லாதவன்; **அஹ் நான் சித்** (சின்மயப் பொருள்) சித்து; **அஹ் நான் அபரமேயாத்மமூர்தி:** எவ்வுளவிட வொண்ணாது என்று சொல்லப்படும் வடிவமானவனே.

I am perfect knowledge which is Bliss. For ever, I remain perfect knowledge which is Bliss.

I am at the core, the one Essence without a second; I am realised by the Tantras (the ways of meditation) of all the Upanishads. I am immortal. I am apprehended by continuous meditation. I am known to be that which is Eternal, complete and without any attribute.

In Form I am only the seeing Chit (Knowledge). I am the lord of the empire known as Supreme Liberation. I

am Immortal. I am far from being partial. I am very subtle; withal, I am the boundless ocean of Bliss.

I am one full Self-Effulgence. I am Sat (Existence.) I am Atman, which is not the (seeming) universe (Prapanca).

I am void of fear. I am beyond the process of thought. I am deathless. I am Chit (knowledge). I am That whose form cannot be cognized even by the Pramanas (the means of cognition.).

१८. शंकराभरणरागः मिश्रतालम् ॥ (२) आनन्दपूर्णबोधोऽहम् ॥

आनन्दपूर्णबोधोऽहं सच्चिदानन्दपूर्णबोधोऽहं शिवोऽहम् ।

सर्वात्मचरोऽहं परिनिर्वाणनिर्गुणनिखिलात्मकोऽहं

गीर्वाणवर्यानतोऽहं कामगर्वनिर्वाणधीरतरोऽहम् (आनन्द-)

सत्यस्वरूपपरोहं वरश्रुत्यन्तबोधितसुखसागरोऽहम्

प्रत्यगभिन्नपरोऽहं शुद्धमन्तुरहितमायातीतोऽहम् (आनन्द-)

अवबोधरससागरोऽहं व्योमपवनादिपञ्चभूतातिदूरोऽहं

कविवरससेव्योऽहं घोरभवसिन्धुतारकपरमसूक्ष्मोऽहम् (आनन्द-)

बाधितगुणकलनोऽहं बुद्धशोधितसमरसपरमात्माहम्.

साधनजातातीतोऽहं निरुपाधिकनिःसीमभूमानन्दोऽहम् (आनन्द-)

निरवयवोऽहमजोऽहं निरुपममहिमनि निहितमहितोऽहं

निरवधिसत्त्वधनोऽहं धीरपरमशिवेन्द्रश्रीगुरुबोधितोऽहम् (आनन्द-)

18. சங்கராபரண ராகம் : மிசுர தாளம் :

ஆனந்த பூர்ணபோதோ'ஹம் (2)

ஆனந்த பூர்ணபோதோ'ஹம் ஸச்சிதானந்த பூர்ணபோதோ'ஹம்

பரிவோ'ஹம்

ஸர்வாதம்சரோ'ஹம் பரிநிர்வாண நிர்ஞுண நிநிலாத்மகோ'ஹம்

கிர்வார்ணவார்யாதோ'ஹம் காமகர்வ நிர்வாபண திரதரோ'ஹம்
(ஆனந்த-)
ஸத்யஸ்வரூப பரோ'ஹம் வரஸ்ருத்யந்த போதித ஸுகஸாகரோ'
ஹம்
ப்ரத்யகபின்ன பரோ'ஹம் ஸுத்தமந்து ரஷித மாயாதீதோ'ஹம்
(ஆனந்த)
அவபோத ரஸஸாகரோ'ஹம் வ்யோம பவனாதிபஞ்சபூதாதிதரோ'
ஹம்
கனிவரஸம்ஸேவ்யோ'ஹம் கோரபவனிந்துதாரக பரமஸூக்சு
மோ'ஹம் (ஆனந்த-)
பாதிதகுண கலனோ'ஹம் புத்த பேராதித ஸைரஸ பரமாத்மாஹம்
ஸாதன ஜாதாதீதோ'ஹம் நிருபாதிக நி:ஸீமபூமானந்தோ'ஹம்
(ஆனந்த-)
நிரவயவோ'ஹமஜோ'ஹம் நிருபமமஹிமனி நிஷிதமஹிதோ'ஹம்
நிரவதிஸத்த்வகனோ'ஹம் திரபரமஸிவேந்த்ர ஸ்ரீகுருபோதிதோ'
ஹம் (ஆனந்த-)

அஹ் நான் ஆனந்தமயமான பரிபூர்ண
ஞானமயமானவன்; அஹ் நான் சசிதானந்தபூர்ணவோ: ஸத், சித்,
ஆனந்தம் இவையான பரிபூர்ண ஞானமயமானவன்;
அஹ் சிவ: நான் மங்கள ஸ்வரூபி.

அஹ் நான் சர்வாத்மசு: எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா
வாக சஞ்சரிப்பவன்; அஹ் நான் பரிநிர்வாணநிர்஘ுணநி-
ஸாத்மக: [தான் என்ற] உணர்ச்சி அறவே ஒழிந்து நிர்-
குணப் பொருளாய் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவானவன்;
அஹ் நான் கீர்த்தவ்யானந்த: தேவர்களிற் சிறந்தவர்களாலும்
வணங்கப் பெற்றவன்; அஹ் நான் காமகர்வநிர்வாணநிர்வாண-
காமதேவனுடைய கர்வத்தை அறவே அழிப்பதில் அதி-
தீரன்.

அஹ் நான் சத்யஸ்வரூப: ஸத்திய ஸ்வரூபத்தினின்று
வேறு படாதவன் (ஸத்); அஹ் நான் வரஸ்யுந்தவோததஸு-
க-

सागरः சிறந்த உபநிஷத்துக்களாலே அறிவிக்கப் பெற்ற ஆனந்த ஸாகரமயமானவன் அஹ் நான் **प्रत्यक्** உள் ளுக்குள் **अभिन्नपरः** வெவ்வேறாக வகுக்கப் பெறாத சிறந்த பொருள்; அஹ் நான் **शुद्धमन्तुरहितमायातीतः** பரிசுத்தனும் குற்றமற்றவனும் மாயையை விட்டு விலகியவனுமானவன்.

அஹ் நான் **अवबोधरससागरः** விழிப்புள்ள ஞானமாகிய ஆனந்த ஸாகரமயமானவன்; அஹ் நான் **व्योमपवनादिपञ्च-भूतातिदूरः** ஆகாசம் வாயு முதலிய பஞ்சபூதங்களுக்கு அப் பாலுள்ளவன்; அஹ் நான் **कविवरसंसेव्यः** (சிறந்த ஞானி களால்) கவிச் சிரேஷ்டர்களால் நன்றாகப் புகழ்த்தக்கவன் (ஸேவிக்கத்தக்கவன்); அஹ் நான் **घोरभवसिन्धुतारकपरम-सूक्ष्मः** பயங்கரமான ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடத்திக் கரையேற்றுவதற்கான மிகுந்த திறமை வாய்ந்தவன்.

அஹ் நான் **वाधितगुणकलनः** குண தோஷங்களினின்று நீங்கியவன்; அஹ் நான் **बुद्धशोधितसमरसपरमात्मा** அறிவுடையதும் (விழித்துக்கொண்டிருப்பதும்) குற்றமொன்று மில்லாமல் சுத்தமானதும் எல்லாவற் றிலும் (அமிர்தமயமான) ஒரே தன்மையுடையதுமான பரமாத்மா; அஹ் நான் **साधनजातातीतः** ஸாதனங்களா லாகிய (பொருள்களாகிய) தொகுதிக்கு அப்பாற்பட்ட வன்; அஹ் நான் **निरुपाधिकनिःसीमभूमानन्दः** (மாறுபடுத்தும்) உபாதிகளின்றி உண்மையானதும் போலியாகத் தோற்றா ததும் எல்லையற்றதும் பெருக்கமுடையதுமான ஆனந்த மானவன்.

அஹ் நான் **निरवयवः** [இவை] அங்கங்கள் என்று பாகு பாடு படுத்த இயலாதவாறு ஒரே தன்மையான முழுப்பொருள்; அஹ் நான் **अज्ञः** பிறப்பில்லாதவன்; அஹ் நான் **निरुपममहिमनि** ஒப்பற்ற பெருமை பற்றி

निहितमहितः நிலை நின்றும் புகழ்ப் பெற்றவன் ; **अहं** நான் ; **निर्वधिसत्त्वघनः** எல்லையற்றதான் 'ஸத்' மயமே ஆனவன் ; **अहं** நான் **धीरपरमशिखेन्द्रश्रीगुरुबोधितः** தீரர்களான பரம சிவேந்திரர்கள் என்னும் ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளாலே போதிக் கப்பெற்றவன் (அறிவுறுத்தப் பெற்றவன்).

I am full knowledge, which is Bliss. I am full knowledge which is Sat Chit and Ananda (Existence, Knowledge and Bliss.) I am Siva (the Form of Bliss.)

I am the Soul of everything. I am the Soul of all, where distinctions are entirely lost and attributes also. I am worshipped by the great gods. I am the great hero who rid Kama (the god of Love) of his pride.

I am pure Existence ; I am the Ocean of Bliss, revealed in the great Upanishads. I am at core Indivisible. I am pure and flawless, transcending Maya (Illusion).

I am the ocean of nectar which is ultimate Knowledge (Avabodha); I am far removed from sky, air and the other elements (which are five).

I am reached (served) by the great seers ; I am the Subtle Supreme Being (Atman) who takes one across the terrible ocean of Samsara (Earthly existence).

I am rid of good and bad qualities (*gunas*) I am the Supreme Atman, the pure and perfect Knowledge which is Bliss. I am beyond the material world. I am the pure and boundless Expanse of Bliss.

I have no limbs (I am one and indivisible). I am uncreated. I am revered, established in my unique

glory. I am one pure Boundless Existence. (For), I have been awakened by my revered guru, the great Parama Sivendra.

१९ सुखटिरागः आदितालम् ॥ जय तुङ्गतरङ्गे ॥

जय तुङ्गतरङ्गे-गङ्गे, जय तुङ्गतरङ्गे ।

कमलभवाण्डकरण्डपवित्रे बहुविधबन्धच्छेदलवित्रे (जय)

दूरीकृतजनपापसमूहे पूरितकच्छपगुच्छग्राहे (जय)

परमहंसगुरुभणितचरित्रे ब्रह्मविष्णुशंकरनुतिपात्रे (जय)

19. ஸுருஷ ராகம் : ஆதி தாளம் : ஜய துங்கதரங்கே.

ஜய துங்கதரங்கே—கங்கே, ஜய துங்கதரங்கே

கமலபவாண்டகரண்டபவித்ரே, பஹுவிதபந்தச் சேதலவித்ரே

(ஜய)

தூரீக்ருதஜன பாபஸமூஹே, பூரிகத்ச்சப குச்சக்ராவே (ஜய)

பரமஹம்ஸ குருபணித சரித்ரே, ப்ரஹமா விஷ்ணு ஸங்கரநுதி

பாத்ரே. (ஜய).

(குந்தலவராளி ராகத்தில் பாடுகிறார்கள்)

तुङ्गतरङ्गे உயர்ந்த அலைகளை யுடையவளே! ஜய
போற்றி! गङ्गे கங்கையே! तुङ्गतरङ्गे உயர்ந்த அலைகளை
யுடையவளே! जय போற்றி!

कमलभवाण्डकरण्डपवित्रे பிறும்மாண்டங்க ளா.கிய
பேழைகளைப் பரிசுத்தஞ் செய்பவளே! बहुविधबन्धच्छेद-
लवित्रे பலவிதமான கட்டுகளையும் அறுத்தெறியும்
அறுவாளாக இருப்பவளே! जय போற்றி!

दूरीकृतजनपापसमूहे ஜனங்களின் பாபக்குவியல்களை
பறக்கச் செய்பவளே! पूरितकच्छपगुच्छग्राहे ஆமைத்
தொகுதிகளாலும் முதலைகளாலும் நிரம்பியவளே! जय
போற்றி!

ब्रह्मविष्णुशङ्करनुतिपात्रे பிரமன், விஷ்ணு, சங்கரன்
இவர்களுடைய ஸ்துதிக்குப் பரத்திரமானவளே ! परमहंस-
गुरुभणितचरित्रे பரமஹம்ஸர்களான குருவாலே புகழ்ப்
பெற்ற நடத்தையை யுடையவளே ! जय போற்றி!

Hail, O white-waved !

Hail, Ganga, white-waved !

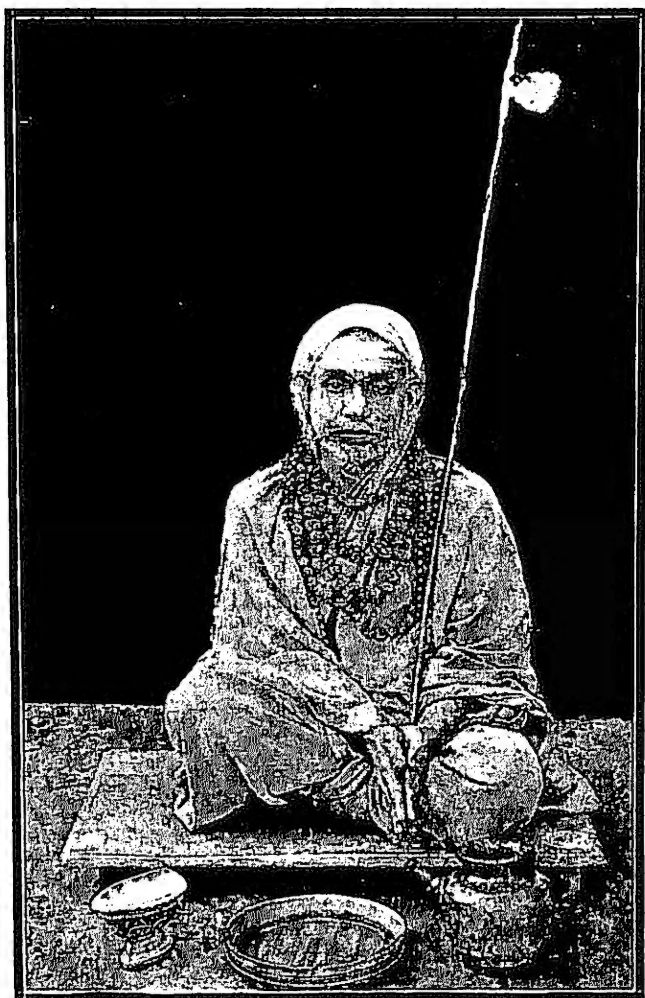
You who cleanse the many-chambered universe
and who cut asunder, sickle-like, the manifold bonds
(of mankind) !

You who drive away the sins of (erring) men ! You
whose waters are full of tortoises in shoals and of cro-
codiles ! (Hail !)

You who receive due praise from Brahma, Vishnu
and Sankara ! You whose ways are extolled by the
Parama Hamsa Teacher ! All Hail !

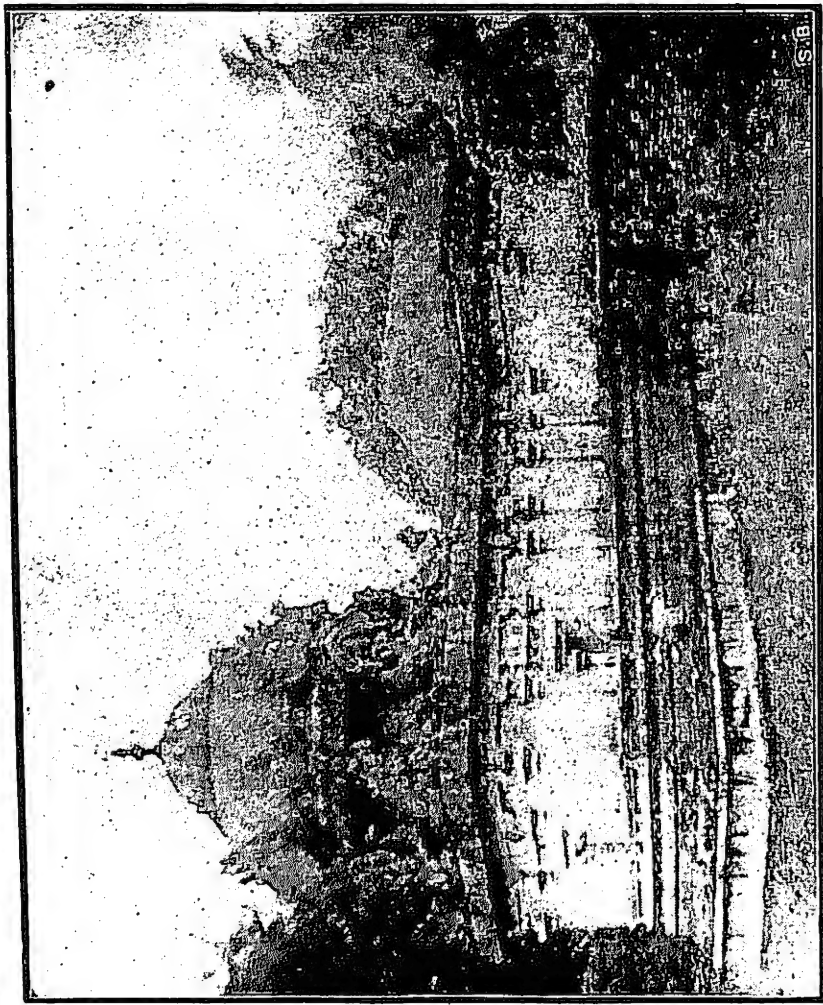

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள்
ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

சீவதாரண்யமென்ற திருவெண்காட்டிலிருக்கும், நெறார் ஸ்ரீ சதாசிவப் பிர்ஹம்மக்கின் குரு
 ஸ்ரீ பரமசிவோந்தர ஸரஸ்வதியின் அதிஷ்டானம். இது ஸ்ரீ காமகோடி குடம் பராமரிப்பிலிருக்கிறது.

ओं

॥ आत्मविद्याविलासः ॥

ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

चिन्मुद्रितकरकमलं चिन्तितभक्तेष्टदं विमलम् ।

गुरुवरमाद्यं कंचन निरवधिकानन्दनिर्भरं वन्दे ॥

சின்முத்ரித கரகமலம் சிந்தித பக்தேஷ்டதம் விமலம் |
குருவரமாத்யம் கம்சன நிரவதிகானந்த நிர்பரம் வந்தே ||

चिन्मुद्रितकरकमलं சின்முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையை யுடையவராயும் **चिन्तितभक्तेष्टदं** பக்தர்கள் நினைத்த இஷ்டங்களைக் கொடுப்பவராயும் **निरवधिका-**
नन्दनिर्भरं எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தால் நிரம்பியவராயும் **विमलं** பரிசுத்தராயுமுள்ள **कंचन आद्यं गुरुवरं** (ஒப்பற்ற) ஒரு ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

I bow down to that first great Teacher who is immaculate, whose lotus hand is in the *chinmudra* pose, who bestows on His devotees all their desires and who is overflowing with endless bliss.

वटसरुनिकटनिवासं पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जम् ।

कंचन देशिकमाद्यं कैवल्यानन्दकन्दलं वन्दे ॥ १ ॥

1. வடதருநிகடநிவாஸம் படுதர விஜ்ஞான முத்ரிதகராப்ஜம் |
கம்சன தேஸிகமாத்யம் கைவல்யானந்த கந்தலம் வந்தே ||

वटतरुनिकटनिवासं ஆலமரத்தின் அருகிலே குடியிருப்பவரும் पटुतरविह्वानमुद्रितकराब्जं சிறந்த ஞானத்தை மிகவும் தெளிவாக விளக்கும் முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையை யுடையவரும் कैवल्यानन्दकन्दलं கலப்பற்ற தான (கைவல்யமான) ஆனந்தத்தின் கொழுந்தா யிருப்பவருமான कंचन आद्यं देशिकं (ஒப்பற்ற) ஒரு ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை वन्दे நமஸ்கரிக்கிறேன்.

I bow down to that first great Teacher, who is pure Bliss ever growing, who rests beneath the (Vata) banyan tree, and whose lotus-hand has the *mudra* (pose) which expounds most clearly the supreme Wisdom.

निरवधिसंस्तुतिनीरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्त्रौकाम् ।

परमतभेदनघुटिकां परमशिवेन्द्रार्यपादुकां नौमि ॥ २ ॥

2. நிரவதி ஸம்ஸுருதி நீரதி நிபதித ஜன்தாரணஸ்புரன் நௌகாம் |
பரமத பேதன குடிகாம் பரமஸிவேந்த்ரார்யபாதுகாம்
நௌமி ||

निरवधिसंस्तुतिनीरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्त्रौकाम् எல்லை யில்லாத ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தில் விழுந்த ஜனங்களை கரையிற்கொண்டு சேர்ப்பதற்கு அதிவேகமாகச் செல்லும் படகாகவும் परमतभेदनघुटिकां பிற மதங்களை (காலால் எற்றி)ப் பிளந்தெறியும் கணைக்கால் போலவு முள்ள परमशिवेन्द्रार्यपादुकां பரம சிவேந்த்ரர்களுடைய பாதுகையை नौमि நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு : घुटिकां என்பது சரியான பாடமாகத் தோன்றவில்லை ; गुटिकां என்பது பாடமானால், 'परमत-भेदनगुटिकां பிறமதங்களை அழிக்குங் குளிகை போலவு முள்ள' என்று பொருள்கொள்ளவேண்டும்.

I bow down before the sandals of the great Parama Sivendra, which are the boat ever active in rescuing those who have fallen into the limitless ocean of *samsara* and taking them beyond and which are the ankles which knock to pieces alien creeds (other than the true).

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमाहम् ।

स्वात्मनि विश्रान्तिकृते सरसं प्रस्तौमि किञ्चिदिदम् ॥ ३ ॥

3. தேஸிகபரம ஸிவேந்த்ரா—தேஸவஸோத்புத்த திவ்ய மஹிமா
ஹம் |
ஸ்வாத்மனி விஸ்ரான்தி க்ருதே ஸரஸம் ப்ரஸ்தௌமி கிம்சிதி
தம் ॥

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमा (என்) குரு
பரமசிவேந்த்ரர்களுடைய உபதேசபலத்தாலே பிரகாச
மடைந்த திவ்விய மஹிமையையுடைய அஹ்நான் **स्वात्मनि**
विश्रान्तिकृते ஆத்மாவிலே அமைதியா யிருப்பதற்காக
सरसं சுவை யுடையதான **इदं किञ्चित् प्रस्तौमि** ஏதோ ஒரு
வகையான இதை (ஸ்துதியாக)ச் சொல்லத் தொடங்கு
கிறேன்.

I now begin to say a few sweet words (of praise), in order that I may rest in my own Self, I whose divine greatness has been awakened perforce by the teaching of my preceptor Paramasivendra.

निरुपमनित्यनिरोहो निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः ।

विगलितसर्वविकल्पः शुद्धो बुद्धश्चकास्ति परमात्मा ॥ ४ ॥

4. நிருபமநித்யநிரோஹோ நிஷ்கல நிர்மாய நிர்஑ுணாகார : |
விகலித ஸர்வ விகல்ப : ஸுத்தோ புத்தஸ்சகாஸ்தி பரமாத்
மா ॥

निरुपमनित्यनिरिहः ஒப்பற்றதும் பற்றற்றதுமான நித்தியப் பொருளாய் **निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः** பகுதிகளாகப் பிரிக்க வொண்ணாததாய் மாயையின் ஸம்பந்தமொன்று மில்லாததாய் குணங்களின் ஸம்பந்தமொன்று மில்லாதவடிவையுடையதுமான **परमात्मा** பரமாத்மா **विगलित-सर्वविकल्पः** எல்லாவித மாறுபாடுகளும் (விகல்பங்களும்) அற்றதாய் **शुद्धः** பரிசுத்தமானதாய் **बुद्धः** விழித்துக்கொண்டிருப்பதாய் (ஞான ஸ்வரூபமாய்) **चकास्ति** விளங்குகின்றது.

The supreme Soul shines pure and awake and devoid of all mutations (Vikalpas); It is unique, eternal and free from passion; It is an indivisible whole, untouched by Māyā (Ignorance) and free from the *gunas* (the three-fold qualities, Sattva, Rajas and Tamas).

स्वाविद्यैकनिबद्धः कुर्वन्कर्माणि मुह्यमानः सन् ।

दैवाद्रिधूतबन्धः स्वात्मज्ञानान्मुनिर्जयति ॥ ५ ॥

5. ஸ்வாவித்யைகநிபத்த : குர்வன் கர்மாணி முஹ்யமான: ஸன் தைவாத் விதூதபந்த : ஸ்வாத்மஜ்ஞானான் முனிர் ஜயதி ॥

स्वाविद्यैकनिबद्धः தன்னுடைய அவித்யையால்மட்டுமே கட்டுண்டவனாய் **कर्माणि** காரியங்களை **कुर्वन्** செய்துகொண்டும் **मुह्यमानः** அறிவு மயங்கியும் **सन्** இருந்துகொண்டே **दैवात्** (தற்செயலாக) அதிர்ஷ்டவசத்தால் **स्वात्मज्ञानात्** தன் ஆத்மாவைப் பற்றிய அறிவால் **विधूतबन्धः** பற்றுகள் நீங்கியவனாகிய **मुनिः** முனிவன் **जयति** விளங்குகிறான்.

He who was erstwhile bound merely by his own ignorance and was engaged in (worldly) activities and felt bewildered, he (now) shines supreme as a sage having,

by God's grace, shaken off his shackles because of the knowledge of the Atman (his own Self).

मायावशेन सुप्तो मध्ये पश्यन्सहस्रशः स्वप्नान् ।

देशिकवचःप्रबुद्धो दीव्यत्यानन्दवारिधौ कोऽपि ॥ ६ ॥

6. மாயாவஸேன ஸுப்தோ மத்யே பஸ்யன் ஸஹஸ்ரஸ :
ஸ்வப்தூன் |

தேஸிகவச : ப்ரபுத்தோ தீவ்யத்யானந்த வாரிதௌ கோ'பி ॥

मायावशेन मायையின் சக்தியால் सुप्तः தூங்குகிறவ னாகி मध्ये (தூக்கத்தின்) இடையிலே स्वप्नान् கனக்களை सहस्रशः ஆயிரக்கணக்காக पश्यन् கண்டு, (பின்பு) देशिकवचःप्रबुद्धः குருவினுடைய வார்த்தைகளால் விழித்துக் கொண்டவனாகி आनन्दवारिधौ ஆனந்த ஸாகரத்தில் कः अपि (ஒப்பற்ற) ஒருவன் दीव्यति திளைத்து இன்புறுகிறான்.

He who (erstwhile) was sleeping under the influence of Māyā (Illusion) and during his sleep had dreams by thousands, he is now awakened by the words of his (preceptor) Gurur and delights in the ocean of Bliss.

प्राकृतभावमपास्य स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः ।

गुरुवरकरुणापाज्ञा—द्वैतवमासाद्य मायति प्राज्ञः ॥ ७ ॥

7. ப்ராக்ருத பாவமபாஸ்ய ஸ்வீக்ருத நிஜரூப ஸச்சிதானந்த : |

குருவர கருணாபாங்காத்—கௌரவமாஸாத்ய மாத்யதி ப்ரா

ஜ்ஞ : ॥

गुरुवरकरुणापाज्ञात् சிறந்த குருமூர்த்திகளின் கருணை கொண்ட கடைக்கண் பார்வையால் प्राकृतभावं பிரக்ருதி ஸம்பந்தமான தன்மையை अपास्य உதறியெறிந்து स्वीकृत-निजस्वरूपसच्चिदानन्दः (தன் ஸ்வரூபமான) உண்மை

இயல்பான ஸச்சிதானந்தத்தை தன்னதாக்கிக் கொண்ட வனாகி **गौरवं** மேன்மையை **आसाद्य** அடைந்து **प्राज्ञः** அறிவாளி **माद्यति** களிப்புகிறான்.

The wise man rejoices having, attained to dignity by a mere side-glance from the great (guru's) teacher's gracious eyes, having cast off his natural propensities (born of Prakṛti) and having made his real nature as *Sat*, *Chit* and *Ananda* his own.

श्रीगुरुकृपया सच्चित्सुखनिरूपे निमग्नधीर्मौनी ।

विहरति कश्चन विबुधः शान्ताहंतो नितान्तमुदितान्तः ॥ ८ ॥

8. ஸ்ரீ குருகிருபயா ஸச்சித்ஸுகநிஜரூபே நிமக்னதீர்மௌனீ
விஹரதி கப்ஸன விபுத: ஸாந்தாஹந்தோ நிதாந்தமுதிதாந்த: ॥

कश्चन विबुधः (ஒப்பற்ற) ஒரு ஞானி **श्रीगुरुकृपया** ஸ்ரீ குருவின் கிருபையால் **सच्चित्सुखनिरूपे** ஸத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமான தன் ஸ்வரூபத்திலே **निमग्नधीः** ஆழ்ந்த புத்தியையுடைய **मौनी** மௌனியாகி **शान्ताहन्तः** அகம் பாவமற்றவனாய் **नितान्तमुदितान्तः** மிகவும் களிப்புற்ற மனதையுடையவனாய் **विहरति** விளையாடுகிறான்.

By the grace of his good teacher (*Guru*), the wise man rejoices silently and much pleased at heart, and with his mind submerged in his own nature as Existence, Knowledge and Bliss.

गुरुरकरुणालहरो-व्यतिकरभरशीतलस्वान्तः ।

रमते यतिवर एको निरुमसुखसीमनि स्वैरम् ॥ ९ ॥

9. குருவரகருணாலஹரீ-வ்யதிகரபரஸீதலஸ்வாந்த: |
ரமதே யதிவர ஏகோ நிருபமஸுகஸீமனி ஸ்வைரம் ॥

एकः यतिवरः ஒப்பற்ற சிறந்த சன்னியாசி **गुरुवरकरुणा-
लहरीव्यतिकरभरशीतलस्वान्तः** சிறந்த குருவின் கருணை
யாகிய பேரலைக்கு அருகேயிருப்பதால் அதிகக் குளிர்ச்சி
பெற்ற மனதையுடையவனாய் **स्वैरं** தன்னிச்சைப்படி
निरुपमसुखसीमनि ஒப்பற்ற ஆனந்தத்தின் (எல்லைப்
புறத்திலே) பெருக்கிலே **रमते** இன்புறுகிறான்.

The good Sannyasin is unique, rejoicing at will in the utmost regions of incomparable Bliss, with his heart's passions completely cooled by its nearness to the surging waves of grace flowing from his good teacher (*guru*).

श्रीदेशिकवरकरुणा-रविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ।

विहरन्मस्करिवर्यो निरवधिकानन्दनिरधावास्ते ॥ १० ॥

10. ஸ்ரீதேசிக வரகருணா - ரவிகர ஸமபோஹிதாந்தரத்வாந்த : |
விஹரன் மஸ்கரிவார்யோ நிரவதிகானந்த நீரதாவாஸ்தே ||

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ஸ்ரீ குரு
சிரேஷ்டரின் கருணையாகிய சூரிய கிரணங்களால் (அக
இருளை) அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கொண்டவரான
मस्करवर्यः சிறந்த சன்னியாசி **निरवधिकानन्दनिरधौ** எல்லை
யற்றதான ஆனந்த ஸாகரத்திலே **विहरन्** விளையாடி
க்கொண்டு **आस्ते** இருக்கிறான்.

The good (ascetic) Sannyasin, from whose heart darkness has been dispelled by the sun-like radiance of his good Guru's grace, is sporting in the boundless ocean of Bliss.

जनिविपरीतक्रमतो बुद्ध्या प्रविलाप्य पञ्चभूतानि ।

परिशिष्टमात्मतत्त्वं पश्यन्नास्ते मुनिः शान्तः ॥ ११ ॥

11. ஜனவிபரீத க்ரமதோ புத்த்யா ப்ரவிலாப்ய பஞ்சபூதானி |
பரிசிஷ்ட மாத்மதத்வம் பஸ்யன்னாஸ்தே முனி: ஸாந்த: ||

पञ्चभूतानि ஐந்து பூதங்களையும் **जनिविपरीतक्रमतः** (அவை) தோன்றிய முறைக்கு மாறான முறையிலே (அதாவது, ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், நீர் மண் என்றதற்கு மாறான மண், நீர், தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் என்ற முறையிலே) **बुद्ध्या** புத்தியைக்கொண்டு **प्रविलाप्य** ஒடுங்கச் செய்து **परिशिष्टं** எஞ்சியதான **आत्मतत्त्वं** ஆத்மப்பொருளை **पश्यन्** நோக்கியவனாய் **मुनिः** ஒரு முனிவன் **शान्तः** சாந்த முடையவனாக **आस्ते** இருக்கிறான்.

The sage rests quiet, visualizing the Atman that remains, after he has by his Buddhi (mental faculty) uncreated (by involution) the five elements inverting the order of their creation (evolution).

जगदखिलमिदमसारं मायिकमेवेति मनसि मन्वानः ।

पर्यटति पाटिताशः प्रगलितमदमानमत्सरः कोऽपि ॥ १२ ॥

12. ஜகத்கில மிதமஸாரம் மாயிகமேவேதி மனஸி மன்வான: |
பர்யடதி பாடிதாஸ: ப்ரகலித மதமான மத்ஸர: கோ'பி ||

इदं अखिलं जगत् இந்த ஜகத் முழுவதும் **असारं** ஸார மற்றது **मायिकं एव** மாயையால் ஆனதே யாகும் **इति** என்று **मनसि** மனதிலே **मन्वानः** கருதுவோனாகி **पाटिताशः** ஆசை நொறுங்கிப் பொடிந்துபோனதால் ஆசையற்றவனும் **प्रगलितमदमानमत्सरः** செருக்கு, அபிமானம், பொறாமை இவை தன்னிடத்திலிருந்து வழுவுப்பெற்றவனுமாகி **कः** அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் **पर्यटति** திரிகிறான்.

He wanders about, with his desires crushed and with his pride self-esteem and envy all gone, realizing in his mind that this universe in its entirety is unsubstantial and proceeds from Mayā (Illusion).

नात्मनि किञ्चिन्माया तत्कार्यं वास्ति वस्तुतो विमले ।

इति निश्चयवानन्त-हृष्यत्यानन्दनिर्भरो योगी ॥ १३ ॥

13. நாத்த்மனி கிம்சின் மாயா தத்கார்யம் வாஸ்தி வஸ்துதோ

விமலே |

இதி நிஸ்ஸயவானந்த-ஹ்ருஷ்ய த்யானந்த நிர்ப்ரோ போகி ||

விமலே ஆத்மநி பரிசுத்தமான ஆத்மாவாகிய தன் னிடத்திலே மாயா மாயையேனும் வா அல்லது தத்கார்ய மாயையின் காரியமேனும் கிஞ்சித் கொஞ்சமும் வஸ்து: உண்மையில் ந அஸ்தி இல்லை இதி என்று நிश्चयवान் உறுதி கொண்டவனாய் ஆனந்தம் நிரம்பியவனாய் யோகியானவன் அந்த: ஹ்ருஷ்யாந் உள்ளத்திற் களிப்புறு கிறான்.

The Yogin, being full of Bliss, rejoices at heart, knowing for certain that in the immaculate Self there is really no Māyā (Illusion) nor any the least consequence of Her touch.

त्वमहमभिमानहीनो मोदितनानाजनाचारः ।

विहरति बालवदेको विमलसुखाम्भोनिधौ मग्नः ॥ १४ ॥

14. த்வமஹமபிமானஹீனோ மோதित நானாஜனாசார: |

விஹரதி பாலவதேகோ விமலஸுஹ்மோநிதௌ மக்ன: ||

त्वमहमभिमानहीनः நீ நான் என்னும் அபிமானமில் லாதவனாய் மோदितनानाजनाचार: ஜனங்களின் பல வேறு நடத்தைகளிலும் இன்புறுவோனாய் विमलसुखाम्भोनिधौ பரிசுத்தமான ஆனந்த ஸாகரத்திலே மக்ன: மூழ்கியவனாய் बालवत् சிறு பிள்ளையைப்போல एक: ஒருவன் विहरति விஹரதிடுகிறான்.

He sports like a child, plunged in the Ocean of pure Bliss and delighted with the diverse actions of men, without any feeling of 'you' or 'I'.

अवधूतकर्मजालो जडबधिरान्धोपमः कोऽपि ।

आत्मारामो यतिरा-डटवीकोणेष्वटन्नास्ते ॥ १५ ॥

15. அவதூதகர்மஜாலோ ஜடபதிராந்தோபம: கோ'பி |
ஆத்மாராமோ யதிரா—டடவீகோணேஷ்வடன்னாஸ்தே ||

आत्मारामः (தன்னிலேயே) ஆத்மாவிலேயே இன்புறு
வோனாகிய க: अपि यतिराट् ஒரு (ஒப்பற்ற) சன்னியாசிச்
சிரேஷ்டன் अवधूतकर्मजालः கர்மாக்களாகிய வலைகளினின்
றும் (பந்தங்களினின்றும்) நீங்கியவனாய் जडबधिरान्धोपमः
அறிவீனனும் செவிடனும் குருடனுமான ஒருவனைப்
போன்றவனாய் अटवीकोणेषु காட்டு மூலைகளிலே अटन् आस्ते
திரிந்துகொண்டிருக்கிறான்.

Delighted in the Atman (in his Self) and rid of the bondage of *karma* (action), the Prince of Sannyasins is wandering about in the outskirts of the jungle, like a deaf blind idiot.

शान्त्या दृढोपगूढः शान्तसमस्तान्यवेदनोदारः ।

रमते रसज्ञ एको रम्ये स्वानन्दपर्यङ्के ॥ १६ ॥

16. ஸாந்த்யா த்ருடோபகூட: ஸாந்தஸ்தஸ்தான்ய வேதனோதார: |
ரமதே ரஸஜ்ஞ ஏகோ ரம்யே ஸ்வானந்த பர்யங்கே ||

रम्ये இன்பமளிப்பதான स्वानन्दपर्यङ्के தன்னுடைய
தான ஆனந்தமயமான பள்ளியிலே शान्तसमस्तान्यवेदनोदारः
மற்ற எல்லா வுணர்ச்சிகளும் அற்றுத் தெளிந்தவனான
एकः ஒப்பற்ற வொரு रसज्ञः ரஸஜ்ஞன் (இன்பச் சுவை

யறிந்தவன்) **शान्त्या** மனச் சாந்தியாலே **दृढोपगूढः** இறுகத் தழுவுப்பெற்றவனாய் **रमते** இன்புறுகிறான்.

Alone the happy one enjoys, remaining in the close embrace of Santi (Equanimity) on the bed of his own Ananda (Bliss), serene and unruffled by all other sensations.

उन्मूलितविषयारिः स्वीकृतवैराग्यसर्वस्वः ।

स्वात्मानन्दमहिम्नि स्वराज्येऽस्मिन् विराजते यतिराट् ॥ १७ ॥

17. உன்மூலித விஷயாரி : ஸ்வீக்ருத வைராக்ய ஸர்வஸ்வ : |
ஸ்வாத்மானந்த மஹிம்னி ஸ்வராஜ்யே'ஸ்மின் விராஜதே
யதிராட் ||

यतिराट् சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் (சிறந்த சன்னியாசி) **उन्मूलितविषयारिः** இந்திரிய சுகங்களாகிய பகைவர்களை வேரோடு களைந்தவனாய் **स्वीकृतवैराग्यसर्वस्वः** வைராக்கியமென்னும் சொத்தையெல்லாம் தன்னதாக்கிக் கொண்டவனாய் **स्वात्मानन्दमहिम्नि** தன் ஆத்மாவாகிய ஆனந்தத்தின் பெருமையென்னும் **अस्मिन् स्वराज्ये** இந்த ஸ்வராஜ்யத்தில் **विराजते** சிறப்புற்று விளங்குகிறான்.

‘விஷயம்’ என்பது இந்திரிய உணர்ச்சியையும் தேசத்தையும் குறிக்கும். அரசன் நாட்டிலுள்ள பகைவரை வென்று வேற்றரசர்களின் சொத்துக்களையெல்லாம் தன்னுடையதாக்கிக் கொண்டு ராஜ்யாதிகாரத்திற் பெருமையுடன் விளங்குவதுபோல யதிரேஷ்டனும் விளங்குகிறான் என்பது கருத்து.

The king of ascetics shines supreme in his own kingdom, in the majesty of his own blissful Self (Atman), having made all the wealth of non-attachment his own and having uprooted his enemies, the sense-pleasures.

सवितर्यपि शीतरुचौ चन्द्रे तीक्ष्णेऽप्यधो वहत्यग्नौ ।

मायिकमिदमिति जानन् जीवन्मुक्तो न विस्मयी भवति ॥ १८ ॥

18. ஸவிதர்யபி பரீதருசௌ சந்த்ரே தீக்ஷ்ணே' ப்யதோ
வஹத்யக்னௌ |
மாயிக மிதமிதி ஜானன் ஜீவன்முக்தோ ந விஸ்மயீ பவதி ||

சவিতரி சூரியன் ஶீதருசௌ அபி சூளிரந்த கிரணங்
களை யுடையவனாயினும் **चन्द्रे** சந்திரன் **तीक्ष्णे** அபி கொடிய
வனாயினும் **अग्नौ** தீ அய: **वहति** கீழ்நோக்கி கொழுந்துவிட்
டெறிந்தாலும் **इदं** இது **मायिकं** மாயையால் ஆனது **इति**
என்று **जानन्** அறிந்தவனாகி **जीवन्मुक्तः** ஜீவன்முக்தன்
(உயிரோடுள்ளபோதே மோகூத்தை யடைந்தவன்)
विस्मयी ஆச்சரியங் கொண்டவனாக **न भवति** இருப்பதில்லை.

Though the sun be cool, though the moon scorch and
the tongue of fire leap downward, the Jivanmukta knows
it to be the work of Māyā (Illusion) and does not wonder
thereat.

अज्ञानवैरिविजयी प्रज्ञामातङ्गमस्तकारूढः ।

विहरति संयमिराजः समरससुखधाम्नि सर्वतो रम्ये ॥ १९ ॥

19. அஜ்ஞான வைரிவிஜயீ ப்ரஜ்ஞா மாதங்க மஸ்தகாரூட: |
விஹரதி ஸம்யமிராஜ: ஸமரஸ ஸுகதாம்னி ஸர்வதோ
ரம்யே ||

प्रज्ञामातङ्गमस्तकारूढः பேரறிவு (ப்ரஜ்ஞை) என்னும்
யானையின் பிடரிலேறிக்கொண்டு **अज्ञानवैरिविजयी** அறி
யாமையாகிய பகைவனை வென்றவனான **संयमिराजः** துறவி
ராஜன் **सर्वतः** எல்லா வகைகளிலும் **रम्ये** இன்பந் தருவ
தான **समरससुखधाम्नि** (ஸமரஸம்) யாதொரு பேதமு
மில்லாத இன்பமான பிரதேசத்திலே **विहरति** இன்
புகுகிறான்.

The King of ascetics sports in the expanse of unvarying Bliss, which is ever most pleasing, riding on the high neck of the elephant of Right Knowledge and vanquishing his enemy, Ignorance.

शान्ताहंकृतिदोषः सुसमाहितमानसः कोऽपि ।

पूर्णन्दुशिशिरभावो राजत्यानन्दसत्यचिद्रसिकः ॥ २० ॥

20. ஸாந்தாஹம்க்குதிதோஷ : ஸுஸமாஹித மானஸ : கோ'பி |
பூர்ணேந்து ஸரிஸரிபாவோ ராஜத்யானந்த ஸத்யசித்ரஸிக : ॥

शान्ताहंकृतिदोषः அஹங்காரமென்னும் தோஷம்
அற்றவனாயும் **सुसमाहितमानसः** நன்கு அமைந்த மன
முடையவனாயும் **पूर्णन्दुशिशिरभावः** முழுமதிபோன்று
குளிர்ந்த எண்ணங்களை யுடையவனாயும் **कः आनन्दसत्य-**
चिद्रसिकः அபி ஸச்சிதானந்தப் பொருளாகி இன்புறும்.
ஒப்பற்ற ஒருவன் **राजति** விளங்குகிறான்.

He shines supreme, enjoying as Existence-Knowledge-Bliss, with the blemish of egoism gone, with his mind quite calm and composed, and with his thoughts cool and pleasant like the full moon.

तिष्ठन्परत्र धाम्नि स्वीयसुखास्वादपरवशः कश्चित् ।

कापि ध्यायति कुहचि-द्रायति कुत्रापि नृत्यति स्वैरम् ॥ २१ ॥

21. திஷ்டன் பரத்ர தாம்னி ஸ்வீய ஸுகாஸ்வாத பரவஸ :
கப்சித் |

கவாபி த்யாயதி குஹசித்-காயதி குத்ராஐ ந்ருத்யதி
ஸ்வைரம் ॥

परत्र वेत्तुलकिले धाम्नि श्रीदत्तिले तिष्ठन् இருந்து
கொண்டு **स्वीयसुखास्वादपरवशः** தன்னுடையதான (ஆத்

மாவின்) ஆனந்தத்தை நுகர்வதிலே ஈடுபட்டவனாய்
 कश्चित् (ஒப்பற்ற) ஒருவன் स्वैर தன்னிச்சைப்படி क अपि
 எங்கேனும் ध्यायति மனஞ் செலுத்துகிறான், कुहचित् எங்
 கேனும் गायति பாடுகிறான், कुत्र अपि எங்கேனும் नृत्यति
 ஆடுகிறான்.

Fully engrossed in the enjoyment of his own Bliss,
 he remains in another world as it were; and, as it
 strikes his fancy, here he is engaged in thought, and there
 he is singing, and there he is dancing.

अगृहीताघकलङ्कः प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः प्राज्ञः ।

न्यक्कृतकार्यकलाप-स्तिष्ठत्यापूर्णसीमनि कापि ॥ २२ ॥

22. அக்ருஹீதாக கலங்க : ப்ரஸமித ஸங்கல்ப விப்ரம :

ப்ராஜ்ஞ : |

ந்யக்க்ருத கார்யகலாப-ஸ்திஷ்டத்யாபூர்ண ஸீமனி க்வாபி ||

अगृहीताघकलङ्कः : பாபமென்னும் மறுவை (களங்
 கத்தை)க் கொள்ளாதவனாய் प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः (ஸங்கல்
 பங்களால்) எண்ணங்களால் உண்டாகும் குழப்பங்கள்
 முற்றும் அற்றவனாய் न्यक्कृतकार्यकलापः காரியத் தொகுதி
 களை யெல்லாம் அவமதித்து விலக்கியவனாயுள்ள प्राज्ञः
 பேரறிவாளி क अपि எங்கேயோ आपूर्णसीमनि எங்கும்
 நிறைந்த செல்வத்தில் (ஒரு இடத்தில்) तिष्ठति நிலைபெற்
 றிருக்கிறான்.

Wherever he be, he stands secure in the region of
 Perfection, the wise man who is unblemished by sin, who
 has ceased to be distracted by thoughts (Sankalpas) and
 who has risen superior to ordained action.

चपलं मनःकुरङ्गं चारु गृहीत्वा विमर्शवागुरया ।

निगमारण्यविहारश्रान्तः शेते स्वधाम्नि कोऽप्येकः ॥ २३ ॥

23. சபலம் மன: குரங்கம் சாரு க்ருஹீத்வா விமர்ஸவாகுரயா |
நிகமாரண்ய விஹார—ஸ்ரந்த : ஸேதே ஸ்வதாம்னி
கோ'ப்யேக : |

चपलं ஒரு நிலையிலே நில்லாது திரிகின்ற मनः कुरङ्ग
மனமென்னும் மாணை विमर्शवागुरया (விமர்சம்) ஆராய்ச்சி
என்னும் வலையிலே चारु அழகாக गृहीत्वा பிடித்தபின்பு
निगमारण्यविहारश्रान्तः வேதங்களென்னும் காடுகளிலே
இன்பமாகத் திரிந்ததாலே களைப்புற்றவனான कः एकः अपि
ஒப்பற்ற ஒருவன் स्वधाम्नि தன்னுடைய இடத்திலேயே
शेते தூங்குகிறான்.

Having skilfully caught the fickle antelope of his mind (Manas) in the net of Discernment (Vimarsana), he, the unique one, reposes in the Self (in his own place), tired with hunting in the forests of the Vedas.

दारुणचित्तव्याघ्रं धीरमनःखड्गधारया हत्वा ।

अभयारण्ये कोऽपि स्वैरविहारी जयत्येकः ॥ २४ ॥

24. தாருண சித்த வ்யாக்ரம் தீரமன : கட்கதாரயா ஹத்வா |
அபயாரண்யே கோ'பி ஸ்வைரவிஹாரீ ஜயத்யேக : ||

दारुणचित्तव्याघ्रं சித்தமென்னும் கொடும் புலியை
धीरमनःखड्गधारया தைர்யங்கொண்ட மனம் என்னும்
வாளின் முனையால் हत्वा வெட்டி யழித்து कः अपि एकः
ஒப்பற்றவனான ஒருவன் अभयारण्ये அச்சமின்மை என்
னும் காட்டிலே स्वैरविहारी தன்னிஷ்டப்படி திரிந்து விளை
யாடிக்கொண்டு जयति சிறந்து விளங்குகிறான்.

Unique he triumphs, wandering at will in the forest of Fearlessness, having felled the cruel tiger called *Chitta* (Mentality) with the sharp-edged sword of his brave Mind (Manas.)

सज्जनहृदयसरोजो-न्मीलनकरधीकरप्रसरः ।

एको यतिवरपूषा निर्दोषश्चरति चिद्गणे ॥ २५ ॥

25. ஸஜ்ஜன ஹ்ருதய ஸரோஜோ—ன்மீலனகர தீகர ப்ரஸர : ।
ஏகோ யதிவர பூஷா நிர்தோஷஸ்சரதி சித்க்ககணே ॥

சஜ்ஜனஹ்ருதயசரோஜோன்மீலனகரதீகரப்ரஸர: நல்லோர்களின் இருதயங்கள் என்னும் தாமரைகளோ மலரச்செய்யும் புத்திக் கதிர்களைப் பரப்புகிறவனாய் நிர்दोष: குற்றமற்றவனாய் चिद्गणे 'சித்' என்னும் வானத்திலே यतिवरपूषा துறவிகளுட் சிறந்தவனான சூரியன் एक: தனித்து चरति சஞ்சரிக்கிறான்.

The spotless Sun of a supreme ascetic stalks unique in the sky of *Chit* (Knowledge), with his abundant thoughts as the rays causing the lotuses of good men's hearts to bloom.

कुवलयविकासकारणमज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः ।

शुद्धो मुनीन्द्रचन्द्रः सुरसेन्ये लसति विष्णुपदे ॥ २६ ॥

26. குவலயவிகாஸகாரண—மஜ்ஞான த்வாந்த கௌமுதீப்ரஜ்ஞ: ।
ஸுத்தோ முனீந்த்ர சந்த்ர : ஸுரஸேவ்யே லஸதி விஷ்ணு பதே ॥

குவலயவிகாஸகாரண குவனாகள் மலர்வதற்குக் காரணமாயும் (பூமண்டலம் முழுதும் மகிழ்வதற்குக் காரணமாயும்) अज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञ: அறியாமை என்னும் இருளைப் போக்கும் பேரறிவாகிய நிலைவ யுடையதாயும் शुद्ध: शुद्ध:

(மேலும்) களங்கமற்றுத் தூயதாயுமுள்ள முனிந்ரவந்த்: முனிச் சிரேஷ்டனாகிய சந்திரன் சூரஸ்யே தேவர்கள் அடைவதற்கேற்றதான விஷ்ணுபதே (எங்கும் நிறைந்ததாக நாட்ப்பெறும் பரம்பொருளிலே) வானத்திலே லஸதி விளங்குகிறான்.

The great sage (Muni) shines in the ethereal region of Chit (Vishnupada). fit abode of the Gods, a spotless moon which causes the blue lilies to bloom and the moonlight of whose wisdom dispels Ignorance.

स्वानन्दामृतसेकै-रान्तरसंतापसंततिं शमयन् ।

चित्रमचञ्चलवृत्ति-श्चिद्योमनि भाति योगिवर्यघनः ॥ २७ ॥

27. ஸ்வானந்தாமரூதஸேகை—ரான்தர ஸந்தாப ஸந்ததிம்

ஸமயன் |

சித்ரமசஞ்சல வ்ருத்தி—ஸ்சித்வ்யோமனி பாதி யோகி

வர்யகன : ||

स्वानन्दामृतसेकै : தன்னுடைய ஆனந்தமயமான (அமுதத் திவலைகளால்) நீர்த்துளிகளால் ஆனந்தரஸ்தாபஸந்ததி இருதயத்திலே தொடர்ச்சியாக எழுகின்ற ஸந்தாபங்களை (மன எரிச்சல்களை) ஸமயன் தணிவித்துக்கொண்டு சித்தியோமனி 'சித்' என்னும் வானத்திலே (சிதாகாசத்திலே) யோகிகளுட் சிறந்தவன் என்னும் மேகமானது அசஞ்சலவ்ருத்தி: அலையாமல் நிலைத்து நிற்பதாய் பாதி விளங்குகிறது, சித்ர ஆச்சர்யம்!

O Wonder! The great Yogin shines in the ethereal region of Chit, an unmoving cloud which, by raining the elixir of its own bliss (of Ātman), quenches the spreading fire of inward distress.

சுமன:சௌரமம்ஜுல-சங்காரநிவாரிதாஸிலாஸ்தி: ।

சங்கமிசாருசமீரோ விஹரத்யானந்தசங்கிடாரமே ॥ ௨௮ ॥

28. சுமன: : ஸௌரபமஞ்ஜுல—ஸம்சார நிவாரிதாஸிலப்
ராந்தி: ।

ஸம்யமிசாரு ஸமீரோ விஹரத்யானந்த ஸங்கிதாராமே ॥

சங்கமிசாருசமீர: தூறவி என்னும் மென்காற்று **சுமன:-**
சௌரமம்ஜுலசங்காரநிவாரிதாஸிலாஸ்தி: மலர்களின் (பிருமம்
நிஷ்டர்களின்) தெய்விக நறுமணங்கொண்டு சுகமாக
வீசுவதாலே (எல்லோருடைய) எல்லாச் சிரமங்களையும்
நீக்கிக்கொண்டு **ஆனந்தசங்கிடாரமே** ஆனந்தமயமான ஸம்
வித்ஞான மென்னும் பூந்தோட்டத்திலே **விஹரதி**
இன்புற்று உலாவுகிறது.

The recluse is the gentle wind which blows pleasantly in the grove of Knowledge-Bliss and prevents all fatigue by its lovely progress, along with the fragrance of flowers (realised souls).

நி:ஸ்யேசஸரசபலே நிர்மலவிஜ்ஞானபலவமனோஜே ।

வீதமயே விபினதலே யதிசிதிகண்டோ விபாதி கோ'ப்யேக: ॥ ௨௯ ॥

29. நி: : ஸ்ரேயஸஸரசபலே நிர்மலவிஜ்ஞான பலவ மனோ
ஜே ॥

வீதபயே விபினதலே யதிசிதிகண்டோ விபாதி கோ'ப்யேக: ॥

நி: ஸ்யேசஸரசபலே ரஸம் (அமிர்தம்) நிறைந்ததான
மோகமும் (நிஸ்ரேயஸ்) என்னும் பழத்தை யுடையதாயும்
நிர்மலவிஜ்ஞானபலவமனோஜே விஞ்ஞானம் (பேரறிவு) என்னும்
தூய தளிர்களால் மனதைக் கவர்வதாயும் **வீதமயே**
பயம் முற்றும் நீங்கியதாயுமுள்ள **விபினதலே** காட்டுப்பிர

தேசத்தில் க : अपि यतिशितिकण्ठः एकः ஒப்பற்ற துறவி யாகிய மயில் ஒன்று விமாதி விளங்குகின்றது.

The ascetic shines, a peacock in the region of the forest, whence fear has fled and where grow the luscious fruit of Beatitude (Nisreyasa) and the pleasing flowers of perfect Knowledge.

निःसारभुवनमरुतल-मुत्सार्यानन्दसारसपूर्णे ।

वरसरसि चिन्मयेऽस्मिन् परहंसः कोऽपि दीव्यति स्वैरम् ॥ ३० ॥

30. நி : ஸாரபுவனமருதல—முத்ஸார்யானந்த ஸாரரஸ பூர்ணே |
வரஸரஸி சித் மயே'ஸ்மின் பரஹம்ஸ : கோ' டி தீவ்யதி
ஸ்வைரம் ॥

निः सारभुवनमरुतलं ஸாரமற்றதான பூமியாகிய பாலை நிலத்தை उत्सार्य விட்டகன்று आनन्दसारसपूर्णे ஆனந்த மயமான (அமுதத்தால்) நீரால் நிறைந்ததும் चिन्मये 'சித்' ஆகியதுமான अस्मिन् वरसरसि இந்த சிறந்த ஏரி யிலே कः अपि ஒப்பற்ற ஒரு परहंसः சிறந்த ஹம்ஸமானது स्वैर தன்னிச்சைப்படி दीव्यति விளையாடுகின்றது.

Abandoning the desert region of this worthless world, he the good swan sports freely in this excellent lake which is all Chit (knowledge) and full of the sweet waters of perfect Bliss.

निखिलागमपल्लविते निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने ।

मधुरतरमञ्जुवाचः कूजत्रास्ते यतीन्द्रकलकण्ठः ॥ ३१ ॥

31. நிகிலாகம பல்லவிதே நிகமபரீரஸ்தந்த்ர பரீதலோத்யானே |
மதுரதரமஞ்ஜுவாச : கூஜத்ராஸ்தே யதீந்த்ரகலகண்ட : ॥

निखिलागमपल्लविते எல்லா வேதங்களும் துளிர்த் திருக்கின்ற निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने உபநிஷத்துக்களி லுள்ள உபாஸனைகளால் (தந்திரங்களால்) குளிர்த் திருக்

கும் பூஞ்சோலையிலே யதீन्द्रகலகण्ठ: சன்னியாசிச் சிரேஷ்
டனான குயிலானது மधुरतरमञ्जुवाच: மிக்க இனிமையான
அஞ்சொற்களை கूजन் மிழற்றிக் (கூவிக்)கொண்டு आस्ते
இருக்கின்றது.

The great recluse is the cuckoo which cooes soft
sweet words in the grove which is made cool by the secret
lore (Tantras) of the Upanishads and where all the Vedas
are in bloom.

दारितमोहमदेभो दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः ।

विबुधोत्तमसिंहवरो विहरत्यानन्दविततकान्तारे ॥ ३२ ॥

32. தாரிதமோஹமதேபோ தூரீக்ருதஸகலதுரித ஸார்தூல : |
விபுதோத்தமஸிம்ஹவரோ விஹரத்யானந்த விததகாந்தாரே ||

दारितमोहमदेभ: அஞ்ஞானம் என்னும் மதம்பிடித்த
யானையைப் பிளந்தெறிந்து दूरीकृतसकलदुरितशार्दूल: பாபங்
கள் என்னும் புலிகளை யெல்லாம் வெருட்டியோட்டிய
विबुधोत्तमसिंहवर: புத்திமான்களுட் சிறந்தவனான சீரிய
சிங்கமானது आनन्दविततकान्तारे ஆனந்தம் என்னும்
அகன்ற காட்டிலே विहरति இன்புற்று விளையாடுகின்றது.

The excellent man of wisdom is the great lion which
sports in the wide forest of Bliss, having torn asunder
the wild elephant Delusion (Moha) and driven away all
the tigers which are sins.

अज्ञानमृगवरोज्झित-विज्ञानोत्तुङ्गशृङ्गशिखरितले ।

मतिसलिलशीतलाङ्गो यतिमदकलमो विराजते विहरन् ॥ ३३ ॥

33. அஜ்ஞானம்ருகவரோஜ்ஜித— விஜ்ஞானோத்தங்கம்ருங்கபரிசு
ரிதலே |
மதிஸலிலஸீதலாங்கோ யதிமதகலபோ விராஜதே விஹரன் ||

अज्ञानमृगवरोज्झित - विज्ञानोत्तुङ्गभृङ्गशिखरितले अறி
யாமை (அஞ்ஞானம்) என்னும் சிங்கத்தாலும், ஏறமுடி
யாதென்று விடுக்கப்பெற்ற பேரறிவு (விஞ்ஞானம்)
என்னும் உயர்ந்த கொடுமுடியின் உச்சிப்பாகத்திலே
मतिसलिलशीतलाङ्गः மனனம் என்னும் நீராலே குளிரந்த
வுடலையுடைய யதிமடகலம்: துறவி என்னும் மதயானை
विहरन् விளையாடிக்கொண்டு विराजते விளங்குகிறது.

The ascetic is a wild young elephant who, cool and wet with meditation, sports in the high regions of the lofty peak of supreme Knowledge, beyond the reach of the lion, Ignorance.

नासाञ्चलनिहिताक्षो नामादिभ्यो: निर्वर्तितस्वान्तः ।

तटिनीतटेषु तत्त्वं ध्यायन्नास्ते यति: कोऽपि ॥ ३४ ॥

34. நானாஞ்சல நிஹிதாக்கோ நாமாதிப்யோ நிவர்(த்)தித

ஸ்வாந்த : |

தடினீதடேஷு தத்த்வம் த்யாயன்னாஸ்தே யதி : கோ'பி ||

कः अपि यतिः ஒப்பற்ற ஒரு துறவி नासाञ्चलनिहिताक्षः
மூக்கு நுனியிலே பார்வையை வைத்தவனாய் नामादिभ्यः
பெயர் முதலானவற்றினின்றும் निर्वर्तितस्वान्तः தன்
னுடைய மனதை மீட்டுக்கொண்டவனாய் तटिनीतटेषु நதிக்
கரைகளில் तत्त्वं உண்மையை ध्यायन् தியானித்துக்
கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

The ascetic is meditating on the Truth on the banks of the river, with his eyes fixed on the tip of his nose and with his mind withdrawn from names (forms) and such like things.

आशावसनी मौनी नैराश्यालंकृतः शान्तः ।

करतलमिक्षापात्र-स्तुतलनिलयो मुनिर्जयति ॥ ३५ ॥

35. ஆசாவஸனே மௌனீ நைராஸ்யாலங்கூத : ஸாந்த : |
கரதலமிக்ஷாபாத்ர—ஸ்துதலநிலயோ முனிர்ஜயதி ||

आशावसनः திக்ஞகனையே ஆடையாக வுடையவனாய்
मौनी மனனஞ் செய்பவனாய் (ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பவனாய்) **नैराश्यालंकृतः** பற்றின்மையால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவனாய் **शान्तः** அமைதியுற்றவனாய் **करतलमिक्षापात्रः** உள்ளங்கையைப் பிச்சைவாங்கும் பாத்திரமாகக் கொண்டவனாய் **स्तुतलनिलयः** மரத்தடியை குடியிருக்கும் இடமாகக் கொண்டவனான **मुनिः** முனிவன் **जयति** சிறந்து விளங்குகிறான்.

The sage shines supreme, silent and placid, with the ground under the tree as his resting place and with his palm as the begging bowl, wearing no clothes but only the jewel of non-attachment.

विजननदीकुञ्जगृहे मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्पे ।

शेते कोऽपि यतीन्द्रः समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ॥ ३६ ॥

36. விஜனநதிகுஞ்ஜக்ருவே மஞ்ஜுலபுலினைகமஞ்ஜுதர
தல்பே |
ஸேதே கோ'பி யதீந்த்ர : ஸமரஸஸுகபோத வஸ்துநிஸ்த
தந்த்ர : ||

समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ஒரே ஸச்சிதானந்த மயமான பொருளாகிச் சிரமம் நீங்கியவனான **कः अपि** ஒப்பற்ற ஒரு **यतिवरः** சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன் **विजननदीकुञ्जगृहे** ஆள் நடமாட்டமில்லாத ஆற்றங்கரைச் சோலையாகிய

(புதராகிய) வீட்டிலே **मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्पे** அழகான மணல் என்னும் மிக்க வசீகரமானதும் ஒப்பற்ற துமாகிய படுக்கையிலே **शेते** படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

The great recluse who has awakened to the perfect Existence-Knowledge-Bliss rests in his house, which is the deserted bush on the river-bank, on the rare and very comfortable bed of soft sands.

भूतलमृदुतरशयः शीतलवातैकचामरः शान्तः ।

राकाहिमकरदीपो राजंति यतिराजशेखरः कोऽपि ॥ ३७ ॥

37. பூதலம்ருதுதரஸய்ய : பரீதலவாதைக சாமர : ஸாந்த : |
ராகாஹிமகரதீபோ ராஜதி யதிராஜஸேகர : கோ'டி ||

यतिराजशेखरः தவராஜர்களுக்கு முதல்வனான **कः अपि** ஒப்பற்ற ஒருவன் **शीतलवातैकचामरः** குளிர்காற்று என்ன பதையே ஒப்பற்ற சாமரமாகக் கொண்டும் **राकाहिमकरदीपः** பெளர்ணமிச் சந்திரனைத் தீபமாகக் கொண்டும் **भूतलमृदु-तरशयः** வெறுந்தரை என்னும் மிக மெதுவான மெத்தை யிலே சாய்ந்துகொண்டும் **शान्तः** அமைதியுற்றவனாய் **राजति** விளங்குகிறான்.

The recluse shines a king of kings, resting serenely on the soft bed of bare ground, with the cool breeze as his unique Chamara (royal whisk) and with the full moon as the lamp (of his royal chamber).

विपुलशिलातलफलके विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे ।

मन्दं मलयजपवने वाति प्रस्वपिति कोऽपि यतिराजः ॥ ३८ ॥

38. விபுலஸரிலாதலபலகே விமலஸரித்வாரி பரிவ்ருதோதாரே |
மந்தம் மலயஜபவனே வாதி ப்ரஸ்வபிதி கோ'டி யதிராஜ : ||

विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे निर्मलमान आर्तुनिराले
 சூழப் பெற்று அழகாயுள்ள விபுலशिलातलफलके அகன்ற
 பூறையாகிய பலகையிலே मलयजपवने मन्द वाति தென்ற
 லானது மெல்ல வீச க: अपि ஒப்பற்ற பொரு யतिराज:
 சிறந்த துறவி प्रस्वपिति நன்றாகத் தூங்குகிறான்.

The king of ascetics takes his rest (sleeps) on a broad slab of stone, which is lovely because on every side of it the pure waters of the river are flowing, while the southern breeze (from the Malaya hills) blows gently.

आन्तरमेकं किञ्चित्सन्ततमनुसंधन्महामौनी ।

करपुटमिक्षामश्नन्नटति हि वीथ्यां जडाकृतिः कोऽपि ॥ ३९ ॥

89. ஆந்தரமேகம் கிம்சித்ஸந்ததமனுஸந்ததன் மஹாமௌனீ |

கரபுடமிக்ஷாமஸ்நன்னடதி ஹி வீத்யாம் ஜடாக்ருதி :

கோ'டி ||

किञ्चित् एतோ ஒன்றை आन्तरं மனத்துள்ளே सन्ततं
 இடைவிடாமல் संदधन् சிந்தித்துக்கொண்டும் महामौनी
 பெரிய மௌனியாகி करपुटमिक्षां உள்ளங்கையிலே (இடப்
 பெற்ற) பிசுநான்னத்தை अश्नन् உண்டும் जडाकृतिः அறி
 வில்லாத ஜடப்பொருளைப்போன்ற வடிவமுடையவனாய்
 वीथ्यां தெருவில் कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் अटति हि
 திரிகிறுன்னாரோ ?

Verily, the silent sage, ever engaged in inward meditation, takes the alms placed in his hands as food and wanders along the street like an idiot.

प्रविलाप्य जगदशेषं परिशिष्टाखण्डवस्तुपरतन्त्रः ।

प्राश्नाति कवलमास्ये प्राप्तं प्रारब्धकर्मणा कोऽपि ॥ ४० ॥

40. ப்ரவிலாப்ய ஜகதஸேஷம் பரிஸிஷ்டாஹண்டவஸ்துபரதந்த்ர : |
தந்த்ர : |
ப்ராஸ்துதி கவலமாஸ்யே ப்ராப்தம் ப்ராரப்தகர்மணா
கோ'பி ॥

அசேஷ ஜகத் ஜகத்து முழுவதையும் ப்ரவிலாப்ய நன்றாகக்
கரைத்தொழித்து பரிசிஷ்டாஹண்டவஸ்துபரதந்த்ர : மீதியாயுள்ள
முழுப்பொருளுக்கு வசப்பட்டவனான க : அபி ஒப்பற்ற
ஒருவன் ப்ராஸ்த் கிடைத்த கவல் கவளத்தை (பிடிசோற்றை)
ப்ராரப்தகர்மணா பிராரப்தகர்மாவால் (பயன் கொடுக்கத்
தொடங்கிய வினைப்பயனால்) ஆச்யே வாயிலே இட்டு ப்ராஸ்தாதி
உண்கிறான்.

Having dissolved the entire world (by right know-
ledge) and being under the power of the Perfect Substance
that survives such dissolution, he puts into his mouth by
force of Prarabdha Karma (past actions which have begun
to bear fruit) the handful of food which comes to him.

निन्दति किमपि न योगी नन्दति नैवापरं किमप्यन्तः ।

चन्दनशीतलहृदयः कन्दलितानन्दमन्थरः स्वास्ते ॥ ४१ ॥

41. நிந்ததி கிமபி ந யோகி நந்ததி நைவாபரம் கிமப்யந்த : |
சந்தனஸீதலஹ்ருதய : கந்தலிதானந்தமந்த்ர : ஸ்வாஸ்தே ॥

யோகி யோகியானவன் கி அபி ஒன்றையேனும் ந
நிந்ததி நிந்திப்பது (இகழ்வது) இல்லை அபரம் கி அபி வேறு
ஒன்றையும் அந்த : மனத்துள் ந நந்ததி எவ புகழ்வதும்
இல்லை ; சந்தனஸீதலஹ்ருதய : சந்தனத்தைப்போன்ற குளிரந்த

இருதய முடையவனாய் கन्दலிதானந்தமந்நர: ஆனந்தம்
நிறைந்து ததும்புகின்றவனாய் ஸ்வாஸ்தே அமர்ந்திருக்கிறான்.

The Yogin does not disregard any one thing; nor does he really regard any other thing: With his heart cool as sandal paste, he remains a mass of Bliss overflowing.

सत्यज्य शास्त्रजालं संन्यवहारं च सर्वतस्त्यक्त्वा ।

आश्रित्यपूर्णपदवी-मास्ते निष्कम्पदीपवद्योगी ॥ ४२ ॥

42. ஸம்த்யஜ்ய ஸாஸ்த்ரஜாலம் ஸம்வ்யவஹாரம் ச ஸர்வதஸ்த்ய
க்த்வா |
ஆஸ்ரித்ய பூர்ணபதவி —மாஸ்தே நிஷ்கம்பதிபவத்யோகி ||

சாஸ்த்ரஜாலம் சாஸ்த்ரிக் குவியல்களை சத்யஜ்ய நன்றாக
விட்டுவிட்டு சன்யவஹாரம் ச கடமையையும் சர்வத: முற்றிலும்
த்யக்த்வா துறந்து நிஷ்கம்பதிபவத் அசையாத சுடரையுடைய
நந்தாவிளக்கைப் போல யோகி யோகியானவன் பூர்ணபதவி
நிறைந்த நிலையிலே ஸ்வாஸ்தே இருக்கிறான்.

The Yogin remains in a state of plenitude, like an unruffled lamp, having cast all injunctions (of the Sastras) aside, and having completely rejected (even) acts of duty.

तृणपङ्कचचिन्ताङ्ग-स्तृणमिव विश्वं विलोकयन्योगी ।

विहरति रहसि वनान्ते विजरामरभूम्नि विश्रान्तः ॥ ४३ ॥

43. த்ருணபங்கசர்(ச)சிதாங்க—ஸ்த்ருணமிவ விஸ்வம் விலோகய
ன் யோகி |
விஹரதி ரஹஸி வனாந்தே விஜராமரபூம்னி விஸ்வராந்த : ||

तृणपङ्कचचिन्ताङ्गः புல்லாலும் சேற்றாலும் பூசப்பெற்ற
அவயவங்களை யுடையவனாய் **विश्वं** உலகமனைத்தையும்
तृणं इव புல்லைப்போல **विलोकयन्** நோக்கிக்கொண்டு **वनान्ते**
காட்டுப்புறத்திலே **विश्रान्तः** சிரமந்தீர்ந்து அமைதியுற்றவ
னாய் **योगी** யோகியானவன் **रहसि** தனிமையிலே **विजरा-**
मरभूम्नि நரையும் மரணமும் இல்லாத பிரதேசத்திலே
विहरति இன்பமாய் விளையாடுகிறான்.

Taking rest in the outskirts of the forest and regard-
ing the entire universe as a mere blade of grass, the Yogin,
his body smeared with mud and straw, enjoys secret Bliss
in regions beyond death and old age.

पश्यति किमपि न रूपं न वदति न शृणोति किंचिदपि वचनम् ।

तिष्ठति निरुपमभूमनि निष्ठाभवलम्ब्य काष्ठवद्योगी ॥ ४४ ॥

44. பார்வதி கிமபி ந ரூபம் ந வததி ந ஸ்ருணோதி கிம்சிததி வசனம் ।

திஷ்டதி நிருபமபூமனி நிஷ்டாமவலம்ப்ய காஷ்டவத்யோகி ॥

योगी யோகியானவன் **किं अपि रूपं** எந்த ரூபத்தை
யும் **न पश्यति** காண்பதில்லை ; **न वदति** பேசுவதில்லை ;
किंचित् वचनं अपि எந்தப் பேச்சையும் **न शृणोति** (காதாலே)
கேட்பதில்லை ; **निरुपमभूमनि** (உவமையில்லாத) ஒப்பற்ற
செல்வத்திலே (பிரதேசத்திலே) **निष्ठां** நிலைபெற்றிருப்
பதை **अवलम्ब्य** கைக்கொண்டு **काष्ठवत्** மரம்போல **तिष्ठति**
அசையாதிருக்கிறான்.

The Yogin sees nothing ; nor does he speak ; he does
not hear any word that is spoken. He remains steadfast
in the incomparable region of bliss, immoveable like a log
of wood.

जात्यभिमानविहीनो जन्तुषु सर्वत्र पूर्णतां पश्यन् ।

गूढं चरति यतीन्द्रो मूढवदखिलागमार्थतत्त्वज्ञः ॥ ४५ ॥

45. ஜாத்யாபிமானவிஹினோ ஜந்துஸு ஸர்வத்ர பூர்ணதாம் பஸ்ய
யன் |

கூடம் சரதி யதீந்ரோ மூடவதகிலாகமார்(த்)ததத்த்வஜ்ஞ: ||

जात्यभिमानविहीनः தான் (பிறவி) என்ற அபிமானம்
ஒன்றும் இல்லாதவனாய் **सर्वत्र** எங்கும் **जन्तुषु** (எல்லா)
ஜந்துக்களிடத்திலும் **पूर्णतां** நிறைந்த தன்மையை **पश्यन्**
காண்பவனாய் **अखिलागमतत्त्वज्ञः** எல்லா (ஆகமங்களிலு
முள்ள) வேதங்களிலுமுள்ள உண்மையை அறிந்தவனான
यतीन्द्रः துறவிகளுட் சிறந்தோன் **मूढवत्** அறிவில்லாதவன்
போல **गूढं चरति** மறைந்து திரிகிறான்.

The great Sannyasin who knows the Truth of all the Vedas wanders like an ignorant fool unnoticed, devoid of all sense of difference, and seeing only perfection everywhere and in all creatures.

उपधाय बाहुमूलं परिधायकाशमवनिमास्तीर्य ।

प्रस्वपिति विरतिवनितां परिभ्यानन्दपरवशः कोऽपि ॥ ४६ ॥

46. உபதாய பாஹுமூலம் பரிதாயாகாஸமவனிமாஸ்தீர்ய |
ப்ரஸ்வபிதி விரதிவனிதாம் பரிரப்யானந்தபரவஸ: கோ'பி ||

✓ **कः अपि** ஒப்பற்ற ஒருவன் **बाहुमूलं** அடித்தோளை
उपधाय தலையணையாகக் கொண்டு **आकाशं** வானத்தை
परिधाय போர்வையாகக் கொண்டு **अवनिं** தரையை
आस्तीर्य மெத்தையாகக் கொண்டு **विरतिवनितां** விரகத்தி
என்னும் அழகியை **परिभ्य** தழுவிக்கொண்டு **आनन्दपरवशः**
ஆனந்த பரவசனாய் **प्रस्वपिति** நன்றாக நித்திரை கொள்
கிறான்.

Embracing (*Virati*) the lady Equanimity and by bliss overpowered, he sleeps with his hand for a pillow, with nothing for coverlet, and with the bare ground for a bedding.

गतमेदवासनाभिः स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः ।

रमते सह यतिराज-स्रय्यन्तान्तःपुरे कोऽपि ॥ ४७ ॥

47. கதபேதவாஸனாபி: ஸ்வப்ரஜ்ஞோதாரவாரனாரீபி: |

ரமதே ஸஹ யதிராஜஸ்—தரய்யந்தாந்த:புரே கோ'பி ॥

कः अपि यतिराजः ஒப்பற்ற ஒரு சிறந்த சன்னியாசி
त्रय्यन्तान्तःपुरे உபநிஷத்துக்கள் என்னும் அந்தப்
पुरத்திலே गतमेदवासनाभिः பேதவுணர்ச்சிகள் (ஆடைகள்)
நீங்கியவர்களான स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः सह தன் பேரறிவு
என்னும் அழகிய மாதர்களோடு रमते இன்புறுகிறான்.

In the inner apartments of the Vedas, the king of ascetics delights in Self-illumination, as in the company of lovely courtezans whose lingering vestige of difference is all gone.

वैराग्यविपुलमार्गं विज्ञानोदामदीपिकोद्दीप्तम् ।

आरुह्य तत्त्वहर्म्यं मुक्त्या सह मोदते यतिराट् ॥ ४८ ॥

48. வைராக்யவிபுலமார்கம். விஜ்ஞானோத்தம தீபிகோத்திப்தம் |
ஆருஹ்ய தத்வஹர்மயம் முக்த்யா ஸஹ மோததே யதிராட் ॥

वैराग्यविपुलमार्गं (வைராக்கியம்) பற்றின்மை என்னும்
அகன்ற வழியை யுடையதாய் विज्ञानोदामदीपिकोद्दीप्त
பேரறிவு (விஞ்ஞானம்) என்னும் மிகச் சிறந்த தீபத்தாலே
மிக்க ஒளி பெற்றதாயுமுள்ள तत्त्वहर्म्यं உண்மையென்னும்

உப்பரிகைக்கு **आरुह्य** ஏறிச்சென்று **यतिराट्** துறவிகளிற்
சிறந்தவன் **मुक्त्या सह** முக்தி (என்னும் பெண்மணி)
யோடு **मोदते** இன்புறுகிறான்.

The king among ascetics enjoys the company of Mukti (Liberation) in the lofty mansion of Truth, which is reached by the broad way of Vairagya (Desirelessness) and which is lit by the excellent lamp of supreme Knowledge.

विजनतलोत्पलमालां वनितावैतृण्यकल्पवल्लीं च ।

अपमानामृतगुटिका-मात्मज्ञः कोऽपि गृह्णाति ॥ ४९ ॥

49. விஜனதலோத்பலமாலாம் வனிதாவைத்ருஷ்ணயகல்பவல்

லீம்ஷ |

அபமானம்ருதகுடிகா—மாத்மஜ்ஞ: கோ'பி க்ருஷ்ணாதி ||

க: அபி ஒப்பற்ற வொரு **आत्मज्ञः** ஆத்மஞானி
विजनतलोत्पलमालां ஜன ஸஞ்சாரமில்லாத இடத்தில்
(நிரையாக மலர்ந்த) நீலோத்பல மலர்களை ஜபமாலை
யாகவும் **वनिता - वैतृण्य - कल्पवल्लीं** பெண்பாலாரிடத்தில்
ஆசையற்றிருத்தலைக் கற்பகக் கொடியாகவும் **अपमानामृत-**
गुटिकां (பிறர் செய்யும் அவமானத்தை) அகங்காரமற்
றிருப்பதை அமிர்த குளிகையாகவும் **गृह्णाति** ஏற்றுக்
கொள்கிறான்.

The man who knows the Self accepts as a rosary the rows of blue lily flowers in lonely places and as a divine healing herb (kalpavalli) the absence of carnal desire and as magic pills of immortality, the absence of egoism.

न निषेधति दोषधिया गुणबुद्ध्या वा न किञ्चिदादत्ते ।

आविद्यकमखिलमिति ज्ञात्वोदास्ते मुनिः कोऽपि ॥ ५० ॥

50. ந நிஷேததி தோஷத்யா குணபுத்த்யா வா ந கிம்சிதாதத்தே |
ஆவித்யகமகிலமிதி ஜ்ஞாத்வோதாஸ்தே முனி: கோ'பி ॥

க: அபி ஒப்பற்ற ஒரு முனி: முனிவன் दोषधिया குற்றம் என்ற எண்ணத்தால் न निषेधति (ஒன்றையும்) மறுப்பதில்லை; गुणबुद्ध्या நல்லது என்ற எண்ணத்தால் किञ्चित् ஒன்றையும். न आदत्ते ஏற்றுக்கொள்வதில்லை; अखिल எல்லாம் आविद्यक் அவித்தையால் ஆனது इति என்று ज्ञात्वा அறிந்து उदास्ते (உதாஸீனமாக) பற்றற்ற வகை இருக்கிறான்.

The sage rejects nothing, considering it bad ; nor does he accept anything, considering it good. Knowing that everything is the result of *Avidya* (Ignorance), he remains unattached (to anything).

भूतं किमपि न मनुते भावि च किञ्चिन्नचिन्तयत्यन्तः ।

पश्यति न पुरोवर्त्यपि वस्तुसमस्तार्थसमरसः कोऽपि ॥ ५१ ॥

51. பூதம் கிமபி ந மனுதே பாவி ச கிம்சின்ன சிந்தயத்யந்த: |
பர்யதி ந புரோவர்த்யபி வஸ்து ஸமஸ்தார்(த்)தஸமரஸ: கோ'பி ॥

समस्तार्थसमरसः எல்லாப் பொருள்களிலுமுள்ள ஒரே தன்மையான இன்பமேயாக விளங்கும் कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் भूतं சென்றதை किं अपि கொஞ்சமும் न मनुते சிந்திப்பதில்லை; भावि வரப்போவதை अन्तः மனதிலே किञ्चित् கொஞ்சமும் न चिन्तयति சிந்திப்பதில்லை. पुरोवर्ति वस्तु अपि தன் முன்னேயுள்ள வஸ்துவையும் न पश्यति காண்பதில்லை.

He does not think at all of what is past, nor does he care in his mind about the future. He does not even see what is in front of him ; (for,) he is the One Perfect Bliss in everything.

निगृहीताखिलकरणो निर्मुष्टारोषविषयेहः ।

तृप्तिमनुत्तमसीमां प्राप्तिः पर्यटति कोऽपि यतिवर्यः ॥ ५२ ॥

52. நிக்ருஹீதாஹிலகரணோ நிர்முஷ்டாரோஷவிஷயேஹ: |
த்ருப்திமனுத்தமஸீமாம் ப்ராப்த: பர்யடதி கோ'பி யதிவர்ய: ||

க: அபி ஒப்பற்றவொரு யதிவர்ய: சன்னியாசிச் சிசேஷ்டன் நிगृहीताखिलकरण: எல்லாக் கரணங்களையும் (எல்லாச் செய்கைகளையும்) ஒடுக்கிக்கொண்டு निर्मुष्टारोष-विषयेह: இந்திரிய சுகங்களிலுள்ள ஆசைகள் முழுவதையும் அழித்து अनुत्तमसीमां மேல் எல்லையில்லாத तृप्ति ஆனந்தத்தை प्राप्ति: அடைந்தவனாய் पर्यटति எங்கும் திரி கிறான்.

The great ascetic roams about, having subdued all his organs and wiped out all trace of attachment to sense-perceptions, and having attained to illimitable Bliss.

संत्यजति नोपपन्नं नासपन्नं च वाञ्छति कापि ।

स्वस्थः शेते यतिरा-डान्तरमानन्दमनुभवन्नेकः ॥ ५३ ॥

53. ஸமத்யஜதி நோபபன்னம் நாஸம்பன்னம் ச வாஞ்சதி
சுவாஸி |
ஸ்வஸ்த:ஸோதே யதிரா—டாந்தரமானந்த மனுபவன்னேக: ||

யதிராட் சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் उपपन्न கிடைத் ததை न संत्यजति வேண்டாமென்று மறுப்பதில்லை; असंपन्न

கிடையாததைக் குறித்து क अपि எப்பொழுதுமே न वा-
ञ्छति च ஆசைப்படுவதும் இல்லை; स्वस्थ: தன் ஆத்மாவி-
லேயே நிலைபெற்று நின்று आन्तरं (மனத்துள் இருக்கும்)
அடிப்படையான आनन्दं ஆனந்தத்தை अनुभवन् அனுப-
வித்துக்கொண்டு एक: ஒப்பற்றவனாக शेते அமைதியுற்-
றிருக்கிறான்.

The king of Sannyasins rests alone, rooted in Self and
enjoying the inner Bliss; he rejects nothing that comes to
him and never desires what does not come to him.

कामपि विमलं पदवी-मासाद्यानन्दसंविदुन्निद्राम् ।

आस्ते मिथुक एको विहरन्निर्मुक्तबन्धनः स्वैरम् ॥ ५४ ॥

54. காமபி விமலாம் பதவீ—மாஸாத்யானந்த ஸம்விதுன்னித்

ராம் ।

ஆஸ்தே மிதூக ஏகோ விஹரன் நிர்முக்தபந்தன: ஸ்வை

ரம் ॥

एकः मिथुकः ஒப்பற்ற வொரு சன்னியாசி विमलं
மாசற்றதும் आनन्दसंविदुन्निद्रां ஸம்வித் ஞானமும் ஆனந்த
மும் மலர்ச்சியுடையதுமான कां अपि ஒப்பற்றவொரு
पदवीं நிலைமையை आसाद्य அடைந்து निर्मुक्तबन्धनः கட்டுக்
களினின்றும் விடுதலை பெற்றவனாய் स्वैरं தன்னிச்சைப்
படி विहरन् விளையாடிக்கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

Alone, the mendicant is disporting himself as he
pleases, free from (all) bondage, having reached the stage
of perfection which is pure, full-blown Knowledge-Bliss.

वस्तुन्यस्तमिताखिल-विश्वविहारे विलीनमनाः ।

राजति परानपेक्षो राजाखिलवीतरागानाम् ॥ ५५ ॥

55. வஸ்துன்யஸ்தமிதாஹில—விஸ்வவிஹாரே விலீனமனா : |

ராஜதி பரானபேக்ஷோ ராஜாகிலவீதராஹானாம் ||

அகிலவீதராகானாं ராஜா பற்றற்றவர்கள் எல்லோரினும் சிறந்தவன் அஸ்தமிதாஹிலவிஸ்வவிஹாரே எல்லா ஜகத்திலுமுள்ள லீலைகள் எல்லாம் நீங்கிப்போன வஸ்துனி (பரம்) பொருளிலே விலீனமனா: ஒடுங்கிய மனதையுடையவனாய் **பரானபேக்ஷ:** வேறொன்றும் வேண்டாதவனாய் (ஸ்வதந்திரனாய்) **ராஜதி** விளங்குகிறான்.

The king of all those who are free from Desire shines supreme, depending on none, and with his mind lost in That which is beyond the entire universe of Leela (Vihāra).

आचार्यापाङ्गदृशा समवाप्तापारसंविदाकारः ।

प्रशमितसकलविभेदः परहंसः कश्चिदाभाति ॥ ५६ ॥

56. ஆசார்யாபாங்கத்ருஸா ஸமவாப்தாபாரஸம்விதாஹார : |

ப்ரஸமிதஸகலவிபேத : பரஹம்ஸ : கஸ்சிதாபாதி ||

கश्चित् ஒப்பற்ற வொருவன் **ஆசார்யாபாங்கதூஷா** குருவின் கடாங்கத்தால் **சமவாப்தாபாரஸம்விதாஹார:** எல்லையற்றதான ஸம்வித் ஞானத்தையே வடிவாகப் பெற்றவனாய் **புரஸமிதஸகலவிபேத:** வேறுவேறான பேதங்களை எல்லாம் அறவே ஒழித்தவனாய் **பரஹ்ஸ:** பரமஹம்ஸனாய் **அபாதி** விளங்குகிறான்.

He shines, by the least glance of his teacher (Acharya), a Parama Hamsa (Supreme Swan), having reached the form of endless Knowledge and having lost all sense of difference.

वर्णाश्रमव्यवस्थामुत्तीर्य विधूय विध्यादीन् ।

परिशिष्यते यतीन्द्रः परिपूर्णानन्दबोधमात्रेण ॥ ५७ ॥

57. வர்ணாஸ்ரமவ்யவஸ்தாமுத்தீர்ய விதூய வித்யாதிந் |

பரிஸிஷ்யதே யதீந்த்ர : பரிபூர்ணானந்தபோத மாத்ரேண ||

யதீந்द्र: சன்னியாசிகளுட் சிறந்தவன் **वर्णाश्रमव्यवस्थां** வர்ணங்கள் ஆசரமங்கள் இவற்றின் கட்டுப்பாடுகளை **उत्तीर्य** கடந்து **विध्यादीन्** (சாஸ்திரங்களில்) விதிக்கப்பட்ட விதி முதலியவற்றை **विधूय** உதறியெறிந்து **परिपूर्णानन्दबोध-मात्रेण** **परिशिष्यते** முற்றும் நிறைந்த ஆனந்தமும் அறிவுமே யாக (சிதானந்தம் மட்டுமேயாக) எஞ்சி நிற்கிறான்.

The great ascetic transcends the rules of Varna and Asrama (caste and status), shaking off from him the injunctions and prohibitions (of the Sastras); and he remains merely the perfect Knowledge-Bliss.

क्षयमुपनीय समस्तं कर्म प्रारब्धमुपभुज्य ।

प्रविगलितदेहबन्धः प्राज्ञो ब्रह्मैव केवलं भवति ॥ ५८ ॥

58. க்ஷயமுபனீய ஸமஸ்தம் கர்ம ப்ராரப்த முபபுஜ்ய |

ப்ரவிகலித தேஹபந்த : ப்ராஜ்ஞோ ப்ரஹ்மைவ கேவலம்

பவதி ||

பாஹ்: பேரறிவாளி **प्रारब्धं** ப்ராப்த வினையை **उपभुज्य** அனுபவித்து **समस्तं** (ஸஞ்சிதம், ஆகாமி, (ப்ராரப்தம் ஆகிய) எல்லா **कर्म** வினைகளையும் **क्षयं** **उपनीय** அழிந்து போம்படி செய்து **प्रविगलितदेहबन्धः** சரீரத்தோடுள்ள பந்தம் (கட்டு) நழுவி யொழியப் பெற்றவனாய் **केवलं** (தனித்த) சுத்த **ब्रह्म एव** பிறும்மமாகவே **भवति** ஆகிறான்.

Enjoying the fruit of the *Prarabdha Karma* (past deeds which have begun to bear fruit), the wise man

destroys all *Karma* (results of past action) and having slipped off the bonds which bind him to his body, he becomes verily the absolute Brahman.

स्तिमितमनन्तमनाद्यं संततमानन्दबोधधनम् ।

अविकल्पमाद्यमेकं सन्मात्रं विद्यते किमपि ॥ ५९ ॥

59. ஸ்திமிதமனந்தமனாத்தாயம் ஸந்ததமானந்தபோதகனம் ।

அவிகல்பமாத்பமேகம் ஸன்மாத்தரம் வித்யதே கிமபி ॥

கி அபி ஒப்பற்ற ஒன்று ஸ்திமிதம் அமைதியுடைய தாய் அனாद्यம் ஆதியில்லாததாய் அனन्तம் முடிவில்லாததாய் சந்ததம் எப்பொழுதும் அனந்தபோதகனம் ஒரே ஞானமும் ஆனந்தமுமாயிருப்பதாய் அவிகல்பம் மாறுபாடில்லாததாய் அாद्यம் ஆதிப்பொருளாய் एकं சன்மாத்தரம் 'ஸத்' மாத்திரமே யாகிய ஒன்றாய் வித்யதே விளங்குகின்றது.

With no beginning or end, It shines from the first, the only one and pure Existence, the ever perfect Knowledge-Bliss, immutable and serene.

अक्षरमजरमजातं सूक्ष्मतरापूर्वशुद्धविज्ञानम् ।

प्रगलितसर्वक्लेशं परतत्त्वं वर्तते किमपि ॥ ६० ॥

60. அக்ஷரமஜரமஜாதம் ஸூக்ஷ்மதராபூர்வஸுத்த விஜ்ஞானம் ।

ப்ரகலித ஸர்வக்லேஸம் பரதத்த்வம் வர்(த்)ததே கிமபி ॥

கி அபி ஒப்பற்ற ஒரு பரதத்வம் சிறந்த உண்மைப் பொருளானது அக்ஷரம் அழிவில்லாததாயும் அजरம் மூப்பு இல்லாததாயும் அजातம் பிறப்பு இல்லாததாயும் ப்ரகலிதசர்வக்லேஷம் எல்லாத் துன்பங்களும் நழுவி யொழிந்ததாயுமுள்ள ஸூக்ஷ்மதராபூர்வஸுத்தவிஜ்ஞானம் மிக துண்ணியதும் கலப்பற்றதும் (அபூர்வமும்) முன்பு என்பது இல்லாத ஆதிப் பொருளு மான பேரறிவாக வர்(த்) இருக்கின்றது.

The one Ultimate Truth exists, unborn, unageing and ever-lasting, ever existent, most subtle and devoid of all distress, as pure and perfect Knowledge.

सुखतरममरमदूरं सारं संसारवारिधेस्तीरम् ।

समरसमभयमपारं तत्किंचन विद्यते तत्त्वम् ॥ ६१ ॥

61. ஸுகதரமமரமதூரம் ஸாரம் ஸம்ஸாரவாரிதேஸ் தீரம் |
ஸமரஸமபயமபாரம் தத்கிம்சன வித்யதே தத்த்வம் ||

तत् 'तत्' என்னும் கிंचन ஒரு தத்வ் உண்மையானது
सुखतरं பேரின்பமாயும் अमरं அழியாததாயும் अदूरं
தொலைவிலே இல்லாததாயும் (கிட்டியிருப்பதாயும்) संसार-
वारिधे: ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் तीरं அங்கரையாயும் सारं
ஸாரமாயும் (உட்பொருளாயும்) समरसं ஒரே (சுவையை)
தன்மையையுடையதாயும் अपारं எல்லையற்றதாயும் अभयं
(இரண்டற்றதால்) अस्मिन्நிலாததாயும் विद्यते காணப்படு
கின்றது.

That (Tat) exists, the one Truth (Tattva) which is surpassing Bliss, imperishable and ever near, the Ultimate shore of the ocean of *Samsara*, as the one Quintessence illimitable and unafraid.

अरसमगन्धमरूपं विरजस्कमसत्त्वमतमस्कम् ।

निरुपमनिर्भयतत्त्वं तत्किमपि द्योतते नित्यम् ॥ ६२ ॥

62: அரஸமகந்தமரூபம் விரஜஸ்கமஸத்வமதமஸ்கம் |
நிருபம நிர்பர தத்த்வம் தத்கிமபி த்யோததே நித்யம் ||

अरसं சுவை (என்னும் குணம்) இல்லாததும் अगन्धं
மணம் இல்லாததும் अरूपं வடிவமில்லாததும் विरजस्कं
ரஜோகுணம் (மாசு) இல்லாததும் असत्त्वं ஸத்வகுணம்

மில்லாததும் **அதமஸ்க்** தமோகுண மில்லாததுமான **தத்** 'தத்' என்னும் **நிரூபமநிர்மயதத்வம்** (வேறு பொருள் ஒன்றும் இல்லாததால்) உவமையற்றதும் அச்சமற்றதுமான உண்மைப்பொருள் **கிம் அபி** (ஏதோ) ஒப்பற்ற ஒன்று **நித்யம்** என்றுமுள்ளதாய் **த்யோததே** விளங்குகின்றது.

The eternal That (*Tat*) shines, unpercieved by the eye, the nose and the tongue, free from the qualities (*gunas*) of *Sattva*, *Rajas* and *Tamas*, the one Truth, peerless and unafraid.

इति गुरुकरुणापाङ्गादार्याभिर्व्यधिकषष्टिसंख्याभिः ।

निरवद्याभिरवोचं निगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थम् ॥

இதி குருகருணாபாங்கா-தார்யாபிர்த்வ்யதிக ஷஷ்டி ஸம்க்யாபி : |
நிரவத்யாபிரவோசம் நிகம ஸிரஸ்தந்த்ர ஸாரபூதார்(த்)தம் ||

इति இவ்வாறு **गुरुकरुणापाङ्गात्** குருவின் கருணை நிரம்பிய கடாக்ஷத்தாலே **व्यधिकषष्टिसंख्याभिः** அறுபத்திரண்டு **निरवद्याभिः** குற்றமற்ற **आर्याभिः** 'ஆர்யா' விருத்தத்திலமைந்த சுலோகங்களால் (கிறந்த சொற்களால்) **निगम-शिरस्तन्त्रसारभूतार्थं** உபநிஷத்துத் தந்திரங்களின் (உபாஸனா முறைகளின்) ஸாரமான பொருளைப் பற்றி **अवोचं** பேசினேன்.

Thus, inspired by the gracious glance of my (*guru*) teacher, I have spoken of the inner meaning of the (*Tantras*) *Upasanas* of the *Upanishads* in sixty-two flawless *Arya* verses.

गदितमिममात्मविद्याविलासमनुवारं सरन्विबुधः ।

परिणतपरमात्मविद्यः प्रपद्यते सपदि परमार्थम् ॥

கதித மிமமாத்ம வித்யா விலாஸ மனுவார்ம் ஸ்மரன்விபுத : |

பரிணத பரமாத்மவித்ய : ப்ரபத்யதே பைதி பரமார்(த்)தம் ||

गदितं (இப்படி) சொல்லப்பட்ட **आत्मविद्याविलासं** (ஆத்மாவாகிய அறிவின் அழகையுடையதான்) “ஆத்ம வித்யா விலாஸ” என்னும் **इमं** இதை **अनुवारं** ஒவ்வொரு நாளும் **स्मरन्** ஸ்மரித்து **विबुधः** அறிவாளி **परिणतपरमार्थ-विद्यः** சிறந்த ஆத்ம ஞானத்தில் முதிர்ந்தவனாகி **सपदि** உடனேயே **परमार्थं** பரம்பொருளை **प्रपद्यते** அடைகிறான்.

The wise man, contemplating daily (on this work *Atma-vidya-vilasa*) on the splendour of *Atma-Vidya* described here, will grow ripe in the wisdom of the supreme Soul and reach at once the Ultimate Truth.

परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येणेत्यं सदाशिवेन्द्रेण ।

रचितेयमात्मविद्याविलासनाम्नी कृतिःपूर्णा ॥

பரமஸிவேந்த்ர ஸ்ரீ குரு ஸிஷ்யேணேத்தம் ஸதாஸிவேந்த்

ரேண |

ரசிதேயமாத்ம வித்யா விலாஸ நாம்னீ க்ருதி: பூர்ண ||

इत्थं இவ்வாறு **परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येण** ஸ்ரீ குரு பரம சிவேந்த்ரர்களின் சிஷ்யர்களான **सदाशिवेन्द्रेण** ஸதா சிவேந்த்ரர்களால் **रचिता** செய்யப்பெற்ற **आत्मविद्याविलास-नाम्नी** ‘ஆத்ம வித்யா விலாஸ :’ என்னும் பெயரையுடைய **इयं कृतिः** இந்தச் செய்யுள் **पूर्णा** முற்றுப்பெற்றது.

Thus is completed this work named ‘*Atma-Vidya-Vilasa*’, composed by Sadasivendra, the disciple of the gracious *guru* (teacher) Parama Sivendra.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य-
श्रीपरमशिवेन्द्रसरस्वती-पादाब्जसेवापरायण-
श्रीसदाशिवेन्द्रसरस्वत्या
विरचितः आत्मविद्याविलासः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ பரமஸிவேந்த்ர ஸரஸ்வதீ பாதாப்ஜஸேவாபராயண்
ஸ்ரீ ஸதாஸிவேந்த்ர ஸரஸ்வத்யா
விரசித: ஆத்ம வித்யா விலாஸ: ஸமாப்த:.

இவ்வாறு ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர
ஸரஸ்வதீ என்பவர்களின் திருவடித் தாமரைகளிலே
ஸேவை செய்வதையே முக்கியமாகக் கொண்ட
ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்திர ஸரஸ்வதீ என்பவர்களால்
இயற்றப்பெற்ற ஆத்ம வித்யா விலாஸ:
என்னும் நூல் முற்றிற்று.

அனுபந்தம்

1. குந்தலவராலி ராக: ஆதிதாளம் || गायति वनमाली ||

गायति वनमाली—मधुरं गायति वनमाली ।

पुष्पसुगन्धिसुमलयसमीरे मुनिजनसेवितयमुनातीरे (गायति)

कूजितशुकपिकमुखखगकुञ्जे कुटिलालकबहुनीरदपुञ्जे (गायति)

तुलसीदामविभूषणहारी जलजभवस्तुतसद्गुणशौरी (गायति)

परमहंसहृदयोत्सवकारी परिपूरितमुरलीरवधारी (गायति)

1. குந்தலவராளி ராகம் ஆதிதாளம் : காயதி வனமாலீ.

காயதி வனமாலீ—மதுரம், காயதி வனமாலீ

புஷ்பஸுகந்தி ஸுமலயஸமீரே முனிஜனஸேவித யமுனாதீரே (கா)

கூஜித ஸுகபிக முககக்குஞ்ஜே குடிலாலகபஹுநீரத புஞ்ஜே (காயதி)

துலஸீதாமவிபூஷணஹாரீ ஜலஜபவ ஸ்துதஸத்ருண பெளரீ (கா)

பரமஹம்ஸஹ்ருதயோத்ஸவகாரீ பரிபூரிதமூரலீரவதாரீ (கா)

वनमाली வனமாலையை யணிந்த கிருஷ்ணன் **गायति**

பாடுகிறான் ; **मधुरं** இனிதாய் **वनमाली** கிருஷ்ணன் பாடுகிறான்.

पुष्पसुगन्धिसुमलयसमीरे பூக்களின் நறுமணத்தோடு

கடினதாகி மலையமலையினின்று வீசந் தென்றலையுடைய

தாய் **मुनिजनसेवितयमुनातीरे** (மன்னசீலர்களான) முனி

வர்கள் சென்று சேரும் யமுனைக்கரையிலே (**गायति** பாடுகிறான்).

कूजितशुकपिकमुखखगकुञ्जे கிளி, குயில் (சுகப்பிரும்

மம் என்னும் குயில்) முதலான பறவைகள் கூவுந்தோட்

டங்களை யுடையதும் **कुटिलालकबहुनीरदपुञ्जे** நெற்றிமேலே

படியும் சுருட்டை மயிர் போன்ற பல மேகக்கூட்டங்களை யுடையதுமான யமுனைக்கரையிலே (गायति பாடுகிறான்).

तुलसीदामविभूषणहारी துளசி மாலையை அணியா கக்கொண்டு மனதைக் கவர்கின்றவனாய் जलजभवस्तुत-सद्गुणशौरी (தாமரையிற் பிறந்த) பிரமனால் துதிக்கப்பெற்ற நற்குணங்களையுடையவனாய் சூர வமிசத்தில் அவதரித்த கிருஷ்ணன் (गायति பாடுகிறான்)

परमहंसद्वयोत्सवकारी பரமஹம்ஸர்களின் இருதயங் களைக் களிப்புறச் செய்வோனும் परिपूरितमुरलीरवधारी முரளி என்னும் புல்லாங்குழலிலே நிரப்பப் பெற்று தாரையாகப் பெருகும் குழலோசையை யுடையவனு மான கிருஷ்ணன் (गायति பாடுகிறான்),

Sri Krishna (who wears the garland *Vanamālā*) is singing; sweetly, Sri Krishna is singing.

On the Jumna's bank where sages meditate in silence and where the gentle breezes from the Malaya hills blow, rich with the fragrance of flowers, (Sri Krishna sings.)

(On the Jumna's bank) in groves where cuckoos, parrots and other song-birds (the cuckoo Sri Suka Brahman and other birds) are warbling and where fleecy rain-clouds overhang, like curls of hair (on the forehead of a person), (Sri Krishna sings.)

Sri Krishna (Sauri) who is lovely, adorned with the garland of Tulsi (basil), and who is worshipped by Brahma (the Lotus-born), (He sings.)

Sri Krishna who makes the hearts of the Parama Hamsas (the Supreme Swans) to thrill with festive joy and from whose flute, filled with music, songs pour out in floods, (He sings.)

2. சாவேரிராஜ: ஆதிதாலம் । மஜ ரே யதுநாதம் ॥

மஜ ரே யதுநாதம்—மானச, மஜ ரே யதுநாதம் ।

கோபவதூபரிரம்மணலோலம் கோபகிசோரகமகூதலீலம் । (மஜ)

கபடாஜிகூதமானுஷவெஷம் கபடநாட்யகூதகூதுஸுவேஷம் (மஜ)

பரமஹ்ஸஹ்ருத்ச்வரூபம் ப்ரணவயோதரப்ரணவஸ்வரூபம் ॥ (மஜ)

2. ஸாவேரி ராகம் ஆதி தாளம் : பஜ ரே யதுநாதம்.

பஜ ரே யது நாதம்—மானச, பஜ ரே யது நாதம்.

கோபவதூ பரிரம்பண லோலம் கோபகிசோரக மப்புத லீலம்

(பஜ)

கபடாக்கீக்குத மாதுஷ வேஷம் கபடநாட்ய க்ருதக்ருதஜ்ஞ ஸாவே
ஷம் (பஜ)

பரமஹம்ஸஹ்ருத் தத்தவஸ்வரூபம் ப்ரணவபயோதர ப்ரணவ
ஸ்வரூபம் (பஜ)

யதுநாத் யதுவமிசத்திற்குத் தலைவனான கிருஷ்ணனை
மஜ வழிபடுவாய் ; ரே மானச அட மனமே ! யதுநாத் கிருஷ்
ணனை மஜ வழிபடுவாய்.

கோபவதூபரிரம்மணலோலம் கோபிகளைத் தழுவுவதிலே
ஆசைகொண்டவனும் அகூதலீலம் அப்புதமான கிருஷ்ணனை
யாடல்களையுடையவனும் கோபகிசோரக (நந்தன் என்னும்)
இடையனுக்குக் குழந்தையுமான (யதுநாத் கிருஷ்ணனை).

கபடாஜிகூதமானுஷவெஷம் வஞ்சனையால் மானுட வேஷத்
தை யேற்றுக்கொண்டவனும் கபடநாட்யகூதகூதுஸுவேஷம் வஞ்
சனையாக நடிக்கும் நாட்டியத்திலே திறமையுடன் நல்ல
வேஷத்தைப் போட்டுக்கொண்டவனுமான (யதுநாத்
கிருஷ்ணனை).

பரமஹ்ஸஹ் தத்வஸ்வரூபம் பரமஹம்ஸர்தளின் இருதயத்
திலே (தத்துவ) உண்மைவடிவாயிருப்பவனும் **ப்ரணவபயோதர-
ப்ரணவஸ்வரூபம்** விஷ்ணுவாகிய நீருண்ட மேகத்துள் ஒங்கார
வடிவாயிருப்பவனுமான (யதுநாத்) கிருஷ்ணனை).

Worship (Krishna) the Lord of the Yadus! O my
mind, worship the Lord of the Yadus.

Worship the Child of the cowherd Nanda, who
delights in the embrace of the cowherd girls and whose
sports are wonderful.

Worship Him who accepted the disguise of the human
form and skilfully put on a lovely disguise of an actor on
the stage.

Worship Him who is the Truth (Tattva) in the
hearts of the Parama Hamsas and who is the Omkāra
(Pranava) in the rain-cloud of Pranava (Vishnu).

3. मोहनरागः आदितालम् । भज रे रघुवीरम् ॥

भज रे रघुवीरं—मानस, भज रे बहुधीरम् ।

अम्बुदडिम्भविडंबनगात्रं अम्बुदवाहननन्दनदात्रम् । (भज)

कुशिकसुतापितकामुकवेदं वशिहृदयांबुजभास्करपादम् (भज)

कुण्डलमण्डनमण्डितकर्णं कुण्डलिमञ्जुकमद्भुतवर्णम् (भज)

दण्डितसुन्दसुतादिकवीरं मण्डितमनुकुलमाश्रयशौरिम् (भज)

परमहंसमखिलागमवेद्यं परमवेदमकुटीप्रतिपाद्यम् ॥ (भज)

3. மோஹன ராகம் ஆதி தாளம் : பஜ ரே ரகுவீரம்

பஜரே ரகுவீரம்—மானச, பஜரே பஹு தீரம்.

அம்புதடிம்ப விடம்பன்காத்தரம் அம்புதவாஹன நந்தனதாத்ரம்

(பஜ)

குமுகஸுதார்(ப்)திகாரீமுக வேதம் வஸிஹ்ருதயாம்புஜ பாஸ்கர
பாதம் (பஜ)
குண்டலமண்டன மண்டிதகர்ணம் குண்டலி மஞ்சக மத்புத வர்
ணம் (பஜ)
தண்டித ஸுந்த ஸுதாதிக வீரம் மண்டிதமனுகுலமாஸ்ரய பெள
ரிம் (பஜ)
பரம ஹம்ஸ மகிலாகம வேத்யம் பரமவேத மகுடப்ரதி பாத்யம்
(பஜ)

रघुवीरं ரகுவமிசத்து வீரனா ஸ்ரீராமணே भज வழி
படுவாய்; रे मानस அட மனமே! बहुधोरं மிகுந்த தீர
முடைய ஸ்ரீராமணே भज வழிபடுவாய்.

अम्बुदडिम्भविडम्बनगात्रं மேகக் கன்றை யொத்த திரு
மேனியை யுடையவனும் अम्बुदवाहननन्दनदात्रं மேகத்தை
வாகனமாகக் கொண்ட இந்திரனுடைய மகனான
வாலிக்கு அநுவாளானவனுமான் (रघुवीरं ஸ்ரீராமணே).

कुशिकसुतापितकामुकवेदं குசிக முனிவரின் புத்திர
ரான விசுவாமித்திரரால் தனுர்வேதத்தைத் தன்னிடம்
ஸமர்பிக்கப்பெற்றவனும் वशिहृदयांबुजभास्करपादं இந்திரி
யங்களை வசப்படுத்தியவர்களின் (ஹனுமான் முதலான
வர்களின்) இருதயங்களாகிய தாமரைகளுக்குச் சூரிய
னாக அமைந்த பாதங்களை யுடையவனுமான் (रघुवीरं
ஸ்ரீராமணே).

कुण्डलमण्डनमण्डितकर्णौ திருக்குண்டலங்களாகிய அணி
களை அணிந்த திருச்செவிகளையுடையவனும் अद्भुतवर्णौ
அற்புதமான நிறமுடையவனும் कुण्डलिमञ्चकं 'குண்டலி'
என்னும் ஆதாரத்தை (பாம்பை)க் கட்டிலாகக்கொண்
டிருப்பவனுமான் (रघुवीरं ஸ்ரீராமணே).

दण्डितसुन्दसुतादिकवीरं ஸுந்தன் மக்களான மாரீசன் ஸுபாஹு முதலானவர்களைத் தண்டித்த வீரனும் **मण्डितमनुकुलं** மனுவின் குலத்தை விளங்கச்செய்தவனுமாய் **आश्रयशौरी** (சரணமடைவதற்குரிய) புகலிடமான விஷ்ணுவை (भज வழிபடுவாய்).

परमहंस பரமஹம்ஸனாய் **अखिलागमवेद्य** எல்லா ஆக மங்களாலேயும் அறியத்தக்கவனாய் **परमवेदमकुटीप्रतिपाद्यं** வேதங்களுக்கு மகுடங்களான சிறந்த உபநிஷத்துக்களிலே நன்றாக அறிவிக்கப் பெற்றவனுமான (பிரதிபாதிக்கப்பெற்றவனுமான) (**रघुवीरं** ஸ்ரீ ராமனை)..

Worship Rama, the Raghu warrior. O my mind! Worship Him of abounding courage.

Him whose body is like an infant cloud ; Him who mowed down, sickle-like, Vali (the son of Indra).

Him to whom Visvamitra (the son of Kusika) dedicated his knowledge of bowmanship (handed over the Dhanur Veda); Him whose feet are like the sun to the lotuses of the hearts of those who have controlled their senses.

Him whose ears are adorned with a pair of (Kundalas) ear-rings and whose complexion is wonderful to behold ; Him who rests on the bed of the serpent (*Kundali*).

Worship the hero who chastised the sons of Sunda (Maricha and Subahu) and who caused the race of Manu to shine in glory.

Worship the Parama Hamsa (Supreme Swan) who is known in all the Agamas and is expounded in the great Upanishads (the crowns of the Vedas).

४. काम्बोदिरागः त्रिपुटीतालम् । प्रतिवारं वारम् ॥

प्रतिवारं वारं—मानस, भज रे रघुवीरम् ।

कालांबोधरकान्तशरीरं कौशिकशुकशौनकपरिवारम् (भज)

कौसल्यादशरथसुकुमारं कलिकल्मषभयगहनकुठारम् (भज)

परमहंसहृद्पद्मविहारम् प्रतिहतदशमुखबलविस्तारम् (भज)

காம்போதி ராகம். த்ரிபுடி தாளம் : ப்ரதி வாரம் வாரம்

ப்ரதி வாரம்—மானஸ, பஜ ரே ரகுவீரம்

காலாம்போதர காந்த ஸரீரம் கௌஸீக ஸுக ஸௌனக பரிவா
ரம் (பஜ)

கௌஸல்யா தஸரத ஸுகுமாரம் கலிகல்மஷ பயகீஹனகுடாரம்
(பஜ)

பரமஹம்ஸ ஹ்ருத் பத்ம விஹாரம் ப்ரதிஹத தஸமுகபல விஸ்தா
ரம் (பஜ).

प्रतिवारं वारं ஒவ்வொரு நாளும் விடாமல் ரघुवीरं ரகு
வீரஸூன ஸ்ரீராமனை भज வழிபடுவாய், रे मानस அட
மனமே !

कालांबोधरकान्तशरीरं காள மேகத்தைப்போல் விரும்
பத்தக்க திருமேனியையுடையவனும் कौशिकशुकशौनक-
परिवारं கௌஸிகர் சுகர் ஸௌனகர் ஆகியவர்களாற் சூழப்
பெற்றவனுமான (रघुवीरं ரகுவீரனை).

कौसल्यादशरथसुकुमारं கோசுலைக்கும் தசரதருக்கும்
வாய்த்த நல்ல குமாரனும் कलिकल्मषभयगहनकुठारं கலி
காலத்துப் பாபங்களைக்கொண்ட அச்சம் என்னும்
காட்டை யழிக்கும் கோடாரிபோன்றவனுமான (रघुवीरं
ரகுவீரனை.)

परमहंसहृदपञ्चविहारम् பரமஹம்ஸர்களின் இருதயங்களாகிய தாமரைகளிலே விளையாடுகின்றவனும் **प्रतिहत-दशमुखबलविस्तारं** தசமுகனை இராவணனுடைய பெருஞ்சேனையை யழித்தவனுமான (**रघुवीरं** ரகுவீரனை).

Day by day, O my mind! Worship Rama, the Raghu Warrior.

Worship Him whose body is lovely like the dark rain-cloud, and who is surrounded by (the sages) Kausika, Suka and Saunaka.

Worship Him who is the good son of Kausalya and Dasaratha and who, axe-like, fells down the forest of fears arising out of the sins of the Kali age.

Worship Him who sports in the lotuses which are the hearts of the Parama Hamsas and who destroyed the vast armies of Ravana (the Ten-faced).

५. क्रीडति वनमाली—गोष्ठे, क्रीडति वनमाली ।

प्रह्लादपराशरपरिपाली पवनात्मजजाम्बवदनुकूली (क्रीडति)

पद्माकुचपरिरम्भणशाली पटुशरशासितमालिसुमाली (क्रीडति)

परमहंसवाक्कुसुमसुमाली प्रणवपयोरुहगर्भकपाली (क्रीडति)

பல்லவியும் இரண்டு சரணங்களும் 29-30 பக்கங்களிலுள்ள கிர்த்தனையிலே யுள்ளவை. இரண்டாவது சரணம் மட்டும் வேறுகவுள்ளது. அது வருமாறு :

பத்மாகுச பரிரம்பண ஸாலீ படு ஸரஸாஸித மாலிஸுமாலீ

பழாகுச்சுபரிர்மபுஷாஸாஸி ஸ்ரீதேவியின் ஸ்தனங்களைத்
தழுவுவோனும் பதுஷாஸாஸிதமாஸிஸுமாஸி (ஸ்ரீராமானுஜி)
மாஸி, ஸுமாஸி என்னும் அரக்கர்களை நல்ல அம்புகளால்
(நன்றாக) அழித்தவனுமான (வனமாஸி விஷ்ணு).

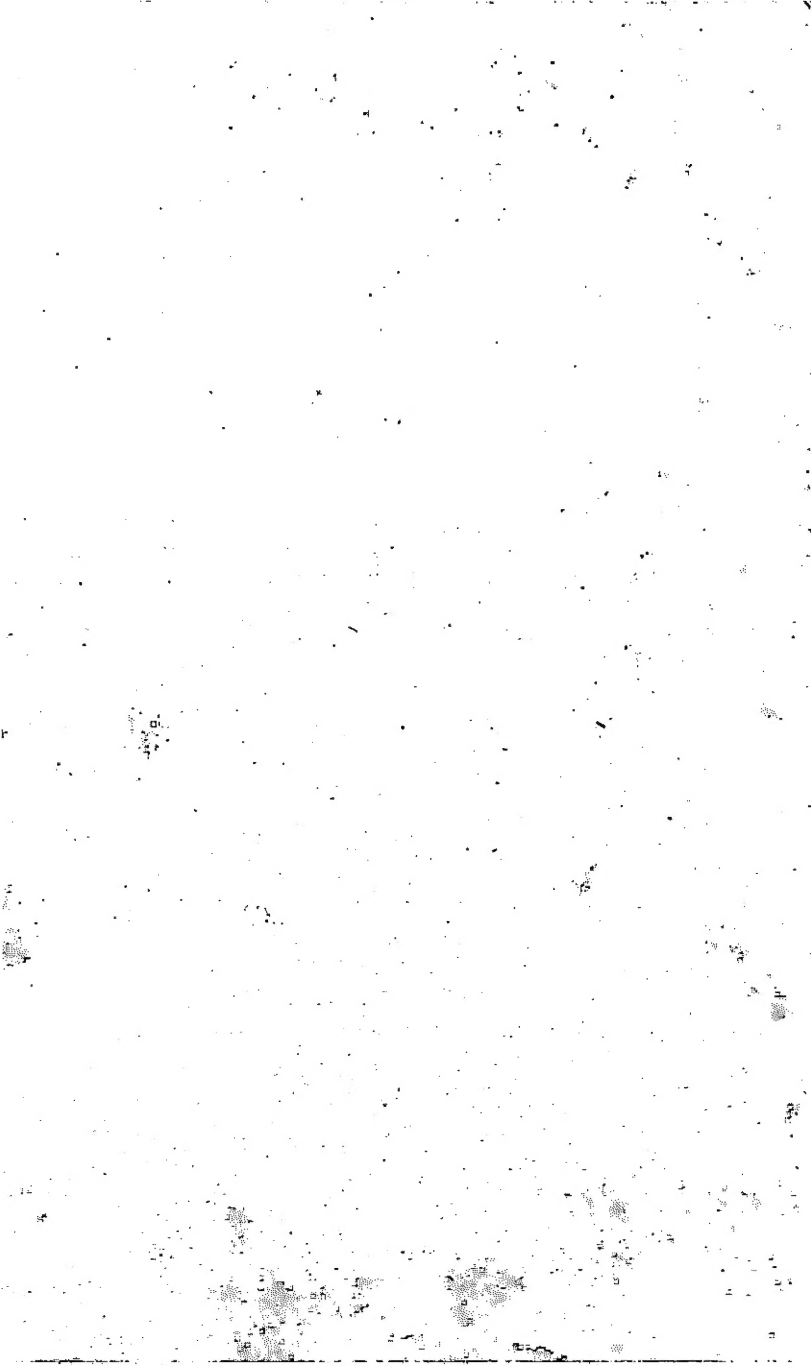
He who is embraced by Sri Lakshmi and whose
skilful arrows destroyed (the *rakshasas*) Malin and
Sumalin.

Note.—This charana is not found in the version of
the text adopted at pp. 29—30.

The text of the first Kirtana in this Appendix was
kindly sent by Mahāmahopādhyāya Prof. S. Kuṇṇu-
swami Sastri Avergal, M.A., I.E.S., (Retd.), Ganapati
Agraharam and the remaining Kirtanas are from the
publication “Bhagavad Bhajana Paddhati, Nityotsava
Sampradaya” Vol. II (of the late Sri T.P. Kothandarama
Iyer of Triplicane: G.R.C. Press. 1913).

ஸ்ரீ சந்திர மௌளிச்வராய நம :

சுபாணு வருஷத்திலே

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தில் வேளியிடும் புத்தகங்கள்

ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் பல படங்கள் உள்ளன. ரூ. அ.

1. ஸ்ரீ மூகபஞ்ச சதீ .... 1—4
தேவநாகரி மூலமும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும்
ஸ்ரீ மூக கவி அருளிச் செய்தது. 500 ஸ்லோகங்
கள் கொண்டது. பல படங்களுடன் கூடியது.
2. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் .... 1—4
ஸ்ரீ சங்கர ஸ்ரீ பகவத் பாதர்கள் அருளிய பாஷ்
யத்திற்கு தமிழ் அனுவாதம் ஸ்ரீ வே. நாராயணன்
எம். ஏ., எம். எல்., எழுதியது.
3. ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம் .... 0—3
ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் ஸ்ரீ ஏ. எஸ். நடராஜ அய்யர்
பி. ஏ., எப். எல்., எழுதிய தமிழ் அனுவாதமும்.
4. ஸ்ரீ ஸ்யாமளா தண்டகம் .... 0—4
இதை இயற்றியவர் ஸ்ரீ மகாகவி காளிதாஸன்.
ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்.
5. ஸ்ரீ முகுந்த மாலா .... 0—5
ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் அருளியது. ஸாஹிதீ
வல்லப ஸ்ரீ T. ஸுந்தராசார்ய ஸ்வாமிகள்.
பி. ஏ., பி. எல். எழுதிய விரிவுரையுடன் கூடியது.
6. ஸ்ரீ ப்ரச்நோத்தர ரத்ந மாலிகா.... 0—3
ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதர்கள் இயற்றியதை
ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் தமிழில்
உபதேசித்தது.
7. ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி கேசம் .... 0—6
ஸ்ரீ பகவத் பாதர்கள் இயற்றியது. தமிழ் அனு
வாதத்துடன் கூடியது.

கிடைக்குமிடம்: 1. ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்,
ஸ்ரீ சங்கர மடம், கும்பகோணம்.

2. பி. ஜி. பால் அண்டு கம்பெனி,
புத்தக வியாபாரிகள்,

4. ப்ரான்ஸிஸ் ஜோஸப் தெரு, சென்னை.